

**T.C.
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enstitüsü
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Tezli Yüksek Lisans
Programı**

ALİ BOYACIOĞLU'NUN BURDUR SPORUNA ETKİLERİ

Engin EFEK

**Tez Danışmanı
Yrd. Doç. Dr. Mehmet ŞAHİN**

Yüksek Lisans Tezi

Burdur, 2015

T.C.
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
Eğitim Bilimleri Enstitüsü
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı
Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Tezli Yüksek Lisans
Programı

ALİ BOYACIOğLU'NUN BURDUR SPORUNA ETKİLERİ

Engin EFEK

Tez Danışmanı

Yrd. Doç. Dr. Mehmet ŞAHİN

Yüksek Lisans Tezi

Burdur, 2015

MAKÜ EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS JÜRİ ONAY FORMU

M.A.K.Ü. Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun 08.01.2015 tarih ve 2015-91/15 sayılı kararıyla oluşturulan jüri tarafından 08.05.2015 tarihinde tez savunma sınavı yapılan Engin EFEK'in "Ali Boyacıoğlu'nun Burdur Sporuna Etkileri" konulu tez çalışması Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı'nda YÜKSEK LİSANS tezi olarak kabul edilmiştir.

JÜRİ

ÜYE (TEZ DANIŞMANI) : Yrd. Doç. Dr. Mehmet ŞAHİN

ÜYE : Doç. Dr. Harun ŞAHİN

ÜYE : Yrd. Doç. Dr. Nurullah CANDAN

ONAY

M.A.K.Ü Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yönetim Kurulu'nun/...../..... tarih ve/..... sayılı kararı.

İMZA / MÜHÜR

BİLDİRİM

Hazırladığım tezin/raporun tamamen kendi çalışmam olduğunu ve her alıntıya kaynak gösterdiğimi taahhüt eder, tezimin/raporumun kâğıt ve elektronik kopyalarının Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü arşivlerinde aşağıda belirttiğim koşullarda saklanmasına izin verdiğimi onaylarım:

- Tezimin/Raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.
- Tezim/Raporum sadece Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi yerleşkelerinden erişime açılabilir.
- Tezimin/Raporumun 2 yıl süreyle erişime açılmasını istemiyorum. Bu sürenin sonunda uzatma için başvuruda bulunmadığım takdirde, tezimin/raporumun tamamı her yerden erişime açılabilir.

. .2015

Engin Efek

ÖZET

Tez/Rapor Başlığı: “Ali Boyacıoğlu’nun Burdur Sporuna Etkileri”

Yazar Adı ve SOYADI: Engin Efek

“Ali Boyacıoğlu’nun Burdur Sporuna Etkileri” başlıklı çalışmada amaç; Ali Boyacıoğlu’nun sporcu yaşamının Burdur’a kazandırdığı sportif anlamdaki başarılarını, değerlerini, Burdur’da yaşayan insanlara kazandırdığı spor kültürünü tespit edebilmektir. Çalışmamız bir biyografi çalışmasıdır. Kültürün temel yapılarından birisi de spordur.

Çalışmada Ali Boyacıoğlu’nun Burdur spor kültürüne kattığı başarı ve değerleri belirlemek için tarama araştırması yapılmış, alan uzmanları ve kaynak kişilerle görüşme tekniği uygulanmıştır. Yapılan görüşmelerden elde edilen görsel ve işitsel veriler, video, fotoğraf ve ses dosyası olarak dijital ortama aktarılmıştır. Araştırmanın evreni Ali Boyacıoğlu’nun ailesi, yakınları, sporcu arkadaşları, öğrencileri ve beraber çalıştığı mesai arkadaşlarını; dolayısıyla bu süreç içinde bulunan herkesi kapsayacaktır. Araştırmanın örneklemi ise Ali Boyacıoğlu ile beraber judo ailesi içerisinde bulunan kişilerden oluşmaktadır.

Burdur’da judo deyince ilk akla gelen isimlerden birisi Ali Boyacıoğlu’dur. Ali Boyacıoğlu Burdur’da ilk defa judo çalışmalarını başlatmış, 50 yıla yakın bir zamandır da bu çalışmalarını devam ettirmektedir.

Sonuç olarak “Ali Boyacıoğlu’nun Burdur Sporuna Etkileri” başlıklı çalışma bize göstermiştir ki, Ali Boyacıoğlu’nun Burdur’a sportif anlamda büyük bir katkısı olmuş, bu alanda etkili uygulamalar yaparak judo alanında Burdur’un söz sahibi bir bölge olmasını sağlamıştır. Bu ve benzeri konular Burdur’un spor kültürünü yansıtmaları ve olumlu gelişmeler sağlamaları açısından araştırılması gereken özgün bir alandır.

Anahtar Kelimeler: Burdur, Judo

Bu araştırma Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinatörlüğü tarafından 0226-YL-14 proje numarası ile desteklenmiştir.

ABSTRACT

Thesis/Report Title: “The Contributions of Ali Boyacıoğlu to Sports in Burdur”

Author’s Name and SURNAME: Engin Efek

The aim in our study titled “The Contributions of Ali Boyacıoğlu to Sports in Burdur” is to determine the achievements, values and sports culture of Ali Boyacıoğlu that were brought to people living in Burdur. Our study is a biographical study and one of the essentials of culture is sports.

Survey method is used to identify the achievements and values of Ali Boyacıoğlu to the sports in Burdur in this thesis. Interview technique with field experts and resource persons is also employed. Visual and aural data which was gathered from the interviews are transmitted to the digital media as videos, photographs and audio files. The domain of our study is the family, relatives, sports friends, students and co-workers of Ali Boyacıoğlu. So, the thesis is going to include the whole people in this process. The paradigm of the study consists of Ali Boyacıoğlu and the people in the judo family.

Ali Boyacıoğlu is one of the pioneers of judo sports in Burdur. He initiated the first practices of judo in Burdur and has maintained these exercises for nearly fifty years. In conclusion, our thesis has indicated that Ali Boyacıoğlu has a great contribution to the sports in Burdur and thanks to his effective judo exercises, Burdur has become a significant city in this field. Such similar subjects are the branches needed to be searched in order to enable improvements and reflect the sports culture of Burdur.

Keywords: Burdur, Judo

This research is supported with project number 0226-YL-14 by Mehmet Akif Ersoy University Scientific Research Projects Department.

TEŞEKKÜR

Lisans eğitimim ve araştırma sürecimiz boyunca değerli bilgi, fikir, yönlendirme ve manevi desteğiyle eğitimime ve çalışmama katkı sağlayan tez danışmanım Yrd. Doç. Dr. Mehmet Şahin'e teşekkür ederim.

Çalışmamda kullandığım fotoğraflar, dokümanlar ve belgeleri benimle paylaştıkları; zamanlarını ve emeklerini esirgemedikleri için Hasan Gazi Çoymak, Halil Çintaş ve Ali Tarkan Büyükyörük'e teşekkür ederim.

Yardımları ve bilgileriyle çalışmamı destekleyen İbrahim Öztekin, Ayten Balım, Bahri Kılıçarslan, Barış Onur, Başak Parlak, Gökhan Çelik, Gökhan Yörük, Hakan Çelik, Harun Çokcan, Hür Balım, Mehmet Şerbetçi, Müjgan Boyacıoğlu, Süleyman Görken, Veli Yağız ve Yılmaz Anarat'a teşekkür ederim.

Çalışmamın en zahmetli kısımlarında zamanlarını ve yardımlarını benden esirgemeyen BAP Projesi Koordinatörlüğü'ne teşekkür ederim.

Ayrıca, çalışma sürecim boyunca maddi ve manevi destek ve sevgileriyle hep yanımda olan annem Sevim Efek ve babam Selahattin Efek'e çok teşekkür ederim.

Engin EFEK

. .2015

İÇİNDEKİLER DİZİNİ

Sayfa No

BİLDİRİM	I
ÖZET	II
ABSTRACT	III
TEŞEKKÜR	IV
İÇİNDEKİLER DİZİNİ	V
TABLolar DİZİNİ	VIII
ŞEKİLLER DİZİNİ	IX
BÖLÜM I	1
GİRİŞ	1
1.1. Problem Cümlesi	4
1.1.1. Alt Problem	4
1.2. Araştırmanın Amacı	4
1.3. Araştırmanın Önemi	4
1.4. Varsayımlar	5
1.5. Sınırlılıklar	5
BÖLÜM II	6
KURAMSAL ÇERÇEVE	6
2.1. Spor	6
2.2. Judo	7
2.2.1. Judoda Bölümler	8
2.2.2. Judoda Katarlar	8
2.2.3. Judoda Çalışma Şekilleri	9
2.2.4. Judoda Kemerler	9
2.2.5. Judoda Dan Sıralaması	10

2.3. Antrenör	10
2.3.1. Antrenörlük Bilgileri	10
2.3.2. Antrenör Tipleri	11
2.4. Kültür	14
BÖLÜM III	16
YÖNTEM	16
3.1. Araştırma Modeli	16
3.2. Evren-Örneklem	16
3.3. Veri Toplama Süreci	16
3.4. Verilerin Analizi	17
BÖLÜM IV	18
BULGULAR VE YORUM	18
4.1. Görüşmeler	18
4.1.1. Ali Boyacıoğlu İle Görüşme	18
4.1.1.1. Birinci Görüşme	18
4.1.1.2. İkinci Görüşme	21
4.1.1.3. Üçüncü Görüşme	24
4.1.2. Müjgan Boyacıoğlu İle Görüşme(Eşi)	27
4.1.3. Barış Onur İle Görüşme(Büyük Kızı)	28
4.1.4. Başak Parlak İle Görüşme(Küçük Kızı)	30
4.1.5. Süleyman Görken İle Görüşme(Öğrencisi)	31
4.1.6. Mehmet Şerbetçi İle Görüşme(Öğrencisi)	33
4.1.7. Hür Balım İle Görüşme(Öğrencisi)	34
4.1.8. Hasan Gazi Çoymak İle Görüşme(Öğrencisi)	36
4.1.9. Harun Çokcan İle Görüşme(Öğrencisi)	40
4.1.10. Halil Çinkaya İle Görüşme(Öğrencisi)	41
4.1.11. Hakan Çelik İle Görüşme(Öğrencisi)	43

4.1.12. Gökhan Yörük İle Görüşme(Öğrencisi)	45
4.1.13. Gökhan Çelik İle Görüşme(Öğrencisi)	47
4.1.14. Bahri Kılıçaslan İle Görüşme(Öğrencisi)	48
4.1.15. Ali Tarkan Büyükyörük İle Görüşme(Öğrencisi)	50
4.1.16. Ayten Balım İle Görüşme(Öğretmen Arkadaşı).....	52
4.1.17. Veli Yağız İle Görüşme(Öğretmen Arkadaşı).....	53
4.1.18. Yılmaz Anarat İle Görüşme(Öğretmen Arkadaşı).....	54
4.1.19. İbrahim Öztekin İle Görüşme(Antrenörü)	55
4.2. Ali Boyacıoğlu'nun Katıldığı Antrenörlük Kursları ve Seminerler	58
4.3. Ali Boyacıoğlu'nun Kendi Aldığı Notlar	59
4.4. Ali Boyacıoğlu'nun Kendi Çizdiği Çalışma Tablosu	70
4.5. Şekiller	71
BÖLÜM V	99
SONUÇ VE ÖNERİLER	99
5.1. Sonuç	99
5.2. Öneriler.....	100
KAYNAKÇA	102
ÖZGEÇMİŞ	104

TABLolar DİZİNİ**Tablo****Sayfa**

1. Ali Boyacıoğlu'nun kendi çizdiği çalışma tablosu70

ŞEKİLLER DİZİNİ

<u>Şekil</u>	<u>Sayfa</u>
1. Judocular ile birlikte ödül töreninden önce	71
2. Judocular antrenmana hazırlanırken	72
3. Judocuların kuşak bağlamalarına yardımcı olurken	73
4. Judocular antrenmana hazırlanırken	74
5. Judocular antrenmana hazırlanırken	75
6. Judocular hocalarını dinlerken	76
7. Ali Boyacıoğlu minderde egzersiz yaparken	77
8. Judocular teknik öğrenirken	78
9. Judocular hocalarını dinlerken	79
10. Judocular büyükler antrenmanı	80
11. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya	80
12. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya	81
13. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya	81
14. Judocular ödül töreninde	82
15. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya	82
16. Judocular ile birlikte müsabakalar	83
17. Judocular müsabakalardan önce	83
18. Judocular ile birlikte müsabakaları izlerken	84
19. Judocular ile birlikte	84
20. Ali Boyacıoğlu müsabakaları izlerken	85
21. Judocular ile birlikte müsabakalar sırasında bir gezi	85
22. Minik judocular ile birlikte	86
23. Judocular ile birlikte bir gezi	86
24. Ali Boyacıoğlu dinlenmede	87
25. Müsabakalar sırasında bir akşam yemeği	88
26. Judocular ile birlikte bir gezi sırasında	88
27. Judocular ile birlikte hatıra fotoğrafı	89
28. Judocular teknik antrenman yaparken	89
29. Ali Boyacıoğlu judo tekniği öğretirken	90
30. Judocular ile birlikte bir hatıra fotoğrafı	91

31. Judocular ile birlikte spor salonunda	91
32. Judocular teknik antrenman yaparken.....	92
33. Judocular teknik antrenman yaparken.....	92
34. Bayan judocular teknik öğrenirken	93
35. Judocular ile birlikte hatıra fotoğrafı	93
36. Bay-Bayan Türkiye Judo Şampiyonası sırasında.....	94
37. Judocular ile birlikte hatıra fotoğrafı	94
38. Spor Genel Müdürü Mehmet Baykan, ASKF Burdur Şube Başkanı Nuri Yıldırım, Burdur Gençlik ve Spor İl Müdürü Ahmet Sancar ve Ali Boyacıoğlu	95
39. Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu tarafından Ali Boyacıoğlu için düzenlenen yılın en başarılı spor adamı ödülü töreni	95
40. Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu tarafından Ali Boyacıoğlu için düzenlenen yılın en başarılı spor adamı ödülü	96
41. Eski Burdur Belediye Başkanlarından Armağan İlci'nin Ali Boyacıoğlu'nun Burdur Belediyespor'a yaptığı katkılar dolayısıyla takdimi	97
42. Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu'nun Ali Boyacıoğlu'na ödül daveti.....	98

BÖLÜM I

Giriş

“Ali Boyacıoğlu'nun Burdur Sporuna Etkileri” başlıklı çalışma bir biyografi çalışmasıdır. Bu çalışma, Burdur judo sporunda Ali Boyacıoğlu'nun etkisi incelenerek Burdur judosunun geldiği nokta ile kültür, toplum ve spor üzerinde bir bağ kurmayı gerekli kılmaktadır. Ülkemiz gibi, az gelişmiş veya gelişmekte olan ülkelerde spor önemli bir dinamiği oluşturur. Sporun insan sağlığı üzerindeki etkileri ve toplumsal boyutları artık dünyaca kabul edilmiş gerçeklerdir. Spor, insanlık tarihinin ve kültürünün belirlenmesinde ve gelişmesinde en önemli olgulardan birisidir. Buradan hareketle, Ali Boyacıoğlu'nun Burdur sporuna etkilerini incelemeyen önce kısaca spor, kültür ve toplum arasındaki bağlantıları incelemek gerekmektedir.

Kültür, maddi ve manevi olarak vücuda getirilmiş her şey olarak ifade edilmektedir (Arslantürk ve Amman 2001). Kültürün hiçbir unsuru doğuştan değildir, her nesil kültürel mirası geçmiş kuşaklardan öğrenme yoluyla alır, yaşayarak devam ettirir ve sonraki kuşaklara aktarır(Arslantürk ve Amman 2001). Kültür, diğer kuşaklardan günümüze ulaşan bir miras olduğundan, geçmişten günümüze taşınan bütün değerleri içine aldığından sporu da kapsamaktadır(Tolan, 1983). Öyle ki, bu konuda M. Kemal Atatürk de kültür ve spor olgusuna verdiği önemi şu sözleriyle ifade etmiştir. “Açık ve kat'i söyleyeyim ki, sporda muvaffak olmak için her türlü muavenetten ziyade, bütün milletçe sporun mahiyeti ve kıymeti anlaşılmalı olmak ve ona kalpten muhabbet ve onu vatani vazife telakki eylemek lazımdır(Atatürk'ün B.N., 1926).

Tarihsel açıdan bakıldığında, sporun insanlık tarihi kadar eski olduğu görülmektedir. Bu konudaki çeşitli görüşlerden biri de, ‘önceleri yırtıcı hayvanlarla çıplak elle boğuşan insanın, sonraları aletli –sopa, ok, yay, kılıç- aletsiz savunma, saldırı mücadelesinin bilinçlilik düzeyinin artması, eğlence ve barışçıl amaçlara yönelmesi sonucu, güreş, boks, cirit, eskrim ve uzak doğu sporları gibi temas sporlarına dönüştüğüdür. Yine bir yerden başka bir yere gitmek, bazı hayvanlardan kaçmak için geliştirilen araçlı/araçsız hareketlerin eğlence ve barışçıl amaçlara yönelmesi günümüzdeki atletizm, kürek, kano, binicilik ve benzer sporlara dönüştüğünü kabul edenler vardır(Sert, 2002). Huizinga (Huizinga, 2006), sporu, toplulukları kısıtlayan sıkıcı bir güç olarak görürken, oyunu ise, bilinçli olarak günlük hayatın dışında ciddi olmaktan uzak bir faaliyet olarak değerlendirir. Kültürden daha önce var olduğu

belirtilen ve “ciddi olmayan” oyun, zaman kısıtlamasına uğramadan gerçekleşen “gönüllü bir eylem” olarak değerlendirilmektedir (Carter, 2002).

Sporların tarihsel kökenine ait geliştirilen perspektiflere göre, önceleri doğal yaşamın birer parçası olarak görülen bazı bedensel aktiviteler toplumların yerleşik düzeni seçmeleri ile savaşların beden gücüne dayandığı çağlarda savaşa hazırlık amacına da yöneldiği belirtilmiştir (Sökmen, 1987).

Farklı bir yaklaşımla Ludwig John, yurtsever, hiyerarşik ve otoriter bir devlet eliyle ulusal birliği örgütleyen bir eğitim aracı olarak özetlemiştir. Spor, Marksist anlayışa göre kitlelerin afyonu olarak görülmüş, stadyumlar uyku tulumu olarak nitelendirilirken kültürel yabancılaşmaya neden olduğuna vurgu yapılmıştır. Diğer bir yaklaşıma göre ise spor, oyunla yarışmayı birleştiren, bedensel yeteneği fazla olduğu için kazananları ödüllendiren, üst düzeyde oyun, mücadele ve ağır kas çalışması gerektirdiği için, yoğun çabayı zorunlu kılan bir uğraş olarak yorumlanmıştır.

Bu farklı yaklaşımları özetlemesi açısından Kurthan Fişek’in çalışması önemlidir (Fişek, 1980). İnsanın doğasında var olan saldırganlığın barışçı ve emniyetli bir şekilde giderilmesi için yarışma ortamı yaratan spor, kişinin ruh ve beden sağlığını güvence altına alan ve günlük hayatın gerginlik ve sürtüşmelerini gideren bir araç olarak görülmüştür.

Elias’ın da belirttiği “bir toplumda yapılan spor, o toplumu tanımak için anahtardır” sözü toplum ile spor ilişkisini gayet güzel ifade etmektedir. (Amman, 1999) Toplumda mutlu ve huzurlu bireyler oluşturma modelleri toplumbilimciler tarafından tartışılırken spor olgusu toplumbilimcilerin ortak paydaları arasındadır. Tarihi gerçekler, güçlü medeniyetler kurmuş uygarlıklarda sportif etkinliklerin ve benzeri kültürel pratiklerin, yoğun, yaygın ve gelişmiş olduğunu belgelemektedir. (Fişek, 1980, 1985) (Karahüseyinoğlu, 2012)

Günümüzde spor sadece yarışma, derece kazanma, rekor kırma ve benzerleri olmanın ötesine taşmıştır. Sporun tarihsel süreç içerisinde toplumla çok güçlü yakınlığının olduğu bilinmektedir.(Terekli, Katırcı, Heper ve Erkan, 2000)

Bu açıdan bakıldığında, sporun bir bölgede gelişmiş olduğundan bahsedebilmek için kazanılan başarılarından ziyade, toplumun genel olarak spora katılımının ölçüt olarak alınması gerekmektedir. Amman’a göre de, “sporun bütüncül gelişimi, sadece

uluslararası karşılaşmalarda kazanılan madalya sayısı ile belirlenemez. Lisanslı sporcu sayısı, antrenör, hakem, tesis, malzeme ve kulüp sayısı, bunların çeşitli branşlara dağılımı ve toplumda kitle sporu amaçlı aktif spor yapanların oranı sporun gelişme düzeyini yansıtan temel göstergeler arasında sayılmaktadır. (Amman, 2000)

İslam Çupı'ye göre, "Sporu halkın ayağına götürme eylemi 5'erden 10 basketbolcunun, 6'şardan 12 voleybolcunun maç yapıp 12.500 kişinin bu gösteriyi seyretme mecburiyeti ise, bu, toplumun fertlerinin ağzına birer şeker verip, "Hadi şimdi hepiniz şeker fabrikatörü oldunuz" aldatmacası ile eşdeğer bir uyutmadır"(Çupı, 2009)

Atatürk de bu konunun önemini kavramış ve zamanın spor camiasına fikirlerini açık bir şekilde ifade etmiştir. "En kuvvetli ders vasıtalarına ve yetişkin muallim ordularına malik olmak kafi değildir. Halkı yetiştirmek, halkı bir kitle haline getirmek için ayrıca bir milli halk mesaisinin tanzimini ihmal etmemeliyiz." (Meydan Larousse Ansiklopedisi, Cilt 5) "Türk sosyal bünyesinde spor hareketlerini tanzime memur olanlar, Türk çocuklarının spor hayatını yükseltmeyi düşünürken, sadece gösteriş için herhangi bir müsabaka kazanmak ameliyle bir spor yapmazlar esas olan bütün her yaştaki Türkler için beden eğitimi sağlamaktır." (Atatürk'ün B.N., S. 106) Bu sebeple kendini spora adanmış spor adamları ve sporcular için de şu sözleri sarf etmiştir. "Mukaddes vatanın ve Türk milletinin yüksek şeref ve menfaatini müdafaa eden ordudur. Bütün millet ve bütün memleket evlatlarını sportmen yapmak için sarf olunan mesainin ehemmiyet ve kutsiyeti aynı derecede kıymetli ve mühimdir. Efendiler; gürbüz, yavuz evlatlar isterim." (Vakit Gazetesi, 1926)

Ayrıca spor yoluyla, ülkelerin tanıtımı yapılabilmekte, siyasi ve ticari ilişkiler düzeltilebilmekte, ekonomik olarak büyük bir kazanç da sağlanabilmektedir. Oysa ülkemiz insanının spor ile olan ilişkisi genelde izleyici, taraftar boyutundadır. Yetersiz tesisleşme, altyapı sorunları, ulaşım ve konaklama gibi faktörler sporumuz açısından birer engel teşkil etmektedir. Ayrıca, sporun insan sağlığı ve insan gelişimi, toplumsal işlevi için ne oranda önemli olduğunun bilincine ülkemizde henüz varılmamıştır(Alptman, 1982). Kemalizm politikaları ile aydınlanma çağını yaşayan Türk sporu, daha sonraki dönemlerde göz ardı edilerek karanlık çağını yaşamaya terk edilmiştir. Yine Osmanlı döneminde olduğu gibi, spor ya tamamen yasaklı bir konuma gelmiş ya da insanlar taraftar olarak tribünlere, dolayısıyla tüketmeye teşvik edilmiştir. Spor ve sporun yaygınlaştırılması, çok az insanın kendi çabalarına terk edilmiştir. Bu sebeple, ülkemizde hayatını spora adanmış kimselerin farkına varılması

ve öneminin anlaşılması üzerine söz etmek ülkemiz açısından güç olacaktır. Burdur ilinin geçmişi de spor kültürü açısından son derece yetersiz bir bölgedir. Burdur yöresi tarihsel süreç içerisinde pek çok uygarlığa köprü olmuş olsa da, spor bakımından durum aynı değildir.

Bu bilgiler ışığında sporun, kültürel ve toplumsal bir olgu olduğunu ve toplumun geçmişi ile bugünü arasında köprü oluşturduğunu söylemek mümkündür. Sanat, tarih, sosyoloji, felsefe, spor gibi pek çok alanı ilgilendirmesine rağmen, biyografik alan ile ilgili yapılmış akademik çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir.

1.1. *Problem Cümlesi*

Ali Boyacıoğlu'nun Burdur iline spor kültürü açısından katkıları nelerdir?

1.1.1. *Alt Problem*

1. 50 yıl boyunca judo sporuna kazandırılan yetenekler şimdi ne yapıyor?
2. Burdur sporu deyince öne çıkan branşlar ve kişilikler kimlerdir?
3. Spor yaşamının bir aileyi, bir kenti nasıl dönüştürdüğü önemli midir?

1.2. *Araştırmanın Amacı*

“Ali Boyacıoğlu'nun Burdur Sporuna Etkileri” başlıklı çalışmada amaç; Burdur spor tarihinde Ali Boyacıoğlu'nun antrenör, hakem, idareci ve yönetici kişiliğinin özelde Burdur sporuna ve genelde Türkiye sporuna kazandırdığı sportif anlamdaki başarılarını, değerlerini ve Burdur'da yaşayan insanlara kazandırdığı spor kültürünü tespit edebilmektir.

1.3. *Araştırmanın Önemi*

“Ali Boyacıoğlu'nun Burdur Sporuna Etkileri” başlıklı çalışma Burdur ilinin judo branşındaki mimarı diyebileceğimiz Ali Boyacıoğlu'nun Burdur'a ve Burdur sporuna katkılarını, yetişen sporcuların örnek alabileceği değerleri ortaya çıkararak ve Burdur sporuna böylesine emek veren kişilerin çoğalması ve ortaya çıkmasının Burdur sporunu çok daha üst düzeye taşıyabileceği inancını önemser. Aynı zamanda, Burdur sporunda bugün gelinmiş olan noktaya kadar var olmuş eksikliklerin ortaya çıkarılması ve bu eksikliklere çözüm üretilmesi açısından önem arz etmektedir.

1.4. Varsayımlar

Ali Boyacıoğlu ile yolları Judo sporunda kesişen pek çok kişi spora gönül vermiş ve yaşamında spor dostu bir insan olmuştur.

Burdur'da gençlerin spor tercihleri arasında Judonun bulunmasında birinci etken Ali Boyacıoğlu'dur.

Kent yaşamında sporu yaşamın vazgeçilmezi kılmanın önemli yollarından birisi doğru rol modellere sahip olmaktır. Burdur'da bu Ali Boyacıoğlu'dur.

1.5. Sınırlılıklar

Çalışma; Ali Boyacıoğlu'nun ailesi, mesai arkadaşları ve sporcuları ile beraber judo ailesi içerisinde bulunan herkesi kapsamakla birlikte önceden randevu alınarak ulaşılabilen kişiler ile sınırlandırılmıştır.

BÖLÜM II

Kuramsal Çerçeve

Bu bölümde spora, judoya, antrenöre, kültüre ve toplumsal etkilerine ilişkin tanımlar açıklanacaktır.

2.1. Spor

Spor ve sosyolojik etkilerini değerlendirebilmek için öncelikle bu kavramların içeriğine bakmalıyız. Spor kelimesi İngilizcenin yardımıyla dünyaya yayılmış olsa da, İngilizce bir kelime değildir. Latince dağıtmak, birbirinden ayırmak anlamına gelen "Disportere" veya "Deportere" kelimesinden doğmuştur. Bu şekilde kullanılan sözcük zamanla aşınmaya uğrayıp "Disport" şeklinde kullanılmaya başlanmıştır. 17 yy'den itibaren de "Sport" şeklini almıştır. Türkçe'mizde uluslararası dil etkileşiminden etkilenerek "Sport" kelimesini de zenginliğine katmış, okunuşu gibi "spor" olarak kullanılmaya başlamıştır (Çankaya, 2001).

Spor, sporla uzaktan veya yakından ilgilenen birçok insan tarafından çeşitli anlamlarda kullanılmış ve sporun değişik tarifleri yapılmıştır. Bunlardan bazıları şunlardır; Spor tek başına veya toplu olarak yapılan, kendine özgü kuralları olan genelinde bir yarışmaya dayanan bedensel ve zihinsel yetilerin gelişimini sağlayan eğitici ve eğlendirici uğraştır. Spor, ferdin doğal çevresini beşeri çevre haline çevirirken elde ettiği kabiliyetleri geliştiren, belirli kurallar altında araçlı veya araçsız, ferdi veya toplu olarak boş zaman faaliyeti kapsamı içinde veya tam zaman olacak şekilde meslekleştirerek yaptığı sosyalleştirici, topluluğu bütünleştirici ruh ve fiziği geliştiren rekabetçi, dayanışmacı ve kültürel bir olgudur (Kılıcıgil, 1985).

Spor, insanların yaradılışında bulunan saldırganlığa karşı barışçı rahatlama imkanları veren, saldırganlık duygusunun denetim altına alınması için uygun bir yarışma ortamı hazırlamaktır. Benzer şekilde; spor, egzersiz ve oyunun becerikli bir surette düzenlenmesinden doğar, bize en temiz duyguları verir. Hakiki spor insanı geliştirecek onun bedeni ve ruhi bütün kabiliyetlerini meydana çıkarabilecek en birinci vasıftır. Spor, ulusal birliği örgütleyen bir eğitim aracıdır. Spor, kitlenin afyonudur, çeşitli siyasi görüş ve düşüncelerdeki insanları, devletleri bir araya getiren onları bir amaç tarafından birleştirebilen bir olgudur, diyenler olduğu gibi onu

toplumsal bir ihtiyaç olarak tanımlayanlar da vardır. Bazı insanlar sporu sağlıklı yaşamının sırrı, bazıları motivasyonları yönünde bir hareketler topluluğu, bazıları da zaman zaman savaş veya reklam aracı anlayışına sahip olmuşlardır. Bu anlayış doğrultusunda sporu tarif etmişlerdir (Çankaya, 2001).

Spor toplumdaki en yaygın kuruluşlardan biridir. Şüphesiz ki spor en dar ve geniş anlamıyla insan yaşamında ve toplum sağlığında önemli yer tutan olaylar kümesidir (Özbaydar, 1983).

2.2. Judo

Judo sporu kelime anlamı olarak Ju: Kibarlık, naziklik, Do: Yol demektir. Kısacası "nezaket yolu " anlamına gelmektedir. Judo yalnızca bir fiziksel aktivite yolu olmayıp aynı zamanda bir yaşam tarzıdır (Tegner, 1974). Judo herkesin çok iyi bildiği etkili bir savunma sanatıdır. Aynı zamanda Olimpik bir spor olarak savunma sanatları içerisinde en yaygın olanıdır. Judo olimpik kurallar açısından sürekli yenilenen ve geliştirilen spor dalıdır. Judo yarışmalarında neticeye gidebilmek için çok farklı teknik özellikler uygulanmaktadır. Judo, ayakta başlayıp yerde devam eden bir özelliğe sahiptir (Dominy, 1966).

Türkiye'de Judo branşını doğrudan etkilemiş, ilklere imza atan insanlar arasında; Halil Yüceses, İbrahim Öztekin, Feridun Yenisey, Aydın Öztekin, Namık Ekin, Ergun Göktuna, Muvahhit Baymur, Nazım Canca, Natık Canca, Metin Altınzincir, Şefik Güven gibi isimler yer almıştır.(Türkiye Judo Federasyonu,2013) 1962 yılında Japonya'ya güreş antrenörü olarak giden Halil Yüceses, orada judo eğitimi aldıktan sonra dönüşünde Eminönü Denizcilik Lokali ve Fatih Güreş Kulübünde ilk judo çalışmasını başlattı. Daha sonra Üsküdar Anadolu kulübünde Halil Yüceses ile birlikte Namık Ekin bu çalışmalara devam etti. Judo sporu 1964 yılında, önce güreş federasyonuna bağlandı, 1966 yılında bağımsız bir federasyon oldu. (Türk Japon Vakfı Dergisi)

2.2.1. *Judoda Bölümler*

1-Tachi-Waza: Ayakta yapılan teknikler.

- a- Te-Waza: El teknikleri,
- b- Koshi-Waza: Kalça teknikleri,
- c- Ashi-Waza: Ayak teknikleri

2-Sutemi-Waza: Yatarak yapılan teknikler

- a- Ma-Su-Temi-Waza: Sirtüstü yatarak yapılan teknikler
- b- Yoko-Su-Temi-Waza: Yana yatarak yapılan teknikler

3- Ne-Waza: Yer teknikleri

- a- Osae-Komi-Waza: Tutuş teknikleri
- b- Shime-Waza: Boğuş teknikleri
- c- Kansetsu-Waza: Kırış teknikleri

4- Atemi-Waza: Can alıcı yerlere vurma teknikleri

2.2.2. *Judoda Katalar*

- 1- Nage-No-Kata: Fırlatma teknikleri
- 2- Katame-No-Kata: Sıkıştırma teknikleri
- 3- Kime-No-Kata: Savunma teknikleri
- 4- It-Sutsu-No-Kata: Beş çeşit teknik
- 5- Ju-No-Kata: Yumuşak uygulanan teknikler
- 6- Koshiki-No-Kata: Eskiden kullanılan teknikler
- 7- Goshinjitsu-No-Kata: Kokodan judosu savunma teknikleri
- 8- Genosen-No-Kata:
- 9- Seiryoku-Zenyo*Kokumin-Tiiku: Maksimum verimlilik için yapılan milli kültüf fizik teknikleri
- 10- Joshi-Judo-Goshinho: Bayanlar için kokodan judosu savunma teknikleri

2.2.3. *Judoda Çalışma Şekilleri*

Ders: Bir tekniğin anlatılarak çalışılmasıdır. Ders bir Uchi-Komi çalışması değildir.

Uchi-Komi: Bilinen bir tekniğin durarak çalışılmasıdır. Hareketli, beraber karşılıklı, üçlü gibi çeşitleri vardır.

Yoku-Suki-Geiko: Çok yumuşak bir çalışma şeklidir. Hiç direnmek yok aksine yardım vardır. Anlaşmaya göre atmalı veya atmasız çalışılabilir. Sute-Geiko, Kan-Geioka gibi çeşitleri vardır.

Randori: Müsabakaya yakın bir çalışma şeklidir. Müsabaka heyecanı olmadığı için düşürülme korkusu yoktur. Bu çalışmada eksik yönler düzeltilmeli yeni hareketler bünyeye sindirilmelidir. Çeşitli ve bol kişiyle çalışılmalıdır.

Shai: Müsabaka demektir. Randoriye benzemez. Her şeyin ortaya koyulduğu mücadeledir. Judocunun kendisini deneyeceği yer bu çalışmadır.

2.2.4. *Judoda Kemerler*

Japonya'da beyaz, kahverengi ve siyah renkler vardır. Türkiye; Avrupa sisteminde kuşak sıralamasını yapmaktadır. Buna göre:

6. Kuşak	Roko Kyu	Beyaz Kuşak
5. Kuşak	Go-Kyu	Sarı Kuşak
4. Kuşak	Shi-Kyu/Yon-Kyu	Turuncu Kuşak
3. Kuşak	San-Kyu	Yeşil Kuşak
2. Kuşak	Ni-Kyu	Mavi Kuşak
1. Kuşak	İk-Kyu	Kahverengi Kuşak

2.2.5. Judoda Dan Sıralaması

Bütün dünyada aynıdır. Buna göre:

1. Dan veya Birinci dereceden kara kuşak	Sho-Dan
2. Dan veya İkinci dereceden kara kuşak	Ni-Dan
3. Dan veya Üçüncü dereceden kara kuşak	San-Dan
4. Dan veya Dördüncü dereceden kara kuşak	Yo-Dan
5. Dan veya Beşinci dereceden kara kuşak	Go-Dan
6. Dan veya kırmızı beyaz kuşak	Roko-Dan
7. Dan veya ikinci dereceden kırmızı beyaz kuşak	Schichi-Dan
8. Dan veya üçüncü dereceden kırmızı beyaz kuşak	Hachi-Dan
9. Dan veya kırmızı kuşak	Ku-Dan(Kudan)
10. Dan veya ikinci dereceden kırmızı kuşak	Ju-Dan(Judan)(Antrenör El Kitabı, 1986)

2.3. Antrenör

2.3.1. Antrenörlük Bilgileri

Bir antrenör öncelikle kendisini iyi bilmelidir. Bu işi yapıp yapamayacağını, yeterli olup olmadığını kendisine sormalıdır. Kendisinde biraz bir şeyler olduğunu seziyorsa eksiklerinin neler olduğunu öğrenmelidir. Bu eksikleri gidermelidir. Öğrenci karşısında daima önde olmalıdır. Bilmediği varsa kesinlikle yanlış bilgi vermemelidir. Öğrenciye şu anda hatırlamadığını, araştırıp bir sonraki antrenmanda izah edeceğini söylemelidir.

Çalıştırıcı, öğrenciden çok çalışmış olmalı, hareketleri ilk elde onlardan daha iyi yapmalıdır. Öğrenciden istediklerini önce kendisi yapmalı, örnek olmalıdır. Kibar, güzel konuşan, güzel giyinen, güler yüzlü, sempatik, tatlı-sert olmalıdır. Mesela, hoca mecbur olmadıkça sivil olarak mindere çıkmamalı onlarla aynı şeyi paylaşmamalıdır. Dertleri ile ilgilenmeli, yardımcı olmalıdır. İyi ahlak kaidelerine uyarak öğrencilerinden de aynı şeyleri istemeli ve onları o şekilde eğitmelidir. Spor ve sporcu karakterinden, spor fizyolojisi ve psikolojisinden anlamalıdır.

2.3.2. Antrenör Tipleri

1-Aşırı Disiplinli ve Otoriter Antrenör: Genellikle antrenörlüğe yeni başlayanlarda görülür. Başarı azmiyle dolu, itaat isteyen, cezalandırıcı, hoşgörüsüz antrenör tipi umumiyetle yeterli eğitimi olmayan antrenör tipidir. Bu tipteki antrenörler dışarıdan bilmeyen kimselerce isteklerine uyduğundan çoğu zaman hayranlıkla izlenir ve takdir edilirler.

Karakteristikleri; kuvvetli bir disipline inanır. Bazen sıcak davranışlıdır. Bazen merhametsiz ve haşindir. İyi planlama ve organizasyon yapar. Dar görüşlü ve peşin hükümlüdür. Zayıf kimseleri yardımcı olarak seçer. Motivasyon için ürkütmeyi kullanır.

Aşırı disiplin ve otoriter tutumun faydaları; sporcu iyi organize edilir. Sporcu disiplini kuvvetlidir. Sporcu saldırgan ve cezalandırıcıdır. Sporcu genellikle iyi bir fizik ve kondisyondadır. Sporcu başarılı ise daha iyi sayılır.

Aşırı disiplin ve otoriter tutumun zararları; işlerin kötü gitmesi halinde grupta çözümler başlar. Duygulu sporcular ayrılır. Antrenör sevilmez, korkuyu geliştirir. Sporcu gereğinden çok yorulur. Sporcunun oyun hazırlığı yalındır.

2-Uysal Antrenör: Bir önceki antrenör tipine zıt özelliklere sahiptir. Uysal ve iyi huylu antrenör sevimli ve çoğu zaman yakışıklı tiplerdir, sevilirler. Sporcuların sağlığı ile ilgilendirler. Bu özellik bir önceki antrenör tipinden daha açık ve seçiktir. Bir önceki tipteki antrenörden tamamen farklı sebeplerden ileri gelen bir saygı telkin eder. Popüler ve girişkendirler. Evini oyuncularına daima açar. Onların faaliyetlerini destekler, yardım etmekten gerçek bir memnuniyet duyarlar.

Karakteristikleri; sevilir ve sayılırlar. Olumlu metotlar kullanırlar. Plan yapmada çok uyumludurlar. Çoğu zaman deneyimlidirler.

Uysal tutumun faydaları; antrenör zayıf görünüşlüdür. Aşırı yaklaşım sakıncası doğurur. Taraftarların tutumu iyi değildir(sert antrenör tutumu olmadığından dışarıya imajı zayıftır).

Uysal tutumun zararları; kaynaşmış sporcular oluştururlar. Sporcuları rahattırlar. Sporcuları beklenilenden fazlasını verirler. Sporcu meselelerini tesirli şekilde ele alırlar.

3- Gergin ve Hareketli Antrenör: Birinci antrenör tipine çok benzer. Onun bir alt türü olarak düşünülür. Buna rağmen yine de bazı temel farklar vardır. Bu tipler öncekinden farklı olarak daha coşkulu fakat daha az cezalandırıcıdır. Aynı zamanda daha az sakin daha az huzurludur. Daima telaş içindedir. Sporcularını kendi örnekleriyle motive eder. Aşırı alıngandır. Şahsi faaliyetleri yoğundur. Çok zaman tüketir. Oyun bilgisi tamdır ve huzursuzdur.

Gergin tutumun faydaları; sporcu daima alarmdadır. Sporcu kendini beğendirmeye çalışır. Antrenör, öğrencisinden çok çalışır.

Gergin tutumun zararları; aşırı istekler sporcuda yılgınlık meydana getirebilir. Sezon sonundan önce sporcu bitkin hale gelebilir. Sevilmeyen sporcular tembelliğe sapabilir. Aşırı istekler doğurabilir. Devamlı gerginlik sporcularda utanç oluşturur.

4- Gevşek Antrenör: Geniş yürekli antrenör tipidir. Gergin tipin tam karşıtıdır. Her türlü baskı ver gergin atmosferden uzak gibi görünmektedir. Ona göre en ilgi çekici bir oyun dahi sadece kazanma zevkidir. Ama sonuç olarak bir oyundur. Bu sebeple pek fazla önemsenecek yönü yoktur.

Karakteristikleri; programsızdırlar. Gürültülere kulak asmazlar ve kontrol altında bulundurucu bir tesir vardır.

Gevşek tutumun faydaları; sporcular içindeki baskı azdır. Çalışmalarda sporcuların tutumu baskıdan uzaktır. Meselelerin ele alınması kolaydır. Sporcular büyük bir hürriyet hissederler.

Gevşek tutumun zararları; antrenör çok yetersiz görünüşlüdür. Antrenör sporla ilgisiz gibi görünür. Sporcu yüksek bir fizik kondisyonuna ulaşamaz. Sporcuda bazen panik ortaya çıkabilir.

5- İş Yapar Görünüşlü ve Gayretli Antrenör: Gayretli ve ciddi davranışlıdır. Tutumları gözle görülecek kadar inandırıcı ve ağır başlıdır. Spor faaliyetlerinde düzenli bir artış gösterir. Devamlı öğrenme isteğindedir. Yenilikleri ve gelişmeleri takip eder. Zamanın spor konusundaki ilmi araştırmalarına uyar. Rakip sporcular hakkında bütün bilgileri araştırır. İnfomasyonu elde eder ve kullanır. Bu infomasyonları kullanma yeteneğine göre de takımına avantajlar sağlar.

Karakteristikleri; sporcu eke alışması ince hesaplara dayanır. Problemleri ele alışması hesaplı ve mantıklıdır. Şahsi münasebetlere soğuktur. Rakip sporcu davranışları üzerinde önemle durur. Azimli ve fayda gözetimidir.

İş yapar ve gayretli tutumun faydaları; sporcu her zaman yeni teknikler kullanır. Sporcu başarı için gerekli organizasyona sahiptir. İyi organizasyon sporcuların şüphelerini giderir.

İş yapar ve gayretli tutumun zararları; sporcular kendilerini tutuklu gibi hissederler. Sporcularda birlik esprisi noksandır. Dağınık huylu sporcuların durumu değişir. Heyecanlı sporcular başarısız kalır.

Sonuç: Bey ayrı antrenörün sporcularına sağlayacağı fayda ve zararlar bunlardır. Bu açıklamalardan antrenmanın nasıl yapılacağı ve ne olduğuna dair bir sonuç çıkartabiliriz.

Antrenörlerin kişiliğini sporcularında da görebiliriz. Sporcuya fiziki yönden olduğu kadar kişilik yönünden de tesir edebilir. Antrenör bunu yapabilmesi için o sporun gerekli kıldığı beden ve kas yapısına sahip olmalıdır. Beden, iskelet ve kas yapıları ve bunlara paralel giden diğer psikolojik yetenekler, her sporda aynı gelişmez.

Her spor dalının durumunun yanı sıra, bir de artistik yön vardır. Her spor, o dala ait beceriye sahip eğitici ister. Çeşitli spor dallarının antrenörlüğünde ihtiyaç duyulan fizik ve psikolojik kondisyonlar birbirinden tamamen farklı olabilir. Bazen artistik faaliyet diğer fiziki güçlerden ön planda olabilir. Bu sebeple antrenörler, hizmet ettikleri spor dalına göre farklı bir kondisyon ve buna uygun olan bir fonksiyon gösterirler.

Antrenör, söylediklerini yerine getirmelidir. Antrenör, sporcularının ihtiyaçlarını dinlemelidir. Antrenör, sporcuyla yanlış bir yola yöneltmekten kesin olarak sakınmalıdır. Antrenör, gençlerin açığa vurulmuş bir kısım kaba ve kırıcı hareketlerinin olabileceğini kabule hazır olmalıdır. Antrenör, sporcuyla sorumluluk yüklemeli ve istemeli, güven aşılmalı, dürüst olmasını sağlamalıdır. Antrenör, antrenöre karşı gelen, kendini merkez sanan aşırı kaygılı, kazanma korkusu olan, yaralanma ve berelenmeyi seven, hastalık gösterisi yapan, psikolojik çöküntülü, çekingen ve kuşkulu, depresyonlu sporculara göre kendilerini ayarlamalı ve yetiştirmelidir. Bu sporculara yaklaşımlar her antrenörün zekasına ve yaratıcılığına bağlıdır. Sert tutumlar yumuşak tutumlardan her zaman zararlıdır. Antrenörler

antrenörlük davranışlarına sahip olmalıdırlar. Bu genelde algılama yeteneği ilgili düzeni, doğruluk ve samimiyettir. (Antrenör El Kitabı, 1986)

2.4. Kültür

Kültür, maddi ve manevi olarak vücuda getirilmiş her şey olarak ifade edilmektedir(Arslantürk, 2001).

Kültürün hiçbir unsuru doğuştan değildir, her nesil kültürel mirası geçmiş kuşaklardan öğrenme yoluyla alır, yaşayarak devam ettirir ve sonraki kuşaklara aktarır(Arslantürk, 2001).

Kültür, diğer kuşaklardan günümüze ulaşan bir miras olduğundan, geçmişten günümüze taşınan bütün değerleri içine aldığından sporu da kapsamaktadır(Tolan, 1983). Doğanın yarattığına karşılık insanın yarattığı, ürettiği her şeyi kültür tanımı içerisinde ele alabiliriz.

Burdur kent kültürü tarihsel, siyasal ve coğrafi olarak önemli bir noktadadır. Burdur dünyanın en eski yerleşim yerlerinden birisidir. Burdur merkez ilçeye yakın Hacılar ve Kuruçay höyüklerinde 10.000 yıl önceye ait yerleşim izleri vardır. Burdur merkez ilçe demiryolu istasyonu civarındaki höyükte (Burdur Höyük veya İstasyon Höyük) erken Bronz Çağı'na ait prehistorik yerleşmeler saptanmıştır. Polydoreion yerleşmesinin bu höyüğün olduğu bölge olduğu sanılmaktadır. İlk çağlarda Burdur gölü kıyısında Limnombria (göl şehri) adlı bir şehrin olduğu da bilinmektedir. M.Ö. 3. yüzyıla kadar Burdur, Isparta, Antalya'nın kuzeyi ve Konya'nın batısını kapsayan bölgeye "Pisidya bölgesi" adı verilmekteydi. Bu bölge önce Hitit ve Frigya sonra Lidya egemenliklerine girdi. Perslerin Anadolu'yu işgal etmeleri sonucu Pers idaresi altına giren Burdur'un Sagalassos, Kybra ve Kremna gibi yerleşim yerleri daha sonra Büyük İskender tarafından ele geçirilmiştir. Bir süre Bergama krallığının sınırları içinde kalan Burdur, bu krallığın sona ermesi ile Roma İmparatorluğu hakimiyetine girmiştir. Roma İmparatorluğunun da 395'te ikiye ayrılması üzerine Doğu Roma (Bizans) egemenliği oluşmuştur. Bizans döneminde Burdur bölgesine "Polydorion" adı veriliyordu (Özata, 2009)

Bazı rivayetlerde Burdur adının eski bir yerleşim yeri olan Polydorion'un (Taşlık Yer), halk arasında Buldur olarak telaffuz edilmesi olarak açıklanmış, Avrupalı seyyahlar

da çok defa şehrin adını bu şekilde zikretmişlerdir. “Buldurun” zaman içerisinde “Burdur” olarak telaffuz edilmesinin sebebi ise Türk dilindeki “r” ve “l” değişikliğinden kaynaklanmaktadır. 1333–1336 tarihlerinde Anadolu’yu gezen İbn-i Batuta seyahatnamesinde şehrin adı “Birdir” olarak yazılmıştır. Zamanla bu isim halk arasında Burdur olarak telaffuz edilmeye başlanmıştır (Bütün, 2001) Dolayısıyla söz konusu adın 680 yıllık bir geçmişi olduğu anlaşılmaktadır (Uysal, 2001)

BÖLÜM III

Yöntem

3.1. Araştırma Modeli

“Ali Boyacıoğlu’nun Burdur Sporuna Etkileri” başlıklı araştırmada, Burdur sporunda, antrenör, idareci, sporcu ve yönetici kişiliği ile Ali Boyacıoğlu’nun biyografik çalışması ele alınmıştır. Bu özelliklerin belirlenebilmesi için önceden randevu alınarak görüşme tekniği uygulanmıştır. Görüşmelerden elde edilen görsel ve işitsel veriler, video, fotoğraf ve ses dosyası olarak dijital ortama aktarılmış ve yazıya dökülmüştür.

3.2. Evren-Örneklem

Bu araştırmanın evreni Ali Boyacıoğlu’nun ailesi, yakınları, antrenörleri, sporcuları ile coğrafya öğretmenliği sırasında bir dönem beraber çalıştığı tüm mesai arkadaşlarını kapsamaktadır. Daha önceden randevu alınarak görüşülebilen kişiler ise araştırmanın örnekleimidir.

3.3. Veri toplama süreci

Araştırmada; dergiler, kitaplar, fotoğraflar ile ailesi, yakınları, antrenörleri, sporcuları ve coğrafya öğretmenliği sırasında bir dönem beraber çalıştığı mesai arkadaşlarıyla önceden randevu alınarak görüşme yöntemi ile video kayıt tekniği uygulanmıştır. Bu kapsamda da elde edilen veriler dijital ortama aktarılmıştır. Görüşülen kişiler;

Eşi; Müjgan Boyacıoğlu,

Kızı; Barış Onur,

Kızı; Başak Parlak,

Öğretmen Arkadaşları; Yılmaz Anarat, Ayten Balım, Veli Yağız,

Antrenörü; İbrahim Öztekin,

Sporcuları; Ali Tarkan Büyükyörük, Hür Balım, Süleyman Görken, Hakan Çelik,

Bahri Kılıçaslan, Mehmet Şerbetçi, Harun Çokcan, Hasan Gazi Çoymak, Gökhan

Çelik, Halil Çinkaya, Gökhan Yörük.

3.4. Verilerin Analizi

Video kayıt tekniği ile kayda alınan görüşmeler yazıya aktarılmıştır.

BÖLÜM IV

Bulgular ve Yorum

4.1. Görüşmeler

4.1.1. Ali Boyacıoğlu İlk Görüşme

1946 yılında Burdur'da doğdu. İlköğretimi Burdur Turan İlköğretim Okulu'nda, lise öğrenimini Burdur Lisesi'nde ve yüksek öğrenimini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Coğrafya Enstitüsünde tamamladı. Şu anda Burdur'da yaşamına devam ediyor ve aynı zamanda Gençlik ve Spor İl Müdürlüğünde judo il temsilciliği yapıyor.

Judoya 1965 yılında hocası Halil Yüceses sayesinde başladı. O yıllarda üniversitede okurken, ben okuduğum yerden memleketime neler götürüp, neler katabilirim düşüncesi taşıyordu. Bir süre folklor ilgisini çekti ve folklorla ilgilendi. Fakat 1964 yılında bir arkadaşı ile judo antrenmanlarını izlemeye başladı. Bu süreçte judoyu sevdi ve ilgisi her geçen gün arttı. Böylece kendisini 1965 yılında judonun içinde buldu ve antrenmanlara başladı. Çalışma alanları çok kısıtlıydı o yıllarda, ama bu onları soğutmadı ve judo, dolayısıyla spor onun yaşam tarzı haline geldi. Spor, yaşam tarzını değiştirdi. Babası da zamanında futbol oynamış. Fakat futbolu profesyonel olarak değil, amatörce oynamış ve ardında başarı bıraktığı söylenemez.

Ali Boyacıoğlu, eşi ve büyük kızı Barış sporun içinde aktif olarak yer almaktadır. Aynı zamanda, Kızı Barış'ın da beden eğitimi öğretmenliği bölümünü kazanmasına destek oldu, antrenmanlarını kendisi yaptırdı. O yıllarda (1993-1994) Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümüne kız öğrenciler ilk defa alınıyordu. Kızı Barış sınavı üçüncü olarak kazandı ve bölüme yerleşti. Aynı zamanda başarısından dolayı bir de burs kazanmıştı. Çevresindeki insanlar kızının başarısını gördükten sonra bizim çocuklarımızı da çalıştır, sınavlara hazırla diyerek taleplerde bulunmaya başladı. Bu taleplerden sonra onlara, beden eğitimi bölümü sınavlarına hazırlık için bir program çıkardı ve kâğıdın altına bu yolda 'gözyaşı yok' diye yazdı ki bu işin hafife alınmayacağını bilsinler istedi. Ailesi hiçbir zaman spor yapmasını, sporcu çalıştırmasını engellemedi, aksine ona hep destek oldular.

Yazları boş vakitlerinde Burdur'da koştu, yüzdü, kısacası sporun içinde hep olmaya çalıştı. Ona sporu sevdiren, bu yaşam tarzını kazandıran Ali Yüceses'ti. Arkadaşlarıyla üniversitede okurken İstanbul Fatih Mahallesinde oturuyordu ve oraya yakın bir yerde Fatih Güreş Kulübü vardı. Buraya sık sık giderek antrenmanları izledi ve daha sonra da orada antrenmanlara başladı. Ne ilginç ki onu hocasıyla tanıştıran arkadaşları sporu bıraktıkları halde o devam etti ve onların içinde sadece kendisi sporla iç içe yaşadı. Coğrafya bölümünde okurken judo antrenmanlarını da aksatmamaya çalıştı. Ali Yüceses o yıllarda antrenman yaptırırken Japonya'ya gitti güreş antrenörü olarak. Orada bulunduğu zamanda Judo sporunu Türkiye'ye getirmek, tanıtmak istedi ve bunu yaptı. Bunu onun hocası yapmıştı. O dönemlerde kendisine judo konusunda çok destek olan insanlar oldu. Örneğin Judo Federasyon başkanı Olcay Şen. Bir başkası İbrahim Öztekin, su altında kalma rekorunun sahibidir aynı zamanda. 1971 yılında Burdur Gençlik ve Spor İl Müdürlüğüne Judo çalıştırmak için başvurdu. Tabii o yıllarda Burdur'da Judo diye bir spor bilinmiyordu. Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü kabul etti başvuruyu ve il temsilcisi, yönetici ve aynı zamanda antrenör olarak göreve başladı. O yıllarda Burdur'da judo yoktu ve ilk kez Burdur'a bu branşı getirmişti. İlk antrenmanlarını Gazi Atatürk Stadyumunun tren yolu tarafındaki kalenin arkasında 4 minderle 16 metrekare alanda başladı. Şartları pek iyi değildi. Kötü havalarda kapalı spor salonu olmadığı için malzemelerin üzerlerini branda ile kapatır eve giderdi. Olanaklar buydu o yıllarda. Daha sonraları zamanla olanaklar yaratmaya çalıştı ve kış aylarında eski gençlik merkezinin odasında çalışmaya başladı. O yıllarda Isparta-Atabeyde öğretmenlik yapıyor, hafta sonları da Burdur'a antrenmanlar için geliyordu. Bu dönemde hiç zorlanmadı, çünkü bu işi severek yapıyordu. Burdur o yıllarda sportif anlamda çok pasifti. O dönemde Kemal Anık boks branşında bir derece yaptı ve boks Burdur'da etkin bir hale geldi. Yani bu tür olaylar sporun gelişmesi açısından önemliydi. Daha sonra da judoda kazanılan derecelerle Burdur judoda ilerlemeler kaydetti. Böylelikle spor salonuna da kavuştu, zaman içinde 50 kişiyle birlikte antrenmanlar yapmaya başladı. Atabeydeki görevinden tayin olup Burdur Lisesine gelince antrenmana olan katılımlar arttı, öğrenciler çoğaldı. Artık kalabalık bir halde antrenman yapmaya başladılar. Bir ara Burdur valisi olan Memduh Oğuz Bey ve oğlu da antrenmanlara geldiler ve katıldılar. Tabii Ali Boyacıoğlu bunun yararlarını da gördü. Çünkü vali bey antrenmanlara geldikçe imkansızlıkları ve eksikleri gördü. Böyle olunca eksikler de birer birer giderilmeye başlandı. Daha sonra İl emniyet müdürü Halil Tатаş'ın da onlara, Burdur'a ve judoya çok katkıları olmuştur. Emniyet müdürü, liseyi bitirmiş ve judo yapan gençleri polislik mesleğine yönlendirdi ve

birçoğunu polis olarak teşkilata aldılar. 1992 yılında Belediyespor bünyesine girince biraz daha rahatladılar, olanakları da genişledi. Daha önce maddi anlamda zorluklar yaşıyordu, para yoktu. Kulüp olduktan sonra spor salonu da oldu. O dönemler antrenmanlar öyle yoğun geçiyordu ki bir gün büyük kızı Barış'ı okuldan almayı unutmuş ve kızı salona gelmiş. Ali Boyacıoğlu kızına: "Annen nerede?" diye sorar. Kızı da "sen beni unuttun, ben de kendim geldim" der. Aklına gelmemiştii kızının yalnız başına gelebileceği. Unutamayacağı bir anıdır bu. Bir diğeri de babası rahmetli olan bir öğrencisi vardı. İsmi Halil Çinkaya. 1. Sınıfta 19 kiloda miniklerde Türkiye şampiyonu oldu, o kadar küçüktü ki onu kucağında götürmüştü maçlara. Hasan Gazi, Gökhan Çelik, Gökhan Yörük hepsi de onun öğrencileriydi ve şimdi Burdur ve Denizli gibi illerde antrenör ve beden eğitimi öğretmeni olarak görev yapıyorlar. Bir antrenörün sporcularının başarısı eğer antrenörünü geçiyorsa, o antrenör o zaman başarılı demektir Ali Boyacıoğlu'na göre. O, bundan gurur duyuyor, onları alınlarından öpüyor. Bu iş gerçekten özveri isteyen bir şey diyor. O, judodan para kazanmadan, bu işi gönüllü olarak yaptı. Zaten bir mesleği vardı, coğrafya öğretmeniydi. Şu anda öğrencisi Halil Çinkaya judoda bölge antrenörü, o da bu işe özveriyle yaklaşmazsa başaramaz, başarısını devam ettiremez diye düşünüyor. Yetiştirdiği antrenör ve sporcuların kazandığı her başarı onu da çok mutlu ediyor. O yıllarda bir hafta sonu antrenmanlara çıkar, bir hafta sonu da maçlara giderdi. 18000 km yol gitti o yıllarda. Bu işin sorumluluğunu da tek başına aldı. Hem antrenördü, hem yöneticiydi, hem hakemdi, hem de temsilciydi. Çocukların kilo düşmesinden, yatacakları yere, yiyecekleri yemekten gidecekleri otobüse ve ailelerinden alınacak izne kadar hepsini kendisi yaptı, iletişime hep o geçti. Yani annelik, babalık, abilik yaptı diyebiliriz. Sporcuların yattığı yerde yattı, onların eksikliğini gördü, eksikliğini kapattı. Öğrencileriyle abi, kardeş, baba, çocuk gibi oldu. Hiç yurt dışı deneyimi yaşamadı, fakat öğrencileri gittiler. O, antrenörlüğün yanı sıra hakemlik de yaptı judoda. Tabii bu işleri yaparken hala bekarıydı. 1973 senesinde Burdur'a geldikten sonra aynı yıl hakem, 1974'te de antrenör oldu, müdürlüğün açtığı kurslara katılarak. Eşi de spor tutkunu bir insandı aynı zamanda. Eşi, yani Müjgan Hanım fen bilgisi öğretmeniydi ve lisede katıldığı yarışmalarda atletizm branşında dereceleri oldu. Hal böyle olunca aile içinde spor konusunda destek gördü. Örneğin çocuklar hasta olunca, çocukları hastaneye Müjgan Hanım götürürdü, o ilgilenirdi çoğu zaman ve hala da bu konuda sonuna kadar destek veriyor. Sporda her şeyden önce sağlık önemlidir Ali Boyacıoğlu için. Öğrencilere, minderden çıkınca yerlere çıplak ayakla değil, terlikle basın diye uyarır, bu tür şeyler küçük bir olay gibi görünse de. "Eğer terliğiniz yoksa ben alayım der,

olmayanlarinkini de gider alır. Sporcu aynı zamanda zeki, çevik ama ahlaklı da olmalı. Bu, onun için bu çok önemli. Başarılar gelip geçici ama kişilik kalıcı oluyor diyor. Örneğin, başarılı ve kahverengi kuşak sahibi bir sporcusunu kötü davranışları sebebiyle uzaklaştırmak zorunda kalmış bir keresinde. Judo teknikleriyle 3 kişiyi alt edebilirsiniz ama kesinlikle kavga etmek yok kimseyle diye her gün uyarırdı öğrencilerini. Burada öğrendiğiniz her şey burada kalacak derdi, minder dışına çıkınca her şeyi unutacaksınız. Sporcularına sürekli olarak “Ola ki kavga ederseniz, karşınızda beni bulursunuz” derdi. Gerçekten de onun judo antrenmanlarına aldığı gruplarda kimsenin ne kavga ettiğini gördü ne de duydu.

4.1.2. Ali Boyacıoğlu İkinci Görüşme

Ali hoca öğrencilerinin müsabakalardan önce yapılacak olan ölçümlerinde bir eksiklik ya da fazlalık çıkmasın diye onları sık sık uyarırdı ve kontrollerini yaptırırdı. Tartıya çıkmadan önce kilo eksiği olan öğrencilerine su, yemek gibi takviyeler verir, fazlası olan öğrencilerine de özel terleme çalışmaları yaptırırdı. Antrenmanlarda da sık sık kullandığı muşamba ile terleme çalışması vardı. Öğrencinin vücuduna hava almayacak şekilde sarılan muşamba vücudu terletiyor ve kilo verilmesine yardımcı oluyordu.

Müsabakalara gidilip gelineceği için otobüs kiralamak gerekiyordu. Güney Akdeniz Seyahat firması da bu konuda Ali Boyacıoğlu’ndan desteklerini hiçbir zaman esirgemedi. Birçok öğrenciye ücretsiz olarak, şehirlerarası sefer halinde olan otobüslerinde koltuk verdi.

Ali hoca yalnızca coğrafya ve judo eğitimliği değil, beden eğitimi bölümlerine hazırlanan öğrencilerine de destek oluyordu. Beden eğitimi bölümlerine özel parkurlar ve koşu çeşitleri üzerine de çalışan Ali hoca, antrenman programları hazırlıyordu. Örneğin kızı Barış için özel bir program hazırlamış ve kendi kızının kazanmasını sağlamıştı. Daha iyi, zor ve yararlı bir koşu süreci olabilmesi açısından kızının arkasına halı bağlayarak onu sıkı bir eğitimden geçiriyordu. Ayrıca öğrencilerinin yorgunluklarını en kısa sürede atabilmeleri için onlara özel solüsyonlar hazırlıyordu. Bu sayede kas yorgunlukları gideriliyor ve toparlanmaları daha kolay oluyordu.

Elbette bazen her şey iyi gitmiyordu. Ali hocayı üzen olaylardan biri de şu olmuştu: En güvendiği, en çalışkan, en azimli ve gelecek vadeden öğrencilerinden birisi ilk maçta elenmişti. Bu da Ali hocanın derin bir üzüntü duymasına yol açmıştı.

Ayrıca kendisi sigara sevmeyen bir insandı. Ne kendisinin, ne ailesinden birisinin ne de öğrencilerinden birisinin sigara içmesini istemezdi.

Ali hoca, ilerlemiş yaşına rağmen hala abonelik isteyen spor, coğrafya ve bilim dergilerini yakından takip ediyor. Her zaman bilgili ve dolu bir insan olmak istiyor. Güneş ve yıldızlarla kolayca yön tayini edebiliyor. Ve ısrarla üzerinde durduğu bir konu var ki, o da hastane yerine spor salonları yapımına öncelik verilmesi. Çünkü spor yoluyla sağlığını kazanan bir toplum zaten hastaneye ihtiyaç duymayacak. Böylece sağlık giderleri de azaltılmış olacak, sağlığa yatırım yapılmış olacak.

Burdur'a judo ilk kez 1971 yılının Temmuz ayında yapılmaya başlandı. O sıralarda maddi imkansızlıklar bulunuyordu. Judonun hem yeni olması, hem de spora ayrılan bütçeler yetersiz olması sonucunda, malzeme temininde çok eksikler vardı. Bu eksikler elbette tamamlanacaktı. Ali Boyacıoğlu da kendi emeğiyle 'kıtık minder' ve 'ot minder' adını verdiği judo minderlerini otla doldurma tekniğini kullandı ve antrenmanlarını bu minderler üzerinde devam ettirdi. İlk turnuvalara Afyon-Kütahya turnuvaları ile katıldılar. O sıralar judoda daha önde yer alan Antalya iliyle birlikte ortak çalışmalara imza attılar. Bu süreçte Selami Tugaylı, Namık Aydeniz ve Mehmet Avcı'nın da büyük katkıları oldu. Kimi zaman, Sakarya İlköğretim Okulu'nda antrenmanlar düzenliyorlardı.

Ali Boyacıoğlu, güzel anılar biriktirdiği kadar kötü anılar da yaşıyordu muhakkak. Bunlardan bir tanesi de, bir sınav sırasında rakibi olan kişi, Ali Boyacıoğlu'nun göğüs kafesi üzerine düştü ve bu düşme sonucu kaburga kemikleri kırıldı. İlk başta nefes almakta güçlük çektiğini fark etti. Bu olaydan sonra o esnada toparlanması çok uzun sürdü fakat olayın sıcaklığından dolayı kaburga kemiklerinin kırıldığına bile farkında değildi. Kırık bölgenin soğumasından sonraysa büyük bir acı duymaya başladı ve soluğu hastanede aldı. Gerekli tedavilerin yapılabilmesi için film çekilmesi gerekiyordu fakat film çekilebilmesi için de Ali Hoca'nın sedyeye uzanması gerekiyordu. Bu uzanma hareketi ise neredeyse imkansızdı, Ali Hoca'nın vücudunda şiddetli bir ağrı vardı. Dolayısıyla ayakta film çekilmek zorunda kalan Ali hoca hastanede tedaviye alındı. Bu süreçte öğrencilerinden, eşinden ve çocuklarından ayrı kalan Ali Hoca, çok günler ve geceler telefonun bir ucunda sevdiklerinin sesini duymak için bekledi. Ayrıca, Burdur'daki judo çalışmaları sırasında Ali

Boyacıoğlu'ndan desteklerini hiç esirgemeyen Eyüp Erman ve Mehmet Özçağlar gibi il müdürleri olmuştur(GSİM). Isparta ve Burdur illerinde valilik görevini yapan Memduh Oğuz da bu süreçte judonun en büyük destekçilerinden birisi olmuştur.

Ali Boyacıoğlu'nun judo çalışmaları 1991 yılından itibaren Burdur Belediyespor kulübü bünyesinde devam etmeye başlamıştır. Bu süreçte Burdur'da Belediye başkanı olan Armağan İlci'nin de çok büyük destekleri olmuştur.

Ali Boyacıoğlu ve öğrencileri, kapalı spor salonunun olmadığı dönemlerde Sakarya İlköğretim Okulu'nun salonunda antrenmanlarını yapıyorlardı. Milli bayramlarda il merkezinde gösteriler düzenliyorlar, judoyu Burdur halkına tanıtmak ve sevdirmek için çalışıyorlardı. Yurtiçi müsabakalara katılmak için toplamda 18.000 km. yol gitmişlerdi. Ayrıca, Ali Boyacıoğlu 'kemere' çok saygı duyan bir antrenördü. Çünkü kemer; emek, ahlak, disiplin gerektiren ve bu davranışların bütününde oluşturduğu bir yücelik demektir. O; kemeri asla başka işler, başka çıkarlar uğruna kullanmadı.

Ali Boyacıoğlu, federasyonun tarafından sağlanan judo ödeneklerinden artırıp, maddi durumu iyi olmayan öğrencilerine destek sağlıyordu. Burdur'da da en çok ödenek, güreşten sonra judo branşı için ayrılıyordu. Çünkü judocular çok etkin ve aktif bir şekilde çalışıyorlardı. Sürekli turnuvalara, özel müsabakalara ve maçlara gidiyor, tecrübe ediniyor, milli takımda o ter ve emek isteyen judo elbisesini giyebilmek için birçok öğrenci yetişiyordu. Ödenek sistemi de; her yıl, bir önceki yıl baz alınarak işliyordu. Yani bu sene iyi bir ödenek alabilmek için, bir önceki sene iyi çalışmalar yapmış olmak gerekiyordu.

Judo branşına çok emek vermiş ve hayatını judoya adanmış bir spor adamı olarak, Ali Boyacıoğlu'nun da üst yönetimden bazı istekleri oluyordu. Örneğin;

- a) Federasyonun il ya da bölgelere gezici antrenörler görevlendirerek, illerdeki antrenör ve sporculara kurslar vermesini ve böylelikle bilgi eksikliğinin giderilmesi,
- b) Müsabaka günlerini iki günden üç güne çıkarıp, böylece gün içindeki yoğunluğu azaltarak, akşamları boş kalan vakitlerde seminerler düzenlenmesi,
- c) Miniklerde şampiyonluk sisteminin değil taktik sisteminin gelmesi. Böylece, başarıya erken ulaşmış çocukların judodan ve başarıdan beklentisinin bu kadarla sınırlı olmasının önüne geçilmiş olacak. Örneğin şampiyonluk

yaşamış bir çocuk, ben başarıyı elde ettim diyerek çalışmalarındaki disiplini ve mücadeleyi kaybediyor. Oysaki taktik sistemi olmuş olsa, bu disiplin ve mücadele hırsı her zaman sürmüş olacaktır.

- d) Şampiyonalardan sonra ya da daha önce belirlenmiş farklı zamanlarda, yeni teknik ve taktiklerin, federasyonunun görevlendirdiği bir kurul tarafından illerdeki kulüplere sunulması, onların bu teknik ve taktikler hakkında bilgilendirilmesi, judonun geleceği ve gelişimi açısından çok önemlidir. Aynı zamanda, müsabakalarda yapılan hatalar konusunda da takımların bilgilendirilmesi, birçok yanlış puanlamanın ve minderlerde yaşanan olumsuz davranışların(sakatlıklar vs.) önüne geçmiş olacaktır.

Judo için verilen emekler şüphesiz karşılık veriyordu. Nitelikli yetişen öğrenciler, topluma yararlı olma yolunda ilerleyen gençler şüphesiz ki en başta istenilen şeylerdi. Tabii ki emeklerin karşılığı olarak şampiyonluklar da kazanılıyordu. Başarılar geldikçe de judoya ayrılan ödenekler artıyor, daha iyi çalışma imkanları yaratılıyordu. Örneğin, Ali Hoca'nın 1991 senesinde Belediyespor bünyesine katılan (şu anda Burdur'da 11 tane judo takımı bulunmakta) judo takımı, artık maçlara Burdur Belediyesi'nin tahsis ettiği araçlarla gidip geliyor, alınan ödeneklerdeki yol masraflarını da böylelikle daha başka bütçeler için kullanıyordu.

4.1.3. Ali Boyacıoğlu Üçüncü Görüşme

Öğrencileri kamplara gittiği zamanlar onlara sıkı sıkı tembih ediyor, kendinize dikkat edin diye. Yarış, seçme-seçilme sadece minderde olur ve kim galip gelirse takıma o gider. Ama bazen ahlaksız olaylar olduğu için Ali Hoca bu sebeplerden ötürü çok tedirgin oluyor. Farklı kilolarda olan çocukların birbirleriyle eşleştirilmelerini gördüğü için, bilerek sakatlama durumlarına şahit olmuş. Bu bilerek kilo farkı olan çocukları eşleştirmenin de, istenilen kişilerin önünü açmak için olduğunu söylüyor. İşte bu yüzden, kupadan ve madalyadan ziyade, ahlaklı olmak ve ahlaklı öğrenciler yetiştirmek önemli olmuş Ali Hoca için.

Dikkat çektiği bir nokta daha var. Bazı kulüpler, Çeçenistan'dan Türkiye'deki judocu çocukları yetiştirmek için öğrenci getirmişler. Bu Çeçen öğrencilerin kimisi İstanbul'a kimisi Ankara'ya kimisi de farklı illere götürülmüşler. Bu Çeçenlerin, Türkiye'deki

çocuklara idman verici olması gerekirken; onlar yoluyla milli takımın temelleri oluşturulmuş. Yani devşirme usulü. Ali Hoca'nın kendi öğrencisi olan Gökhan Çelik, 71 kiloda derece yapacakken, rakibi bir Çeçen olmuş ve Gökhan 10 puanı hak eden bir teknik yapmış, fakat hakemler 7 puan vermişler. Çeçen çocuk da 5 puanı hak eden bir teknik yapıp 10 puan verilince, Gökhan Çelik maçı kaybetmiş ve Çeçen öğrenci maçı kazanmış-kazandırılmış-. Ali Hoca çok itiraz etmiş ama faydası olmamış. Şimdilerde futbolda nasıl ki Afrikalı gençler her ülkede olduğu gibi Türkiye'de de sahalara sürülüyorlarsa, bu Çeçen judocular için de aynısı olmuş. Ali Hoca o zamanlar heyete itiraz edebiliyormuş, çünkü Burdur gibi bir ilden 2-3 tane Türkiye şampiyonu çıkarıyordu. Bu sebeple de, bu itirazları ve çıkışları hoş karşılanırmış Ali Hoca'nın. Biraz siyaset etkili olmaya başlayınca, durumlar artık karışık bir hal almaya başlamış. Judoda 7 tane sıklet var ve 7 tane sağlam sporcum olsun, Avrupa'ya giderim diyormuş Ali Hoca bir zamanlar. Çünkü olanaklar varmış. Örneğin, Almanya'da teyzesinin oğlu ikamet ediyordu ve oradan bir takım ayarlayıp özel bir karşılaşma düzenleyip, gidip gelebilirdi.

Ali Hoca milli takıma birçok öğrenci, şampiyon vermiş ve bu sayede el üstünde tutulmuş kimi zaman. Kendi emekleriyle ve çabalarıyla yetişen birçok sporcu şampiyon olmuş. Fakat şimdiyse sözünüzün geçmesi için, siyasi bir kolunuzun da olması lazım diyor. Şu anda devletin spor politikası yok ve olmadığı için de her şey karmaşık. Nasıl ki Naim Süleymanoğlu şampiyon bir halterciydi ve tüm Türkiye bir anda halterci oldu, sonuç olarak Naim Süleymanoğlu halteri bitirdi ve Türkiye'de de halter bitti diyor. Örneğin şu andaki okullar arası spor karşılaşmalarının artık eskisi gibi olmadığından ve okul idarecilerinin sporcu öğrencilere karşı olan tutumlarından rahatsızlık duyuyor. Çocukların spor başarılarıyla kimse mutlu olmuyor, müsabakalar için izin verilmiyor fakat bu zor şartlarda alınan başarıları da kendilerine mâl eden idareciler var diyor. Engelli sporcuların da önünü kestiklerini belirten Ali Hoca, halbuki onların topluma kazandırılması gereken ilk kesimlerden birisi olarak görüyor. Mesela ayakları olmayan engellilerin, atıcılık branşlarında kendilerini kanıtlayabildiği ve kendini diğer insanlarla rekabete girebilecek düzeyde görebildiği için kendini dışlamamış, topluma karışmış bir birey olarak görebiliyordu. Görme engelliler judosunun çok güzel bir şey olduğunu belirtiyor. Engelliler spor federasyonuna bağlı, arkadaşı Bünyamin Er'in ilgilendiği bir alan. Yıllar önce de Ali Hoca bunu bir tekniğe dönüştürerek kendisi de antrenmanlarına uygulamış. Maç sırasında dışarıdan gelen sesler duyulmaz ve hoca ne kadar bağırırsa bağırınsın öğrenci bunu ayırt edemez diyor. Buradan hareketle, öğrencilerinin gözlerini

bağlayarak, onları yan yana getirip birbirlerine dokundurtmadan judo yaptırırmiş. Bu sayede, sporcunun rakibini tuttuğu an, rakibinin ayağının nerede, elinin nerede olabileceğini hissetmelerini sağlamaları için çalışırdı. Bu tekniğin çok faydasını görmüş fakat artık şimdi antrenörlerin bu tekniği uygulamadıklarını söylüyor.

Çok uzun zamandır judonun içinde olan Ali Hoca'nın elbette ki destekçileri de oldu. Verilen destekler kadar da başarıların yolu açıldı. Örneğin, son olarak geçmiş dönemlerde Burdur Belediye Başkanlığı yapmış Sabahattin Akkaya'nın, kendilerine salon tahsis etmesi antrenman yapabilmeleri açısından çok fayda sağlamış. Daha sonra federasyondan 'Tatami' gelmiş ve şu anda kurallara uygun olarak iki Tatami'ye sahip olmuşlar. 2014 seçimlerinde de belediye başkanlığına gelen Ali Orkun Ercengiz'in çok desteklerini almışlar. Ali Orkun Bey, birçok defa ellerinde tatlıyla salonu ziyarete gelmiş. Bu gibi durumlar da hem öğrencileri, hem de antrenörleri olumlu yönde etkilemiş.

Ali Hoca'nın şikayetçi olduğu noktalardan birisi de öğrencilerin istikrarsızlık durumu. Judoya başlayan bir çocuğun ya da gencin, tam başarıları kazanmaya başlayacağı zaman judoyu bırakması kendilerini çok zor durumda bırakıyor. Üniversite, lise vs. için il dışına çıkmak zorunda kalan öğrencileri böylelikle kaybediyorlar. Geçmiş yıllarda üniversitede açılan özel güvenlik bölümünde de birçok öğrenci çalıştırmışlar. Fakat diğer şehirlerde ise durum tam bunun tersi. İstanbul gibi büyük şehirlerdeki bazı kulüpler, öğrencilerinin karınlarını doyurur örneğin. Çoğu da iyi yetişmiş. Garibanlık nedir görmemiş çocuklar. Burdur'da ise çocuklar akşama kadar okulda, sonra evde, sonra da idmanda. Maddi durumları zaten kötü. Böyle bir durumda da maça gidiyorlar. Durum böyle olunca da, o büyük kulüplerin durumunu, Sultan Abdülaziz'in "makarna pehlivanlarına" benzetiyor. Fakat her şeye rağmen, gerek kişisel çabalar gerek diğer insanların yardımlarıyla yeniden dereceler elde etmeye başlamışlar. Keşke biraz da ailelerden destek görebilsek diyor. Daha annesinin babasının yüzünü görmediğimiz öğrencileri var ve bu durum da çocukların başarısını olumsuz yönde etkiliyor. Belki de herkes elbirliği yapsa, 10 öğrencinin neredeyse tamamı da spor lisesi, antrenörlük ve beden eğitimi öğretmenliği vs. gibi bölümleri kazanıp hayatlarını kurtaracaklar. İlgisizlik olunca bu oran elbette düşüyor.

4.1.2. Müjgan Boyacıoğlu(Eşı)

Ali Boyacıoğlu'na en yakın isim elbette ki Ali Boyacıoğlu'nun eşı olan Müjgan Hanım. Kendisi Burdur doğumlu. Uzun yıllar Fen bilgisi öğretmeni yapımış. Öğretmen olduğu ilk yıllarda Isparta'nın Çetinca kasabasında çalışırken, ailelerinin sayesinde Ali Boyacıoğlu ile tanışmışlar. Ali Boyacıoğlu'nun düzgün, beyefendi bir insan olmasından dolayı kendisiyle evlenmeye karar vermiş. 1975 senesinin Şubat ayında nişanlanıp, Haziran ayında da evlenmişler. 1976 yılında ilk kızları Barış, 1981 yılında da ikinci kızları olan Başak dünyaya gelmiş.

Tanışıp evlendikleri ilk yıllarda Ali Boyacıoğlu Burdur Lisesi'nde görev yapıyordu. Aynı zamanda judo ile ilgileniyordu. Hafta sonları Burdur'a gidip gelen Müjgan Hanım, Ali Boyacıoğlu'nun çok programlı, disiplinli ve düzgün bir insan olmasından etkilendi. Evlendikten sonraki hayatları da aynı tempoyla devam etti. Hafta sonları sabahtan akşamlara kadar spor salonunda antrenmanlar devam ederdi. Hatta kimi zaman akşamları da antrenmanlar düzenleyen Ali Boyacıoğlu günlerini dolu dolu geçiriyordu. İl dışına da müsabakalara giderlerdi ama bu süreçte ne aile, ne okul, ne de öğrenciler ihmal edildi. Öğrencilerine çocukları kadar düşkünlük gösterirdi Ali hoca ve büyük kızları olan Barış Hanım, bu durumu kimi zaman kıskanıp, öğrencilerini çocuklarından daha çok seviyor derdi. Ama Müjgan Hanım bilirdi ki çocuklarının yeri bambaşkaydı. Ali Hoca, kızları Barış Hanımı üniversiteye hazırladı. Müjgan Hanımın kendisinin de sporcu geçmişı olması, ailecek sporun içinde olmalarını sağladı. Çünkü ortaokul yıllarında atletizmle uğraştı, tabii sıkı bir antrenman dönemi olmuyordu ama birçok derece elde etti. Belki de bu yüzden Ali Hoca'nın judoya düşkünlüğünü anlayabiliyordu ve destek olabiliyordu. Ali Hoca ile birlikte judo adına birlikte bir şeyler yapamadılar ama Ali Hoca'nın yapabilmesi için elinden gelen desteği verdi. Aileler de Burdurlu olduğu için, sıkıntılar çok büyük olmadan aşılıyordu.

Ali Hoca'nın spor felsefesi; iyi, ahlaklı çocuklar yetiştirebilmektir diyor. Spora başlayan öğrencilerine, öğrendiğiniz her şey burada kalacak, dışarıda asla kullanmanızı istemiyorum dermiş. Öğrencilerini zaten sürekli dışarda da takip ederdi, dersleri olsun, aileleri olsun Ali Hoca her alanda onların yanındaydı diyor. Bu da Müjgan Hanım'ı çok etkiliyormuş. Zaten Ali Hoca'nın birçok öğrencisi polis, öğretmen oldular. Her zaman, yeni ya da eski öğrencileri karşlarına çıkar Ali Hoca'ya sarılırlar. Siz bize çok yardım ettiniz, sizin sayenizde güzel bir yaşam elde

ettik diye. Ali Hoca hala mindere çıkar, spor yapan çocukların yanına gider onlara destek olur. Hem de çalıştıran antrenörlerin yükünü hafifletmek amacını güder. Onları hiç yalnız bırakmaz. Karşısındaki insanlara hiç yalan söylemez, böyle şeylere çok önem verir. Karşısındaki insana karşı çok nettir. Disiplinli, özverili olduğu için de başarıyı elde ettiğini düşünüyor. Ali' Hoca'nın döneminde daha çok başarı elde ediliyormuş. Müjgan Hanım ve çocukları da birçok il dışı müsabakaya götürmüş. İstanbul'a birkaç defa gitmişler örneğin, İstanbul'u bu sayede tanımış Müjgan Hanım. Müsabakalar süresince spor salonunda vakit geçirir, müsabakalar bittikten sonra da gezmeye çıkarlarmış. Müjgan Hanım judonun içinde birebir bulunmamış ama evlendikten sonra judoyla iç içe olmuş.

Çocukları da bu süreçlerde babalarının yanında olmuşlar, anneleriyle baş başa kalınca babalarını çok aramışlar. Küçük kızları kış günlerinde hava kararınca çok tedirgin olurmuş. Babam ne zaman gelecek, babam niye gelmedi diye pencerelerde beklermiş. Büyük kızları da aynı şekilde. Ali Hoca o dönemlerde çok yoğunmuş, bir özensizliği olmamış ailesine karşı ama bazen dalgınlık yapabiliyormuş. Bir keresinde kızları Barış'ı okuldan almayı unutmuş. Okuldan çıkan Barış kimsenin onu almadığını görünce babasının spor salonundaki antrenmanına gitmiş, beni unuttunuz diye. Ali Hoca maçlara gidince bazen 4-5 gün gelemezdi. Kızları telefonun başında beklermiş. Müsabakalardan gece dönünce de kızlarını muhakkak öperek uyuturdu, özlemlerini gidermeye çalışırlardı diyor. Kızları Barış spora karşı çok ilgili büyümüş. Babasıyla çok gidip gelmiş salona ve antrenmanlara. Liseyi bitirdikten sonra da beden eğitimi bölümünde okumak ve öğretmen olmak istemiş. Ailecek oturup konuşmuşlar ve bir karara varıp, Barış ile antrenmanlara başlamışlar.

Müjgan Hanım anlatacak şeyler muhakkak ki daha çok diyor. Fakat genel itibariyle Ali Hoca'nın Burdur ve judo için çok emek verdiği ki bunu aldığı başarılarla da gösterdiğini söylüyor. Kendileri de ailesi olarak onun her zaman yanında olup ona destek vermeye çalışmışlar. Kimi zaman 15 gün süren seminerlere gidermiş Ali Hoca, böylesi uzun ayrılıklarda bile bir gün olsun sitem etmemişler, hep desteklemişler onu.

4.1.3. Barış Onur(Büyük Kızı)

Ali Boyacıoğlu'nun kızı. 1976 yılının nisan ayında Burdur'da doğdu. 1997 yılında Burdur Anadolu lisesinde Beden eğitimi ve spor öğretmenliğine başladı ve halen aynı okulda görevini sürdürüyor.

İlkokuldan beri sürekli sporla yaşadı. Hatta babasının öğrencisi olan milli atlet Hülya Ürün'le birlikte koştu ilkokulda. Ortaokul ve lisede okul takımlarında yer aldı. Bu takımlar basketbol ve voleybol takımlarıydı. Beden eğitimi öğrenciliğini de babası sayesinde kazandı. Ama atletizm branşında hiç yarışmaya katılmadı. Spor sevgisi ve sporculuğu galiba biraz da genlerden kaynaklanıyor. Çünkü annesi de babası da sporu çok seven insanlar ve aynı zamanda ikisi de sporcu. Barış judoyu çok seviyordu küçükken, ama babası judo yapmasını istemedi ve izin vermedi. Çünkü dirseğinde bir sakatlık vardı ve bu sakatlığın ilerlememesi için babası ona karşı çıktı. Şu anda o da babası gibi çocuklara spor sevgisini aşılamaaya çalışıyor ama eski yıllara oranla bugünlerde veliler konusunda çok sıkıntı yaşıyorlar. Spor liselerine ve üniversitelere hazırlıkta, veliler sıkıntı yaratabiliyorlar. Ayrıca, geçmiş yıllarda yapılan spor etkinliklerini şimdilerde göremiyorlar. Aynı zamanda halkoyunları ile de ilgilendi. Eşinin de futbolculuk geçmişi var ve dolayısıyla çocukları da sporla, sporcularla birlikte büyüyor. Daha onu 4.5 yaşında judoyla tanıştırdılar. Çocuğuna şu sporu yap diyemiyor, o kendisini nerede, hangi alanda mutlu hissediyorsa ben onun arkasında durur ve desteklerim diyor. Başarı daha çok bireysel sporlarda yakalanıyor ama çocuğu daha çok takım sporlarını seviyor. Eşi ya da kayınpederinin etkisi dolayısıyla değil, eşi de birçok branş içinden judoyu seçiyor, sebebi de judo sporunun çevreyle etkileşiminin fazla olduğunu savunması. Barış hanımın eşi aynı zamanda Burdur Belediyespor kulüp başkanıdır.

Babam öğrencileriyle çok ilgiliydi diyor. Bizden daha çok sporcuları ile ilgilendi. Çünkü o hem öğretmenlik, hem antrenörlük, hem hakemlik hem de yöneticilik yapıyordu. İl dışına müsabakalara gittiği zaman onu evde çok aradı, özledi. O babasını çok kıskanan bir çocuktü. O yüzden, babasını öğrencilerinden kıskanırdı. Çünkü Ali Hoca, öğrencilerini kendi çocuğu gibi severdi. Sakatlansalar evden koşarak çıkardı onlara yardım etmek, yanlarında olabilmek için. O da babasının bu şefkatini, antrenman sırasında stadyumda sakatlandığında gördü ve hiç unutmadı. O zamanlar beden eğitimi sınavları için hazırlanıyordu. Bileğinden bir sakatlık yaşadı. Zor bir durumdu ve babasını yedek kulübesinin arkasına saklanmış gizli gizli ağlarken buldu. Bu onun için unutulmazdı. Burdur'un yarısı babasının öğrencisiymiş. Onun sayesinde iş sahibi olan, kötü alışkanlıklarını terk eden o kadar çok insan var ki diye altını çiziyor. Babasının sayesinde öğretmen, uzman çavuş, polis, hatta mühendis olmuşlar. Babasının ilgisi, şefkati ve antrenmanlarıyla hayatını kurmuş, hayatını düzene sokmuş bir sürü insan var.

Babası özel hayatında disiplinli bir insandı aynı zamanda. Sporcularının okul durumu, aile durumu gibi özel durumlarıyla çok ilgilenirdi. Biraz da sinirli bir insandı. Asla haksızlığa gelemeydi. Hem kendisi için, hem de çevresindeki insanlar için haksızlığa uğramaya tahammül edemezdi. Aile içinde sert yapısının altında pamuk gibi bir kalbi vardı babasının. Babam olduğu için söylemiyorum ama o çok huzur verici bir insandır diyor. Burdur'da olsun, diğer görev yaptığı, bulunduğu yerdeki insanlar olsun, hep kötülüklerden uzak kalmaları için uğraşmış. Spor sayesinde bu insanlara yararlı olmak, çevreleriyle barışık olmalarını sağlamak ve üretken insanlar yetiştirmek için çabalamış. Onun amacı adını duyurmak değil, bir kişi bile olsa onu hayata kazandırabilmekmiş. Babam şu an bunu başarabildiği için mutludur diye düşünüyor, yaptığı işlerden, başarılarından, çevresindeki insanlardan dolayı. Ve bugün hala burada bu minder üzerindeyse sebebi budur diyor. Babası onun için ulaşılmaz bir insan. Çünkü ona göre babasının büyük başarıları var. Sporda judo bireysel bir branş ama kötüye kullanılırsa çok zararlı olabilecek bir branş. Bu yüzden çocuklarına, sporcularına her zaman burada öğrendikleriniz burada kalacak dermiş. Zaten ismimin Barış olmasının sebebi de babası. Böyle barış, sevgi dolu bir insanın sporu kötü şeylere alet etmesi beklenilemezdi zaten. Babası kendi imkanlarını kendisi yaratan bir insandı. Belki destek sağlansaydı şu an çok daha iyi yerlerde olabilirdi diye düşünüyor.

4.1.4. Başak Parlak(Küçük Kızı)

Ali Boyacıoğlu'nun kızı. 1981 yılı Burdur doğumlu. Ailenin küçük çocuğu kendisi. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. Üniversiteyi Süleyman Demirel Üniversitesi' sinde okudu. Yedi yıldır da Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nde çalışıyor. Evli, altı yaşında bir oğlu var. Hiç sporla uğraşmadı, o konuda biraz kötüymüş. Küçükken judo antrenmanlarına gitti. Babası kuşak, kemer, judo elbisesi ile onu özendirmeye çalıştı fakat o, sporu bir türlü sevemedi. Kendisini çok yormayacak sporlarla, mesela masa tenisiyle ilgilenmeye çalıştı ama olmadı. Fakat yürüyüş yapmayı çok seviyor.

Bunlar bir yana, babasını spor konusunda, ailecek sonuna kadar desteklediler. Babası da, öğrencileriyle çocuklarını asla ayrı tutmadı. Zaten eski ve yeni öğrencileri de onu her zaman arayıp soruyorlardı, bu da bizi mutlu ediyor diyor. Babası olduğu

için değil ama, kendisi mükemmel bir insandır diyor. Elinden her iş gelir, iyi de yemek yapar kendisi. Evle çok ilgili bir insan. Her ihtiyaçlarını karşıladı ya da karşılamaya çalıştı sonuna kadar. Anne ve babasının öğretmen olmasının hem avantajlarını hem dezavantajlarını çok yaşadı.

Babasının hayattaki en büyük amacı, çocuklarını ve öğrencilerini iyi birer evlat olarak yetiştirmektir. Bu yüzden ailesi olarak onu hep desteklediler. Babası Burdur'da olduğu hafta sonları maçlara giderdi, o gidince üzüntüden hasta olurdu, ayrılmak zor gelirdi ama ona hiç gitme diyememiş. O; sporu, çocuklarını ve öğrencilerini çok seviyordu çünkü. Çocuklarına da vakit ayırmayı ihmal etmezdi diyor.

Babası bu işi yaparken, para, kâr amacı gütmemiş hiç. Hem öğretmenliği hem de judo antrenörlüğünü çok severek yapmış hayatı boyunca ve hala da yapmaya devam ediyor. Bu işi yaparken asla yardım talep etmemiş, maddi destek talep etmemiş, her ihtiyacı kendisi karşılamaya çalışmış, yeri gelmiş kendi cebinden kendi parasından ihtiyaçları karşılamış. O yüzden babası için gözü gönüllü hoş bir insandır diyebiliyor. Sporla uğraşmayı çok severdi babası. Hem mesleğini, hem antrenörlüğünü asla iş olarak görmemiş çünkü gönül vermişti bunlara, gönül insanıydı. Babasının şu günlerinde iyi yerlerde olduğuna sonsuz inanıyor. Bunu, öğrencilerinin sevgisinden, saygısından, hala arayıp sormasından anlayabiliyor.

4.1.5. Süleyman Görken(Öğrencisi)

Burdur Kemerkaya'lı. Endüstri Meslek Lisesi'nde okuyor. Yaklaşık 7 veya 8 yıldır judo sporu ile ilgileniyor. Ali Boyacıoğlu baş antrenörleri. O da Ali hocasının öğrencileri olan Gökhan Çelik hocalarla judoya başladı. Daha doğrusu o hocaları onu teşvik ettiler. TOKİ Yahya Kemal İlköğretim Okulu'nda okurken, Gökhan Çelik hoca, o okulda beden eğitimi öğretmeniydi. Çok sevdiği bir hocaydı ve onun judo sporuna yaptığı teşviklerle bu spora başladı.

İki defa büyük başarı sağladı -Allah bunu bana nasip etti diyor- hocalarının ve arkadaşlarının da verdiği emekler sayesinde. İki defa ümitler takımında 90 kiloda Türkiye üçüncüsü oldu. Geçen sene de(2013) gençlerde 100 kiloda üçüncü oldu. Bu başarıları hocaları başta olmak üzere kendi emekleri sayesinde elde etti ve daha güzel başarılar yakalayacağından umutlu.

Judoya ilk başladığı zamanlarda gözünde her şey küçüktü. Yani okul başarıları, sportif anlamdaki başarılar ona uzak geliyordu, dolayısıyla mücadele anlamında yetersizdi. Okulda veya minderde başarılı biri olabilmek, madalyalar, dereceler elde edebilmek zor geliyordu. Fakat daha sonra judoya başladı. Gerçekten de içindeki o hedef basamakları büyümeye başladı. Önceleri başaramam dediği şeyleri daha sonraları başardı ve hedeflerinin büyüdüğünü fark etti. Mesela ilk zamanlar Burdur ilindeki bir başarı onun için çok büyük bir başarı gibi gelirken daha sonraki zamanlarda gözü Türkiye başarılarında olmaya başladı. Türkiye’de başarılar elde ettikçe bu sefer dünya çapındaki başarılar kovalar oldu. Şu anda da dünya ve olimpiyat yarışmalarında başarı elde etmek için çabalıyor ve edeceğine de inanıyor. Aynı zamanda okul hayatı için de aynı. Çok çalışmak gerekiyor diyor. Dersleri açısından da çok katkısı oldu judonun. Sınavlarda sporcu öğrencilere kolaylık sağlıyorlardı çünkü. Sözlü sınavlar olsun yazılı sınavlar olsun, hocaları onlara gereken desteği sağlıyorlar. Sözlü notlarını yüksek alınca başarıları da artıyor. Destek gördükçe daha iyisini yapmaya çalışıyor. Bazı zamanlar, maçları ve dersleri çakışabiliyor, bu konuda da hocaları gereken kolaylığı sağlıyorlar ona ve arkadaşlarına.

Hocam olduğu için söylemiyorum diyor, kendisi çok iyi bir insan aynı zamanda çok da disiplinli birisi. Minder üzerinde her şeyden önce ahlaklı olmalarını istiyor. Ahlak onun için her şeyden önce geliyor. Ahlaksızca kazanılmış başarılar istemiyor. Zaten judonun da felsefesi disiplin ve ahlak üzerine kurulu olduğu için onları da böyle eğitiyor.

Ona göre, spor yapan arkadaşlarıyla spor yapmayan arkadaşları arasında çok büyük farklar var. Mesela, gördüğü kadarıyla kendi arkadaşları bile olsa, sporla uğraşmayanlar genelde bali, sigara, alkol gibi kötü alışkanlıklar edindiler. Bu gibi maddeleri kullandılar ve bunları kullanmak hoşlarına gidiyordu. Şu an bu spor salonundaki arkadaşları veya başka sporlarla ilgilenen arkadaşlarının büyük çoğunluğu ise alkolden, uyuşturucu, esrar gibi maddelerden uzak duruyorlar, kullanmıyorlar. Bunları kullanarak zevk almıyorlar yani. Zaten spor yapan arkadaşları, mesela şu anda beraber antrenman yaptığı arkadaşları; alkol, sigara, uyuşturucu gibi maddeleri boş işler olarak görüyorlar. Bizim hedefimiz çok daha başka şeyler diyor, bizim hedefimiz zaten Burdur, Türkiye, dünya ve olimpiyatlar bazında başarı yakalayabilmek.

4.1.6. Mehmet Şerbetçi(Öğrencisi)

1971 Burdur Doğumlu. Sürekli Burdur'da ikamet etmiş ve şu anda da Bimtaş'a ait İstasyon Çay Bahçesi'nin müdürü. Ali Boyacıoğlu ile judo sporunda bir öğrencilik geçmişi var.

Judoya ilk olarak ortaokul yıllarında başladı. Ali hoca o sıralar Burdur Lisesi'nden iş teknik dersine giriyordu. Ali hoca derslerde çok disiplinli biriydi. Biraz da onun gözüne hoş görünebilmek amacıyla judoya başlama kararı aldı. Fakat judoya başladıktan sonra judonun kendisi için bambaşka bir şey olacağını bilmiyordu. Judoya 1984 yılında başladı ve uzun yıllar aktif olarak bu sporu yapmaya devam etti. İş, evlilik gibi konular nedeniyle de bırakmak zorunda kaldı. Fakat hala Ali hocayla ve şu an judo yapan çocuk ve gençlerle onlara destek olmak amacıyla görüşüyor. Hala o salondaki ter kokusunu bile özlüyor.

Judoya ilk başladığı zamanlarda, gençler arasında çok etkin bir spordu judo. Spor denilince sadece okul sporları akla geliyordu o yıllarda, fakat judo ile bu durum aşıldı. Burdur'da spor denilince Taekwondo'da Selami hoca, judoda Ali hoca isimlerini anımsıyor. Diğer branşlar da vardı elbet ama bu ikisinin yanında zayıf kalıyorlardı. Revaçta judo vardı tabii ki.

Birçok beden eğitimi, sporcu dururken bir coğrafya hocasının judoya ve gençlere bu denli bir sevgiyle sarılmasını Ali hocanın kişiliğine bağlıyor. Bu işten hiçbir menfaati olmadığını söylüyor. Para pul almadığını, belki de zaten para alsaydı judoya devam edemeyeceğini söylüyor. O yıllarda bir judo elbisesi bile yoktu, yokluktan dolayı. Ondan daha eski zamanlarda şartlar daha da kötüydü elbette. Onun arkadaşlarından olsun, abilerinden olsun, kendinden küçük yaştakilerden olsun bir çok kişi yetişti judoda, şimdi o yetişenler de öğrenci yetiştiriyorlar Burdur için.

Ali hocayı çok disiplinli bir insan olarak görüyordu. Okulda da, salonda da taviz vermiyordu işinden. Bir iş yapılacaksa düzgün yapılacaktı onun için. Taviz vermeye ve disiplinsizliğe yer yoktu. Ali hocayı her şeye rağmen spor salonunda daha esnek olarak görüyordu. Sebebi de sporun daha çok birebir olmasından dolayı. Kendi çocuklarından daha çok öğrencileriyle vakit geçirdiğini söylüyor Ali hocasının. O yıllarda, haftada dört gün ikişer saat antrenman yaparlardı, Ali hoca okuldan beş gibi çıkardı, bazen eve bile gitmeden soluğu spor salonunda alırdı. Hatta bazen üzerini

bile değiştirmeye vakit bulamadığı için spor kıyafetlerinin üzerine giydiği pardösüsünü çıkarıp mindere çıktığını söylüyor.

Bazen antrenmanı kendisi yaptırırdı. Fakat her durumda, Ali hocası onu kenardan da olsa izlerdi, daima orda bulunurdu. Judoda bölgesel ligde ikincilik elde etmişti. O yıllarda spora gereken maddi ve manevi desteğin yokluğundan bahsediyor. Gereken destek verilmediği için genellikle bu masrafların Ali hoca tarafından karşılandığını, en iyi ihtimalle o zamanın parasıyla Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü tarafından iki lira harcırah aldıklarını ve bunun da ancak sadece öğle yemeğine yettiğini belirtiyor. Maçlara birçok defa öğrencilerin kendi evlerinde hazırladıkları patates ve yumurta ile gittiklerini söylüyor. Şimdiki imkanlarınsa çok daha iyi olduğunu belirtiyor. Ali hoca o günlerde de vardı, bugün de hala var. Kazanılan her başarının mimarı Ali hocadır ona göre.

Burdur'da Ali hocaların varlığı, Burdur'u hem spor anlamında hem gelişmişlik anlamında çok daha ötelere götürebileceğini düşünüyor. Kendisinin eğer imkanı olsa spor salonuna gidip minder üzerine çıkmak ve çocuklara bir şeyler öğretmek istediğini, herkesin bildiğı şeyleri birilerine aktarması gerektiğini, menfaatin, paranın pulun önemsiz şeyler olduğunu altını çiziyor. Ona göre bir işi sevmek her şeyden daha önemli. Bu yüzden hala Ali hoca ile görüştüğünü, hala kendisine sonsuz bir saygı duyduğunu söylüyor. Ali hocanın şu anda bile birçok genci üniversiteli yaptığını, birçok genci meslek edindirdiğini söylüyor ve kendince bir pişmanlığını şöyle dile getiriyor:

Ben bir zamanlar liseyi terk ettim. Ali hoca çok ısrar etti bana, yapma diye. En azından liseyi bitirelim, sana bir judo antrenörü belgesi alalım ve öğrenci hazırla diye. Fakat olmadı, bitirmedim. Eğer o zamanlar o antrenörlük belgesini almış olsaydım, şu an büyük bir sevgiyle ve özveriyle judo antrenörlüğü yapıyor olacaktım.

4.1.7. Hür Balım(Öğrencisi)

Hür Balım, kendisi de bir beden eğitimi öğretmeni. Mehmetçik Ortaokulu'nda görev yapıyor ve bu sene bu meslekteki on ikinci yılı. Annesi de bir öğretmendi ve Ali hoca ile annesi aynı okulda görev yapıyorlardı. Bu sebeple Ali hocayı çocukluğundan beri tanıyordu. Şu anda otuz sekiz yaşında ve Ali hocayla uzun yıllardır bir yakınlığı var.

Ali hoca, bir coğrafya öğretmeni olmasına rağmen judo sporunu Burdur'a kazandırmıştı. Hala da minder üzerinde koşuyordu ve çocuklar için ter döküyordu. Bu işi farklı bir sevgi, aşk olarak görüyordu. Belki de bu sebeple kendisi hala dinç ve sağlıklı bir yaşam sürüyor. Burdur'da birçok judocu var ve Burdur belki de Türkiye'deki iller arasında en iyilerden bir tanesi. Çok sayıda öğrenci ve bu işe gönül vermiş insan var. Mesela Gökhan Çelik de onun öğrencisiydi. Milli takım antrenörlüğüne kadar yükselmiş bir isim. Bunlar hep Ali Boyacıoğlu hocasının sayesindeydi.

Ali hoca, ahlak ve disiplin konularından taviz vermeyen birisiydi. Kendisinin de yaşı hayli ilerlemiş olmasının yanı sıra öğrencilerinin de yaşları ilerlemiş durumda. Örneğin şu an yaklaşık elli yaşlarında olan öğrencileri, hala Ali hocasının önünde saygıyla eğiliyorlar. Buna birçok defa şahit oldu. Evet öğrencileri bugün hala kendisinin karşısında bir saygı gösterisi olarak eğilirler. Ali hocası eğitime de çok önem veren bir insandı. Belki de bir coğrafya öğretmeni olmasından kaynaklıydı. Eğitimden, hayata bakış açısından ve disiplinden asla taviz vermezdi. Şuna inanıyordu ki, Ali hoca, Burdur'un yetiştirdiği ve Burdur için yetiştiren ender hocalardandı.

Beden eğitimi öğretmeni ve branşı basketboldu. Judo ile çok iç içe bulunmadı çok fazla. Ama judo denildiği zaman akla gelen ilk isim Ali hocasıydı kuşkusuz. Başka bir isim akla gelmezdi. Herhalde Ali hocasının spora karşı duyduğu sevgiden ve aşktan ötürü olsa gerekti. Mesela diğer branşlar için de fikir yürütmeye çalıştı. Diğer branşların içerisinde de Ali hocalar olmuş olsa çok şey değişirdi Burdur için. Şunu üzülerek söylüyordu ki, kendisinin de bir beden eğitimi öğretmeni ve basketbolcu olmasından kaynaklı olarak, Ali hocanın yaptığı şeyleri yapamıyorlardı. Yani Ali hocanın sportif anlamda Burdur için bıraktığı izleri kendileri bırakamadılar. Belki de takım sporu olmasından dolayıdır diye düşünüyordu ama gerçekten Ali hoca Burdur için çok emek vermişti, vermeye de devam ediyordu, edeceğine de bütün samimiyetle inanıyordu. Burdur'da judo sporunu, dolayısıyla sporu yaydı Ali hocası, çok değerli öğrenciler, insanlar yetiştirdi. Yetiştirdiği öğrenciler çok değerli insanlar oldular. Mesela kendileri, Burdur adını judoda olduğu gibi basketbolda duyuramadılar. Başarılarını judo düzeyine çıkaramadılar. O konuda Ali hocalarının emeği ve hakkı onlar için ödenmez. Bu kendilerinin eksikiydi, bundan ve bu gibi hatalardan da ders çıkarmak görevleri olmalıydı. Olaya diğer taraftan bakarlarsa eğer, spor salonlarında başarı kovalayan öğrencilerin yanı sıra, internet kafelerde, kahvehanelerde, bilardo salonlarında, atari salonlarında da vakit öldüren öğrenciler

ve insanlar da vardı. Ali hoca bu gençleri, bu insanları spor salonlarına yönlendiriyordu. Bu gibi bataklık köşelerinden onları çekip çıkarabiliyordu. Şimdi, birçok öğrenci spor salonuna Ali hocasına geliyor ve Ali hocanın bunda çok büyük emeği vardı.

Ali hoca eğitimci yönüyle, kişiliğiyle, karakteriyle, geçmişiyle ve vizyonu ile ele alınması gereken örnek insanlardan birisini, sadece sportif anlamda değil karakter ve ahlaki anlamda da değerli bir insandı onun için. Bu gibi insanlara spor camiası olarak ihtiyaçları vardı. Ali hoca beni duyamıyor ama verdiği emekler için, çocuklara, gençlere ve yetişkin insanlara kattığı değerlerden, başarılarından, ahlaki anlamdaki kazançlarından dolayı kendisine tekrar tekrar teşekkür etmek istiyordum.

4.1.8. Hasan Gazi Çoymak(Öğrencisi)

Ali Hocanın öğrencilerindendi. 1976 yılı Adana Kadirli doğumlu. 1982 yılında ailesiyle Burdur'a geldi. O günlerden beri Burdur'da ikamet ediyor. Şu an Burdur İstiklal İlköğretim okulunda Beden Eğitimi öğretmeni. İlkokulu Fevzi Çakmak İlkokulunda, ortaokulu Sakarya Ortaokulunda, liseyi Cumhuriyet lisesinde ve üniversiteyi de Süleyman Demirel Üniversitesi Burdur Eğitim Fakültesinde beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümünde okudu. Babasının işinden dolayı Burdur'a küçük yaşlarda geldi. Sadece ana okulunu Adana'da okudu, diğer eğitim hayatı Burdur'da geçti ve hala devam ediyor.

Burdur küçük bir şehirdi Adana'ya göre. Bazen sosyal ortam bulma konusunda sıkıntı çekebiliyordu. O zamanlar internet, telefon, tablet, bilgisayar gibi cihazla ve imkanlar yoktu tabii, en güzel sosyalleşme aracı olan şey spordu, arkadaşlıktı, birlikte oynanan oyunlardı. Kuş avlamak, sokakta top oynamak, arkadaşlarla vakit geçirmek güzeldi. O da ilk olarak futbolla başladı bu sosyal çevreyi yaratmaya. O zamanlar Bahattin Dünder vardı futbolda tanınmış hoca olarak. Geçen yıllarda vefat etti kendisi. İlkokuldan itibaren yaz spor okullarına gitmeye başladı. Yazları basketbol oynadı, kurslara gitti, gençlik kampları düzenlenirdi o kamplara katıldı. O yıllarda galiba Burdur Gençlik ve Spor Müdürlüğü daha aktif olarak çalışıyordu. Şu an aktif değil denemez ama o yıllarda çocukların kendilerini spor aktivitelerinde daha çok dahil ettiğini düşünüyordu. Bunun teknoloji ile de alakası olabilir tabii. O yıllarda çocuklar kendilerini spor alanlarına atmak için can atardı. Zaten evleri de stadyuma

çok yakındı, şu an Migros'un olduğu cadde üzerinde oturuyorlardı, öyle olunca sürekli stadyuma giderdi.

Ali hocayla tanışması da o yıllarda oldu. İlkokul beşinci sınıfın yaz tatilinde kardeşi judo kursuna yazılmıştı ve onun bundan haberi yoktu. Akşam evde otururken evde konuyu açar, babası da biraz eğlenceli bir insandır, o zaman ona takılmaya başladı artık kardeşin judoya yazılmış ve seni alt edecek filan diye. O da galiba çocukluktan olsa gerek, bu duruma hırslandı, ben de gideceğim ve judoya yazılacağım dedi. Küçük kardeşinin antrenmanlara başlamasıyla ondan antrenman gün ve saatlerini öğrendi ve kapalı spor salonuna gitti. Gittiğinde, antrenmanlar alt katta güreş salonunda güreş minderleri üzerinde yapılıyordu. İlk kez judo sporunu, judo minderini orada görmüş oldu. Çocukluk tabii bir hevesle oraya gidince, bu sporu nasıl yaparım, nasıl başarırım diye düşünürken ve kendi kendine sorular sorarken Ali hocayı gördü ve onunla ilk kez orada konuşmuştu. 1988 ya da 1989 yılının yazıydı, Ali hoca ona antrenmanlara eşofmanla gelebileceğini söyledi. Daha sonra ona izin belgelerini verdi imzalatması için, gerekli sağlık raporu gibi evrakları tamamlamasını söyledi, eğer bunları yaparsa antrenmanlara katılabileceğini söyledi. O da gerekli evrakları ve eşofmanını alıp antrenmanlara, judo ortamına girmiş oldu.

1988 yılında ilk defa judoya başladı. 1991 yılında ilk maçı için Denizli'ye gitti. 1992 yılından itibaren de Türkiye dereceleri gelmeye başladı. Türkiye 3.lüğü, 2.liği ve birçok kez 1.lik yaşadı. Burdur'da zaten sürekli 1. oluyordu. İlk sikleti 52-53 kiloydu. 1997 yılında Türkiye büyüklerde ikincilik elde etti. Uluslararası olarak o dönemde üç tane şampiyona vardı ve üçüne de katıldı. Nazım Canca, Cihat Şener ve Boğaziçi turnuvaları. Cihat Şener turnuvasında 3.lüğü kaybedip 5. Oldu. Sistem böyleydi judoda. Ya 3. Ya da 5. Olursunuz, 4. Yoktur. 1994 yılında bir sakatlık yaşadı. Portekiz'deki Porto ve Kahire'deki şampiyonalara pasaportunun hazırlanmasına rağmen gidemedi sakatlıktan dolayı. Sonra da başarı elde edemedi.

O yıllarda kendisi judoya giderken ve spor salonunun havasını solurken, bazı arkadaşları da kahvehane köşelerinde sigara dumanı soluyorlardı. Küçük yaşta başladı judoya ve bu sebepten dolayı tam olarak idrak edemiyordu. Çünkü daha çocuktuktu ve kahvehane gibi yerler ona zaten uzaktı, fakat çocukluğunda etrafındaki abilerini, büyükleri gerçekten de judo minderleri sayesinde hayatlarındaki birçok yanlışlarını düzelttiler. Sigara ortamı, kahvehane ortamı ve daha kötü ortamlardan sıyrıldılar, Ali hoca onları güzel, farklı bir yola soktu.

Ali hoca da ilk tanışmalarından sonra onu çok etkiledi. İlk zamanlarda bile onu sevmemiş olsa devam etmezdi antrenmanlara diye düşünüyordu. Demek ki o zamanlar, ilk zamanlar bile Ali hocanın onu çeken tarafları olmuş ve spora dört elle sarılmıştı. Bu süreç içerisinde kendisinin bir coğrafya öğretmeni olmasından dolayı Burdur Lisesindeki Ali hocanın öğretmen arkadaşlarıyla konuştuklarında öğretmen arkadaşları ona inanmadı. Çünkü Ali hoca minderde çok farklı biriydi, okulda çok farklı biriydi. Sanırım bu da judonun, daha doğrusu uzak doğu sporlarının disiplininden kaynaklanıyordu. Kendisi bu disiplini felsefeyi çok iyi benimsemiş ki onları da aynı şekilde yetiştiriyordu. Okulunda ve minder üzerindeki disiplini herkese örnek bir insandı. Ama minder üzerindeki öğrencileri galiba biraz daha anlamlıydı onun için. Kendi çocuklarından bile daha fazla ilgi gösterirdi öğrencilerine. Ali Boyacıoğlu bu olay içinde çok farklı şeyler kattı onlara. Birçok öğrenci yetiştirdi, öğrenciden öte birçok insan yetiştirdi hayat için. Şu anda bile daha yeni sayılırdı Hasan Gazi bu alanda, teknik adam olarak ve öğretmen olduğunda anlayabiliyordu onun verdiği emekleri. Eşi vardı, çocukları vardı ve zamanını belki de en fazla öğrencileriyle harcıyordu. Sürekli kendini ve öğrencilerini geliştirmek isteyen bir insandı aynı zamanda. Seminerlere giderdi, kurslara giderdi, bazen Türkiye'ye Japonya'dan sporcular ve teknik adamlar gelirdi onlarla görüşmeler yapar, toplantılarına katılırdı. Öğrencilerini de çoğunlukla yanında götürürdü. Her yönden gelişmeleri için. Sadece teknik boyutuyla değil, antrenman bilgisiyle, anatomisiyle, kinesiyojisiyle. Antrenör gelişim kurslarına giderdi mesela, seminerlere beraber giderlerdi. Böylece onları bir bütün olarak yetiştirmeye gayret ederdi. Çok donanımlı olarak yüklenmelerini sağlardı. Sadece fiziksel anlamda değil, teknik anlamında da öğrencilerinin bir tarafının eksik olarak kalmasını istemezdi. Çocuklarıyla geçireceği zamanları onlarla geçirdi.

Ali hocanın kendisi gençliğinde İstanbul'da üniversite öğrencisiydi. O yıllarda, hani tam gençlik yıllarında başka bir şehirde bulundu. Tabii sosyal açıdan kendisine bir çevre edinebilmek amacıyla arayışta olabilirdi. Kendisi de bu sosyal imkanı spor yoluyla yaratmıştı. İstanbul'da judo ile tanışınca bunu da çok benimsemiş. Yani judonun disiplini olsun, felsefesi olsun onu kendine bağlamış. Daha sonra coğrafya öğretmeni olarak tekrar memleketine dönmüş. Judoyu da beraberinde getirmiş. Mesela o yıllarda judo çok bilinmezdi. Genelde karateyle veya taekwondo ile karıştırılırdı. Hasan Gazi ve arkadaşları için o yıllar çok kötüydü, siyasi olaylar yüzünden. Gençler de sorunlu olarak ortaya çıkıyordu. Kendisine öğretmenliğin verdiği bir eğitimci aşkıyla ve geniş bir dünya görüşüyle olsa gerek, o 70 ve 80'li

yıllarda bu düşünceyle yani siyaset üstü bir düşünceyle gençleri nasıl düzgün bir yola çekebilirim, kişisel gelişimlerine nasıl katkıda bulunabilirim, nasıl güzel bir dünya görüşü kazandırabilirim diye gençlerin elinden tutmak istedi. Çünkü gençlik pislüğün içinde kalmadan, nesnel bir görüş yakalayabilirse siyasi görüşleri de daha düzgün olabilirdi. Çağın biraz daha ötesinde düşünebilen bir insandı. Birlik, beraberlik için çalıştı. Öğretmen olduğu için bir şeyleri miras bırakmak, bir şeyleri birilerine aktarmak istedi. Çünkü onun aktardığı şeyleri de onlar bir başkasına aktaracaktı bir zincir gibi yani. Olaya da Türkiye ve dünya açısından baktığımızda da her zaman iyiye doğruya doğru uzanan bir gelişim olacaktı. Sizler de antrenör olduğunuzda veya bir iş sahibi olduğunuzda beni geçeceksiniz derdi onlara hep. Onları hep bir adım öteye teşvik ederdi.

Gençlere her konuda destek sağlardı. Kendi cebinden para verip maçlara götürürdü. Kendisi bir coğrafya öğretmeni idi ve belki mesaisi saat üçte bitecek, suya sabuna dokunmayacaktı ama o bunu yapmadı. Burdur'daki bütün spor camiasının böyle olduğu düşünülürdü durumlarda çok daha farklı olabilirdi. Ali hocanın amacı sadece para verip çocukları maça götürüp derece elde etmek değildi. Onun amacı çocukları gelecekte iyi yetişsinler, iş sahibi olsunlar, iyi bireyler olsunlar, rahat etsinlerdi. Bildiklerinin üzerine her zaman yeni şeyler katmak isterdi. Mesela Konya'ya gitseler Mevlana'yı, Kayseri'ye gitseler Erciyes'i, İzmir'e gitseler Konak Meydanını, İstanbul'a gitseler Galata'yı gezdirirdi, oraları tanıtırdı, anlatırdı. Bilgilerin, bilinçlerin diye düşünürdü. Geceleri maça giderken otobüste öğrencilerini uyandırır, bir dağ gördüler mi işte şu dağ kalkerlidir, şu dağ şöyle oluşmuştur diye anlatırdı. Hiç unutamıyor Hasan Gazi, gece Ali Tarkan'ı uyandırmışlardı. Gelişim seminerine gidiyorlardı beraber. O sıra da kuyruklu yıldız geçiyordu gökyüzünden. Bu olayı bir daha göremeyebilirsiniz demişti Ali hoca, bu yüz yılda bir oluyor demişti. Yani onlara her şeyden katardı. Birlerse iki, ikilerse üç, üçlerse dört olmalarını isterdi. Amacı sağlam kafa sağlam vücutta bulunur felsefesi idi. Ahlaka çok önem verirdi. Spor camiası içinde, bunu vurguyla yapardı. Okulda da öyleydi zaten. Okul öğrencileri ders saatlerinde onunla birlikteydiler ama judo öğrencileri onunla yirmi dört saat birlikteydi. Judo öğrencilerinde daha derin izler bıraktı. O bir toprak ustası gibiydi. Kil öğrencileriydi ve öğrencilerine şekil verirdi. Kimlik kazandırmak için. Güven kazandırmak için, yollarını seçebilmeleri için onları şekillendiren bir usta. Ali hoca gibi birkaç kişi daha olsa, Burdur şu an çok daha üst düzeyde olurdu diye düşünüyordu Hasan Gazi. Kendisi spor kökenli bir insan değildi, ya da kendisi spor kökenli bir insan olup gençlik ve spor il müdürü gibi bir düzeyde olsaydı, tek başına

da olsa Şu an Burdur sporu için çok Şeyler deęiŐebilirdi. Ona göre, bir coğrafya ğretmeni olarak elinden gelenden çok daha fazlasını yapmıştı.

Kısacası sadece beden eğitimci veya sporcu yetiŐtirmede Ali hoca. Ziraatı, iş adamı, polis, doktor, ğretmen yetiştirdi. Bu süreç, o zamanlar beden eğitimi bölümlerinin hem kısıtlı olmasından hem de popüler olmayıŐındandı. Diğer meslek dalları daha popülerdi. Böyle olunca da Ali hoca judo öğrencilerine evinde coğrafya dersleri de veriyordu. Üniversiteye girebilmeleri için. Öğrencileri zaten garip, varoş insanların çocukları olurdu. Gariban babasıydı.

4.1.9. Harun okcan(ğrencisi)

İsmi Harun okcan, Ali Boyacıoğlu'nun öğrencilerinden biriydi, Şu anda da Burdur'da Makine Sanayi Őirketi sahibi. Burdur'da doğdu, hala Burdur'da ikamet etmekte. Otuz iki yaşında. Spora ortaokul yıllarında başladı. Özellikle judo branşı ile başladı, tabi daha önce de futbol, basketbol, voleybol gibi branŐlarla ilgilendi ama asıl sporculuk hayatı ve ona kattığı Şeyler açısından judo çok önemli. Judo ile tanışmasına büyükleri, abileri vesile oldular. Hasan Gazi oymak, Gökhan elik gibi abilerinden görürdü judoyu ve sporculuğu. Dolayısıyla onlar sayesinde kendisi de heveslendi ve başladı.

Judoya başladığı yıllarda, oyun salonları, atari salonları daha revaçtaydı, ama Ali Boyacıoğlu hocası sayesinde judo minderine ayak basanların bir daha o kirli ortamlara girmek bile istemediğini gördü. Ali Hoca sayesinde judoyu ve sporu sevdi. Ali hocanın kendisi çok disiplinli bir insandı ve öğrencilerine de bunu aşılıyordu. Bugün hala buradalarsa, disiplinli olmanın insani değerleri taŐımanın ve onun örnek olduğu gibi yaŐamanın sayesindeydi. Zaten uzak doğu sporlarının felsefesi, saygısı ve disiplini vardı. Ali hoca ile minderde buna alıŐtılar ve böyle yaşamaya da devam ediyorlardı. Dışarıda gezmek varken, sigara, alkol gibi kirli ortamlarda vakit geçirmek varken onlar spor salonuna bağlanmışlardı. BaŐkaları neden spor, niçin spor diyorlardı, güzel Şeyleri göremediler çünkü, oraya ayak basmamıŐlardı. Ali hocanın kendisi, çocuklarından daha çok öğrencilerine ilgili gibiydi, öğrencilerine analık ve babalık yapardı, hocalık yapardı, Ali hocayı bazen dışarıda hala görürdü ve kendisi hala hızlı hızlı yürürdü, yürümeyi tercih ederdi. Özellikle dikkat ederdi, araç

kullanmak yerine yürümeyi tercih ediyordu ve hala da minderin üzerine çıkmaya devam ediyordu.

Judoya ilk başladığı yıllarda ona abilik yapan büyükleri, aynı zamanda Ali hocanın öğrencileri olan abileri şimdi antrenör, öğretmen, polis, işadamı gibi meslekler edinmişlerdi. Hatta Ali hocanın bazı öğrencileri, aynı Ali hoca gibi minderde gelecek nesiller için çaba gösteriyorlardı. O yıllarda imkanları kısıtlıydı, şu anda çok yol kat edildi denilebilirdi. Salonlar daha iyiydi, imkanlar daha iyiydi, bunların da mutlaka başarılarına katkısı çok oluyordu.

Ali hocayla o kadar çok anısı oldu ki hangi birisine başlasa bilemiyor. Ama her anları bir anı olmuştu onun için. Ali hoca coğrafya öğretmeni, birçok konuda dolu bir insandı zaten felsefesi olan bir insandı. Yolda, salonda, otobüste onlara bildiği her şeyi aktarmaya çalışır, yani hiçbir vakitlerini boş geçirmiyorlardı onun yanında, muhakkak bir şeyler kaparlardı kendisinden. Ali hoca siyasetten hep uzak durmuştu mesela. Öğrencilerinin ayrışmamasını, birbirine ve insanlığa bağlı olarak yaşamalarını tembihlerdi her zaman. Spor felsefesi de buydu. O felsefeye sıkı sıkı bağlıydı.

Ali hoca coğrafya öğretmeni olmasına rağmen, yıllardır, belki de birçok spor adamından daha çok şeyler katmıştı Burdur sporu için. Hayatını öğretmen olarak sürdürebilirdi. Fakat bu sevginin, insanlara, Burdur'a olan bağlılığından, sporun bu güzel yanından faydalanmak istediğinden olduğunu zannediyordu Harun Çokcan. Çünkü Ali hoca Burdur'u ve işini çok seviyordu. Burdur'un, ülkemizin böyle insanlara çok ihtiyacı vardı her zaman. Diğer branşlarımız ve kulüplerimiz de Ali hoca gibi insanları unutmamalıydı, Ali hocalar çıkmalıydı Burdur'un içinden. Ali hocaların olması demek Burdur sporu için bir bulunmaz bir nimetti. Çünkü öğrencilerine çok bağlı bir insandı kendisi hala minderde görebiliriz onu.

4.1.10. Halil Çinkaya(Öğrencisi)

1978 Burdur doğumlu. İlk, orta ve lise öğrenimini Burdur'da tamamladı. Marmara Üniversitesi'nde okudu ve şu an Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nde judo antrenörü olarak çalışıyor.

Bu sporla ilk tanışması bir arkadaşı vasıtasıyla gerçekleşti. Dolayısıyla da Ali hocayı arkadaşı sayesinde tanımış oldu. 1983 yılında arkadaşının yönlendirmesiyle Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü'nün kapalı spor salonunda judo antrenmanlarını izlemeye gitti. Çalışmalar hoşlarına gitti ve arkadaşısıyla beraber sürekli antrenmanlara gitmeye başladı. Bu sayede Ali hocayla tanışmış oldu. İşin ilginç yanı, onu Ali hocayla, judoyla tanıştıran arkadaşı antrenmanları bıraktı, o devam etti. Şimdiyse arkadaşı çok farklı bir sektörde hayatını sürdürüyor. Ali hocanın o günlerden bugünlere kadar üzerinde, daha doğrusu üzerlerinde çok büyük bir emeği vardı. Eğer bugün burada, bugünlere geldilerse, bu Ali hocanın sayesindeydi. Gerek eğitim konusunda olsun, gerek maddi-manevi, gerek sosyal hayatta onun üzerlerinde çok hakkı vardır. O günden beri Ali hocayı çok sevdi. Çok ilgili bir insandı. Onu baba gibi, anne gibi kabul etti. Antrenman yapmadığımız günler bile onu görmek isterdi. Antrenmanlarda birçok arkadaşı vardı. Hepsiyle de tek tek ilgilenirdi. Hem küçüklerdi, yeri gelir onları kucağında taşırdı. Judo sayesinde beden eğitimi bölümünde okudular, ekmeklerini kazandılar.

1983 yılında, Judoya minikler kategorisinde başladı. Minikler, yıldızlar ve ümitler kategorilerinde dereceleri var. 1.'lik, 2.'lik' 3.'lük ve ilk 5'e girdi birçok defa. Lisede biraz geçiş dönemi yaşadığı için antrenmanlarını aksatmaya başladı. Fakat Ali hoca onları antrenmanlarda olduğu kadar okul-eğitim hayatlarında da takip ettiği için ondan saklı bir şeyleri olmuyordu, bunun da farkına vardı. Antrenmanlardan sonra da zaten genelde beraberlerdi Ali hocayla. Okullarını, derslerini sürekli takip ederdi. Antrenmanlara ve okula gelmedikleri zamanlar, evlerine kadar gelirdi onları kontrol etmek için. Acaba niye gelmediler diye. Antrenmanı aksatıp çarşıda gezerken onu görünce saklanacak yer ararlardı. Öğrencilerinin derslerine çok önem verirdi çünkü. Derslerinin durumunda düşüş olursa onları antrenmana almazdı. Önce derslerinizi toparlayın, antrenmanı hak edin daha sonra buraya gelin derdi. Onlar da ellerinden gelen gayreti gösterir, derslerine çalışırdı.

Ali hoca çok disiplinli bir insandı. Ali hocanın yaşam biçimi spor olmuştu. Hayatını kurallarla yaşardı, kurallara, disipline bağlı bir insandı. Sürekli sinirli bir insandır denemezdi ama. Şu an kendisi de antrenörlük yapıyor Halil Çinkaya, yeri geliyor potansiyel gördükleri öğrenciler hakkını veremezse, sinir oldukları anlar elbette ki oluyordu. Çünkü büyük bir emek veriyorlar, doğal olarak da bir şeyler bekliyorlar öğrenciden. Sinir olabiliyor ama bunlar anlık şeyler. Daha sonra yine öğrencileriyle el ele, kol kola oluyorlar.

Ali hocanın sosyal çevresine gelecek olursak, Ali hocanın çevresi çok geniştir. Onu tanımayan hemen hemen yoktur denilebilir. Burdur'da onun ayrı bir yeri, ayrı bir duruşu vardır çoğu insana göre. O birçok kişiyi hayatının tam kopma noktasındayken yeniden hayata bağlamıştır, hayata kazandırmıştır. O yüzden çok saygı duyulur kendisine. Ayrıca kendisi sosyal bir insandır, kimseyle de problemi yoktur olacağını da zannedilmez. Hala spor yapar, yürüyüşlere katılır, koşar, yüzer. Ali hocanın amacı topluma, vatana, millete hayırlı evlatlar yetiştirmek. Onlara yeni bir yaşam biçimi kazandırmaktır. Başarılar elbette ki gelir ama her şeyden önce, onun isteği, topluma yararlı, üretken insanlar yetiştirebilmektir. Onunla ilgili birçok anısı vardı Halil Çinkaya'nın elbette. 30 yıldır kendisiyle tanışıyorlar çünkü. Onu da bugünlere kendisi getirdi. İlk judoya başladığında, dolayısıyla Ali hocayı tanıdığına daha 5-6 yaşlarındaydı. Daha çok küçüktü, kucakta gezerdi. Ağlardı bazen tabii çocukluk hali, Ali hoca teselli ederdi ana-baba gibi. Sünnetine varıncaya kadar yanında bulundu ve aradan 30 yıl geçti hala beraberler. Bir anı; bir maça çıkacaklar ve onun maç sabahı içtiği fazla sudan ötürü kilosunda 300-500 gram civarında fazla vardı. Bu fazla kiloyu maçıdan önceki ölçümlerde atması lazımdı. Ali hoca maçıdan önce onu terlemesi için çalıştırdı, sürekli lavaboya gönderdi. Sonunda ölçümlere kadar o fazla kiloyu attılar.

4.1.11. Hakan Çelik(Öğrencisi)

Hakan Çelik, kendisi Ali Boyacıoğlu'nun ilk öğrencilerinden. 6 Kasım 1971 Kars doğumlu. Ortaokula kadar Kars ilinde yaşadı ve o dönemde babasının işlerinden dolayı Burdur'a geldiler ve yerleştiler. O günden beri de Burdur'da hayatını sürdürüyor.

Spora Kars'ta başladı. Ortaokula kadar Kars ilinde yaşadılar. Sporla ilk tanışması Kars'ta oldu ve ilk olarak boks yaptı. Spora ilk girişi de boks ile oldu. Burdur'a geldiklerinde de kik-boks yaptı iki yıl boyunca. Sonra kardeşleri judoya başladılar, birisinin ismi Gökhan'dı. Gökmen de judo yapıyordu aynı zamanda. Kendisi de onlardan görerek ve onların uğraştığı spora ilgi duyarak judo yapmaya karar verdi. Ama pek istikrarlı olduğu söylenemezdi. Antrenmanlara ara ara gelip gidiyordu, pek tutunamadı açıkçası ilk başlarda. Başlıyordu, bir süre sonra bırakıyordu sonra tekrar başlıyordu. Judo onu pek kendine çekmiyordu o zamanlar. Ama sonradan sonraya devam etmeye, istikrarı yakalamaya ve sevmeye başladı judoyu. Antrenmanlarını

aksatmamaya başladı. O dönem; kardeşler, arkadaşlar birbirlerini çok etkiliyorlardı judo konusunda. Judocular arasında bir bağ, birlik, beraberlik vardı çünkü. Şimdi kendisi de ikinci kademe judo antrenörü oldu ve çalışmalarına devam ediyor.

İstikrarsız bir dönemden, istikrarlı bir döneme geçmede Ali hoca faktörü çok etkiliydi kendisi için. Kilit unsur oydu. Çünkü öğrencilerine bir ana-baba gibi davranıyordu. Diğer bir unsur da o dönemlerde judocuların popüler olmasıydı, birlik ve beraberlik içinde olmalarıydı. Hem baktığınız zaman judocular dışardan hem güçlü hem de fiziki olarak çok iyi görünüyorlardı. Bu da insanlarda ister istemez bir sempatiye yol açıyordu. İnsan diyordu ki, ben de o grubun içinde yer almak istiyorum, ben de onlar gibi olmak istiyorum. Çünkü judocular her ortamda iyi görünüyorlardı, her ortamda söz sahibi olan insanlardı, ayrıcalık gibi bir şeydi bu.

Lise yıllarında popülerite olarak güreş ve judo ön plandaydı. Gençler güreşe ve judoya gidip geliyorlardı ama en çok hangisine sorusu sorulursa, tabii ki judoydu. Judocu Burdur'da çok fazlaydı o dönemlerde. Şimdi yoldan geçen herhangi birisine sorsanız bir Burdurlu olarak büyük ihtimalle bir dönem judo ile uğraşmıştır. Yani bir ay bile olsa o ortamı görmüştür muhakkak, bayandan erkeğe ve yediden yetmişe. Ali hocayı da tanımayan hemen hemen yok gibidir zaten. Ali hoca çok disiplinli ve kuralları olan bir insandır. Bu sporu Burdur'a getirmiş, bir akım başlatmış, bir güzellik başlatmış ve onun öğrencileri de kendisinden sonra gelen gençleri eğitmeye başlamıştı. Bunu bir bağ olarak düşünüyordu. Bu güzellik, bu emek hala sürüyordu. Kendi zamanlarındaki birçok kişi ekmek sahibi olmuştu. Evet, hemen hemen hepsi de ekmek sahibi olmuşlardı. Çoğu öğretmen oldu, subay oldu, uzman çavuş oldu. Judo yapıp da boşta kalan kimseyi tanımıyordu. Hayatlarını bir şekilde kurtarmışlardı. Hem sportif yönden, hem de insani vasıflar olarak, ikisi de birbiriyle bağlantılı şeylerdi çünkü. Ali hocası da zaten ahlaka önem verirdi ve o salona gelen herkes iyi insandı. İyi insanları alırdı yanına Ali hoca, iyi insanlar yetiştirirdi. Mesela bir mimar, çok iyi derecede judocu olması çok da önemli değildi, en azından elinde bir meslek, iş vardı çünkü. Ama Ali hocası elinde iş olmayan insanlara ekmek kazandırdı, ekmek sahibi oldular, onları topluma kazandırdı. Onun yetiştirdiği kişiler de, şu anda onun gibi kişiler yetiştirmek için çabalıyorlardı. Mesela Halil Çinkaya, Gökhan Çelik, bir çok genç ile çalışıyorlardı şu an. Birçok genci üniversitelerin beden eğitimi ve diğer bölümlerine yerleşmesine vesile oldular. Yetiştirme yurdundan bir sürü çocukla çalışıyorlardı, onlar bir şeyler için mücadele vermeye sevk ediyorlardı, onların elinden tutmaya çalışıyorlardı, topluma kazandırmaya çalışıyorlardı. Çünkü o çocukların toplum içinde kaybolup gitmesi işten bile değildi,

böyle unsurlar olmasa çoktan kaybolup gideceklerdi belki de. Şimdi üniversiteye yerleşen, başarılar elde eden çocuklar kendilerini arıyorlar ve teşekkür ediyorlar bazen. Bu çok güzel bir şeydi.

Ali hocasının dürüstlüğünü ve disiplinli olmasını örnek alıyordu en çok. Ali hoca kesinlikle hak yemeyen bir insandı, ne durumda olursa olsun. Çok tertipli, düzenli ve planlıydı da aynı zamanda. Burdur'da zaten saygın bir kişiliği vardı kime sorarsanız sorun. Kendisi bu sporu İstanbul'da üniversite yıllarında öğrenmişti ve Burdur'a kazandırmıştı. Zorluklar içinde mücadele vermişti ve şimdi kendileri de onun yolundan yürümeye çalışıyorlar.

Burdur deyince judo ön planda ama diğer branşlarda aynı durum pek söz konusu değildi. Sebebi de Burdur judo ailesi içindeki birlik ve beraberlik olgusuydu kendisine göre. Ali hocanın öğrencileri de şimdi hoca olmuşlardı. Belki ileride daha büyük başarılar imza atacaklardı. Judocular arasında iyi bir ilişki olduğu için bu böyleydi, böyle de devam ediyorlardı. Mesela hala Ali hoca salona geliyor, onları kontrol ediyor, antrenmanlarına katılıyor, hala mindere çıkıyor. İstiyordu ki, bu mirası aldık ve biz de iyi işler yaparak bu mirası bizden sonrakilere bırakabilelim. Burdur küçük bir şehir ama içinde büyük insanlar yaşıyordu.

4.1.12. Gökhan Yörük(Öğrencisi)

Ali Boyacıoğlu'nun ilk öğrencilerinden, ismi Gökhan YÖRÜK. Burdurlu, 1 Nisan 1974 yılında doğdu ve şu an Denizli'de ikamet ediyor.

Ali hocayla tanışması da şöyle oldu: 1984 yılında ilkokula gidiyordu. O zamanlar küçüktü tabii. Dayısı judo ile uğraşıyordu o zamanlar. Fizik olarak çok iyi bir durumdaydı, ondan kat kat daha büyüktü. Ona özenirdi hep, onun gibi olmak isterdi ve bu da onu judoya karşı ilgi duymasına sebep oldu. Ali hocası da o zamanlar gittiği okulda görev yapıyordu. Kendisi coğrafya öğretmeniydi. Aynı zamanda judo hocası olduğunu bildiği için de kendisine sorular sorardı, istekli olduğunu söyledi. Ali hocası da onu alt yapıya aldı birlikte çalışmaya başladılar. Ali Tarkan abisi takım kaptanlarıydı. Kendisini, judoda gelişebilmesi, devam edebilmesi için Tarkan abileri ikna ettiler, güzel bir yola sokmaya çalıştılar. Bir süre, onun açısından işler yolunda gitmedi. Biraz ara vermek zorunda kaldı. O aralıkta basketbol ile ilgilendi. Hemen

hemen bütün branşlarda olmaya çalıştı ama basketbol öncelikli olmuştu o zamanlar. Güreş de ön plandaydı. Hatta Antalya'daki bir kolejden ona teklif gelmişti. Seni kolejde okutalım, sen de güreş takımımızda devam et diye. Kabul etmedi. Çünkü judoyu artık kafasına koymuştu, kafasındaki taşlar yerine oturmuştu. Ali hocası, judodaki abileri ona hep destek oldular, korudular, kolladılar. Hepsi de ona abilik yaptı, babalık yaptı. Böylece judoya tutundu. İlk başlarda hedefleri çok küçüktü. Böylece judoya tam anlamıyla başlamış oldu.

Ali hocasının desteği çok büyüktü, bunu kesinlikle arka plana atamam zaten diyor. Çocuklukta, ergenlikte, gençlikte ve yetişkinlikte, ailevi sorunlarda, eğitim sorunlarında hep yanında oldu. Bir ahtapota benzetirdi o durumlarını. Çok etkinlerdi, elleri her yere uzanıyordu, herkes yardımcı oluyordu birbirine ve abileri de onlara yardımcı oluyordu. Bu ahtapotun kolları git gide büyüyordu. Mesela federasyonda çalışan arkadaşları, abileri oluyordu. Avrupa'da ikincilikler, üçüncülükler kazanıyorlardı. Sekiz kişi milli takıma çağırılmıştı, on tane Avrupa kupası kazandılar, bir tane Avrupa derecesi. Federasyon onlara danışıyordu bazen, çünkü bu alanda çok etkin bir rol üstlenmişlerdi. Elbette bu günlere gelebilmek için zor aşamalardan geçtiler, her şey kolay olmadı. Hak edebilmek güzel şeydi, ve onlar da güzel olan şey için çalıştılar hep. Mesela kendisi milli takımlar antrenörlüğü yaptı, milli takımlarda başarılar elde etti, milli antrenör oldu. Hatta kendisinin öğrencileri de şu anda milli takım antrenörü oldu. Bir şeylere emek verdi ve karşılığını alıyordu bir şekilde.

Ali hocası, Türk judosu için apayrı bir değer olmuş oldu böylece. Hem Burdur için hem de Türkiye için iyi ki var denilen bir isimdi. Türk spor camiası içinde kavgalar oluyordu, tartışmalar oluyordu bir çok yerde ve anlaşmazlıklar hakimdi. Fakat onların içinde, judoda birlik ve beraberlik egemen olmuştu her zaman. Mesela Hasan Gazi isminde bir abisi vardı, antrenman sırasında kolu kırılmıştı onun yüzünden, ama en ufak bir tartışma dahi yaşamamışlardı. O halde bile onu, o kolunu yanlışlıkla kırıdığı abisi çalıştırdı, hep iyi olması için mücadele etti. Eğer Hasan Gazi abisi belki o sakatlığı yaşamasaydı -zaten iyi dereceler yapıyordu- çok çok daha iyi dereceler yapabilecek bir kapasitedeydi, çok güçlü bir insandı. Diğer branşlara baktıkları zaman bu dayanışmayı göremiyorlardı. Belki de, ferdi bir spor olmasına rağmen, takım sporu ruhunu yaşayabildikleri içindi. Her şeyden önce takım ruhu olmalıydı.

Ali hocasının bunları kendilerine örnek olarak göstermesi, örnek bir yaşam sürmesi, onları bu günlere getirdi. Spor başarılarından ziyade, iyi birer insan olarak

yetişmelerini istedi. Menfaatçi bir insan değildi. Cebindeki parayı bile onlarla paylaştı. Hemen hemen hepsi de iş g¼ sahibi insanlar oldular. Hislerini kolay kolay ön plana çıkarmazdı Ali hocaları, bazı Őeylerden taviz vermezdi, duruşu sağlamdı yani. Çok disiplinliydi. Duyguya yer vermez gibi g¼r¼n¼rd¼

4.1.13. G¼khan elik(¼ęrencisi)

Kars doğumlu. Burdur Gazi İlk¼ęretim Okulu'nda beden eğitimi ve spor ¼ęretmeni. Aynı zamanda 1998 yılından beri fahri olarak judo antren¼rl¼ę¼ yapıyor. Eski milli takım sporcusu ve uzun yıllar milli takım antren¼rl¼ę¼ yaptı. Şimdi ise Burdur b¼lgesinde judo antren¼r¼ olarak çalışıyor.

1990 yılında babasının işinden dolayı Burdur'a gelmek zorunda kaldı. Geldiği yıllarda ilk¼ęretim okuluna gidiyordu ve Burdur'da ilk¼ęretimini tamamlamak için okula yazıldı. Okuldayken o zamanlar judo yapan abileriyle tanıştı. ¼zellikle Hasan Gazi oymak vasıtasıyla judo sporuna ilgisi başladı. 1990 yılından beri de aralıksız sporcu ve antren¼rl¼k hayatına devam etti.

Ali Boyacıoğlu'nun ¼rnek bir eğitimci olmasından dolayı judo sporunu sevdi. Arkadaşlarının hemen hemen hepsi ve kendisi, bir meslek edinmeleri için Ali Boyacıoğlu tarafından y¼nlendirildi. Beden eğitimci, polis, subay ve daha birçok meslek dalına atanmışsak bu Ali hocanın sayesinde diyor. ¼nk¼ Ali hoca bizim ¼n¼m¼ze sadece doğru yolları çıkarmak için çalışır, judo gibi bir uzak doğu sporu olan bu branşın felsefesini bize ¼ęretir, k¼t¼ işlerden uzak kalmamız için çabalar, uyuşturucu, alkol, kahvehane gibi alışkanlıklar edinmemizi ¼nler ve bizlerin spor salonlarında vakit geçirmemizi sağlardı ve eğer bug¼n buralardaysak, onun sayesinde diye d¼ř¼n¼yor.

Burdur ve judo deyince zaten ilk akla gelen ismin Ali Boyacıoğlu olduğunu ve Burdur judosunda çok b¼y¼k emeği olduğunu s¼yl¼yor. Burdur ili için belki de en başarılı branşın judo olduğunu, şu anda Balkan şampiyonu ve T¼rkiye şampiyonu olan sporcularımız var diyor ve bunun sebebinin de Ali hoca olduğunu vurguluyor. ¼nk¼ onun genel bir disiplini sağladığını ve kendilerinin de bunu devam ettirmeye çalıştığını, bizden sonra gelecek olanların da bu kurulu çatının ¼zerinde daha g¼zel işler yapabileceğini vurguluyor.

Sporun özünün disiplinli olmak ve disiplinli çalışmak olarak görüyor. Eğer disiplinli bir şekilde çalışılsa aslında Burdur'da diğer branşların da başarılı olabileceğini, en azından iyi bir istikrar sağlayabileceğini söylüyor. Kendilerinin yaz ve kış boyu antrenmanlarını aksatmadıklarını, ikisi alt yapıda olmak üzere 4 antrenörle bir ekip çalışması dahilinde çalışmalarını sürdürdüklerini, güzel bir çatı oluşturduklarını, antrenmanlarını sürekli ve eğitimci bir kılıfla verdiklerini ve bu çalışmalar sırasında da öğrencilerini yönlendirdiklerini söylüyor. Sporun sadece sportif başarılarının değil toplumsal bir yanının da olduğunu unutmuyoruz ve buna göre hareket ediyoruz diyor. Sadece antrenör değil aynı zamanda eğitimciyiz ve rol model olduğumuzu unutmuyoruz diyor. Çocuklar iyi şeyler için mücadele ederlerken onlara örnek olmak gerektiğinin altını çiziyor, çünkü çocukların da gelecek yıllarda aynı görevi kendilerinden devralacağını söylüyor. Diğer branşlarda da böylesi güzel bir çatı sistemi olmuş olsa o branşlarda da başarının sağlanabileceğine inanıyor. Milli takımla birçok ülke ve şehre gittik ama bizim Burdur'daki gibi oturmuş bir sistem göremedik diyor. Çünkü Ali hocanın bu sistemi iyi bir şekilde kurmuş olduğunu, başarının da bu yüzden geldiğini belirtiyor. Judonun daha doğrusu sporun, antrenörlüğün de bir gönül işi olduğunu söylüyor. Bu işten ekmek kazanıyoruz, buraya her vakit geliyoruz, bazen akşam saat on sularına kadar çocuklarla birlikte çalışmalar yapıyoruz, zaten çocukların da genelde varoş gariban ailelerin çocuklardan oluştuğunu ve o çocukları alıp meslek edinmeleri için de yönlendirdiklerini söylüyor. Örneğin sosyal hizmetler çocuk esirgeme kurumunda kalan çocuklarla çalıştıklarını ve o çocukların birçoğunun üniversitelerin beden eğitimi ve spor yüksekokullarına yerleştiklerini bu durumdan da gurur duyduklarını belirtiyor.

4.1.14. Bahri Kılıçaslan(Öğrencisi)

Judo sporuna ilkokul yıllarında başladı. Ali Boyacıoğlu'nu da o yıllarda judo sayesinde tanıdı. Zaten Ali Boyacıoğlu'ndan başka o yıllarda ön plana çıkabilmiş bir isim yoktu. Ali Boyacıoğlu ilk defa judoyu Burdur'a getirmişti. Judoya şöyle yaklaşıyor; on- on iki yaşları arasında vücudu daha yeni yeni geliyordu, ilk yıllarda tabii biraz acemiliğini çekti judonun fakat Ali hoca her zaman yanında oldu. Bütün öğrencileri gibi Bahri Kılıçaslan'ı da yetiştirdi, büyüttü, birçok il içi ve il dışı müsabakalara hazırladı. Bu özveriden etkilendiği için de yaklaşık yirmi yıl judo sporuna aktif ve sürekli olarak devam etti.

Judoya ilk başladığı yıllarda, daha doğrusu judoya başlamadan, judo sporunu arkadaşlarından duyuyordu. Judo o yıllarda ön plana çıkmıştı, popüler bir spor dalı olmuştu Burdur'da. Arkadaşları sürekli ısrar ediyordu judoya başlaması için. Sonunda başlama kararı aldı ve judo minderiyle tanışmış oldu. O yıllarda judo minderinde örnek aldığı isimler olmuştu. Örneğin Bahadır Dinç ve Tarkan Büyükyörük. Bu isimler hem örnek bir sporcu, hem de ağabeydiler. Onlar kendilerinden üst seviyede sporculardı. Bu süreçte, judoya tutunmak için birçok sebep vardı. Ali hoca, judo minderindeki arkadaşlar hep destek oldular. Özellikle Ali hoca, öğrencilerinin psikolojisini çok iyi anlayabilen, iletişimi çok iyi kurabilen bir hocadan öte bir dost gibi davranıyordu. Ali hocayı bu yüzden çok seviyordu. Zaten sevmeden, bu işe de gönül vermeden olacak bir şey değil diye düşünüyordu. Her şeyden önce hoca faktörünün çok önemli olduğunu biliyordu. Ali hoca kendileriyle hep ilgilenir, sigara içmemelerini tembihler, okulda derslerini takip eder, müsabakalara gittiklerinde bir anne baba gibi koruyup kollar, ders çalıştırır, her konuda destek olmaya çalışırdı onlara. Böyle bir insan bırakılmaz diye düşünürdü, çünkü Ali hoca kendilerine hep sahip çıkardı. Sadece madalya almak için değil, insan olmamız için de çalışıyor, hatta yeri geliyor bir anne ve babadan bile daha üstün bir gözle baktığımız zamanlar oluyordu diyor. Ali hocadan sonra da birçok hoca tanımış fakat Ali hocanın yeri her zaman için bambaşka olmuş onun için. O yıllarda gençlerin elinden tutan bir dost, hoca, sırdaş, arkadaş, her şey olduğunu söylüyor Ali hoca için. Birçok kişiyi meslek sahibi edindirdiğini söylüyor. Burdur'da böyle hocaların varlığının biraz daha fazla olmasının Burdur sporu için çok önemli olacağını savunuyor, Burdur sporunun iyi bit geleceği olabilmesi için bunu hayati bir unsur olarak görüyor.

Eğer Burdur bugün judoda bu denli önemli bir yerdeyse, bunun sebebinin de hoca faktöründen kaynaklandığını belirtiyor. Eğer Burdur'da spor alanında bir atılım olabilirse, Burdur'un bundan her alanda fayda sağlayacağını da ekliyor.

Kendisinin spora ilk başladığı yıllarda sadece karate ve judonun ön planda olduğunu, ama karatenin ücretli olduğu için gençler arasında pek tutulmadığını söylüyor. Fakat judo sporu Ali hoca sayesinde gençlere ücretsiz olarak sunulduğu için birçok gencin bundan faydalandığını söylüyor. Herkesin bir dövüş sporu olarak gördüğünü, fakat judonun içine girdikten sonra kavgadan uzak bir yaşam felsefesi edinildiğini, vücudun her yeri çalıştığı için sağlıklı bir bünyeye sahip olduğunu ve çocukların ve gençlerin bu branşa kazandırılmasını gerektiğini belirtiyor.

4.1.15. Ali Tarkan Büyükyörük(Öğrencisi)

Ali Boyacıoğlu'nun ilk sporcularından. 1971 Artvin Borçka doğumlu. İlk orta ve lise öğrenimini Burdur'da, lisans öğrenimini ise İzmir Ege Üniversitesi Ziraat Mühendisliği bölümünde tamamladı. Spor, hayatının her evresinde oldu. Hayalindeki meslek sporcu olmaktı fakat 1988 yılında liseyi bitirdikten sonra, -o zamanlar Türkiye'de dört tane spor akademisi vardı- spor akademisine giremedi.

Spora başlaması çok ilginç. İlkokulu bitirdiğinde ağır bir zatürre geçirdi. Babasının zirai ilaç dükkanı vardı ve doktorlar babasının dükkanına girmesini yasaklamışlardı, o aralar merdiven bile çıkacak gücü kendinde bulamıyordu. Tedavi sürecinden sonra, kardeşinin judo antrenmanına gittiğini öğrendi ve o da antrenmanlara gitmek istedi. Böyle bir tesadüfle spora başladı. 1981-1982 yıllarında, ortaokula giderken başlamış oldu ve hayatına farklı bir renk geldi. Spor salonundan çıkamaz oldu, herkes sigara içmeye kahvehanelere giderken onlar okulda boş ders olsa bile hemen spor elbiselerini giyer spor salonuna giderlerdi. Soyunma odalarında terlikleri, judo elbiseleri ve soğuk duş alma imkanları vardı. Soğuk duş alırlardı çünkü Ali hoca da soğuk suyla duş alırdı, Ali hocalarına özenirlerdi.

İlk müsabakasını otuz altı kiloda başladı ve kırk kilo olan rakipleriyle karşılaştı Adana'da. Bundan bir şey olur mu acaba diye merak ederlerdi arkadaşları. Ailesi spora karşı çıkardı fakat spor sayesinde düzenli kilo almaya, vücudu gelişmeye başladı. Sınıfın en kısasıydı ama sonraki yıllarda ortalamayı geçti, çok faydasını gördü düzenli antrenmanların, bu süreçte de Ali hoca çok iyi motive etti kendisini. Antrenörden ziyade bir ana, baba, amca, dayı, sırdaş, arkadaş her şeyi oldu. İdeal bir ești, ideal bir babaydı, ideal bir hocaydı. Her şeyiyle örnek alırdı Ali hocasını. Ali hocası disiplinsizliği sevmezdi, babasından korkmazdı Ali hocasından korktuğu kadar. Ali hocanın bazı davranışlara karşı affı yoktu çünkü. Hep iyi olmalarını, düzenli bir hayatları olmasını isterdi, iyiye güzele doğru iterdi. Bambaşka bir insandı Ali hocaları. Senelerce tek kuruş almadan karşılıksız judo antrenmanları düzenledi, çocuklar yetiştirdi kendisi gibi. Hala judo elbisesi giyip judo minderine çıkan bir insan zaten. Judo camiasında, federasyonda da akil insanlardan biridir ve fikri alınan bir insandır diyor Ali hoca için. Judo minderine üç kere girse insan, kesinlikle Ali hocayı kıramaz, kırılacak da bir şey istemez zaten. Bu hafta gel, antrenmanları sen yaptır Tarkan dese ben gider onun için yaptırırım diyor. Ali hocası psikolog gibidir,

belki kendi çocuklarıyla bile ilgilenmedi bizimle ilgilendiği kadar ve judo öğrencileri ilk sıradaydı diyor.

Başarıları ve anıları da vardı elbette. Miniklerde ilk yirmi saniyede yenildiği bir maç vardı. Adana Fatih dediler kendisine. Otuz altı kilodaydı ama elli kiloları zorluyor ve yeniyordu. Aradan dört ay geçtikten sonra Namık Canca Turnuvasında Ankara'da kırk iki kiloya düştü, hatta teraziye giderken kilo vermek için yaptığı çalışmalardan sonra rüyada gibiydi. Tolerans yoktu çünkü. Kırk kilo gelmesi gerekiyordu. Otuz dokuz, dokuz yüz elli kilogram geldi. O maçta da birinci oldu. Dört ay sonra Manisa'daki mesir şenliklerinde kırk beş kiloda birinci oldu. O zamanlar Manisa'ya da Türkiye'nin en iyi sporcular geliyordu. Milli takımın üçte ikisini Manisalı sporcular oluşturuyordu zaten. Bolu'da düzenlenen Ümitler Türkiye Şampiyonası ilk deneyimiydi. Grupta en küçük yaşta olan kendisiydi ve geçen yılın Türkiye şampiyonunu yendi fakat Türkiye üçüncüsü oldu. Sonra düzene girdi hayatı. Türkiye çapında dereceleri gelmeye başladı. On beş tane madalyası, Türkiye birincilikleri, ikincilikleri ve üçüncülükleri oldu. Özel müsabakalarda çok birincilikleri oldu.

Hayatının her evresinde judo oldu. Bunda da hoca faktörü çok önemliydi. Çünkü bireysel sporları öğretebilmek çok güç bir şeydi. Motivasyon, disiplin çok etkendi ve Ali hoca da bunların hepsini bir arada güzel bir şekilde yoğurdu. Çocuktuktu, zayıftı ve gelişeceği yıllarda hem kişilik hem de fizik olarak geliyordu. Özgüveni de yüksek bir çocuktuktu. Ali hocaları sürekli, sporcu disiplinelidir, kavga etmez, annesini babasını üzmez, antrenmanlarına ve okuluna düzenli ve çalışkan bir şekilde devam eder diyordu.

O yıllarda maddi sıkıntı vardı. İki müsabakaya yetecek bütçeyle acaba nasıl dört müsabakaya gideriz diye düşünüyorlardı. Herkes evden reçel, peynir, zeytin, patates, yumurta gibi yiyecekler getirirdi. Çay bahçesine giderdik ve Ali hoca rica ederdi çay bahçesi görevlilerinden, bunlar sporcu çocuklar ve kahvaltıda yiyeceklerimizi kendimiz getirdik, sadece çay içmek istiyoruz diye. Tuvalet ihtiyacımız için görevlilerle konuşurdu, sporculara destek olun diye. Kendi cebinden para verirdi bizim için. Hem maddi hem manevi bir babaydı Ali hocası. Her gün iki saat antrenman yaparlardı birlikte. Bir sürü arkadaşı oldu judo minderinde. Kardeş gibi oldular. Bir gün önce judoya başlayan hoca sayılırdı zaten. Kardeşliği birlikteliği ilk defa orada tattı. Düğünde, ölümde, nişanda, özel günlerde hep destek oldular birbirlerine. Anne ve babasıyla bile Ali hoca kadar iletişim kuramadı çoğu zaman.

Burdur'dan bu başarıların üç beş katı daha fazla başarı çıkabilirdi fakat maalesef gariban çocuklardı, beslenme durumları bile düzenli değildi. Diğer takımlar kaloriye göre beslenme yaparken, onlar doymak için besleniyorlardı. Zor şartlar altında büyük başarıları bunlar. Birçok öğretmen çıktı aralarından, birçok şampiyon çıktı. NASA'da çalışan bir mühendis bile var. Judonun kötü tarafı şu olurdu hep. On yedi, on sekiz yaşlarına kadar judo yapan çocuklar o yaşlarda judoyu bırakıp üniversiteye gitmek zorunda kalıyordu. Tam da başarılar, millilikler gelmeye başlayacakken. Şu anda da zirai ilaçlar ve aletler satan bir dükkan sahibi, dükkana malzeme veya mal geldiği zaman bunları rahatlıkla kırklı yaşlarda olmasına rağmen taşıyabiliyor. Bunu da bir sporcu, judocu geçmişi olmasına bağlıyor. Bunların hepsinin de mimarı Ali hocadır diyor. Bizi soğutsaydı spordan, üç beş gün gider bırakırdık diyor. Antrenmana bazen hasta olup gidemezdi, Ali hoca evine gelirdi, okula giderdi derslerini sorup soruşturmak için. Zayıf dersi varsa çalıştırırdı, judo minderine çıkarmazdı derslerin zayıf diye. Ali hoca, derece yaptığı zaman elbiseler, çantalar alırdı. Belediye başkanına gider bu çocukları ödüllendirelim derdi. Bir Ali hoca daha olsa, Burdur sporun başkenti olurdu. Bugün işinde çok başarılı ve bunu judodan aldığı disipline bağlıyor. Askerliğini komando olarak doğuda yaptı ve hiç zorluk çekmedi. Yani spor sadece o yıllarda kalmayıp, bütün hayatı boyunca yanında oldu. Ali hocaya çok teşekkür etti, dua etti, hala da ediyor.

4.1.16. Ayten Balım(Öğretmen Arkadaşı)

Ali Boyacıoğlu ile birlikte Burdur Lisesi'nde öğretmen olarak çalıştılar. Aynı zamanda uzaktan akraba oluyorlar. Hala kendisiyle ve eşile, birbirlerini sık sık ziyaret ediyorlar. Ali Boyacıoğlu ve eşi çok kibar insanlar diyor.

Ali Boyacıoğlu'nu hem coğrafyacı hem de spora yönelen, çocukları spor salonlarında da yetiştirmeyi amaç edinen, çok özverili bir insan olarak tanımlıyor. Spor salonunda ya da okuldaki Ali Boyacıoğlu arasında pek bir fark göremiyor, çünkü işini her yerde iyi yapan biri olarak tanıyor onu, ayrıca çok disiplinli ve işine sadık. Onun için Ali Boyacıoğlu çok disiplinli ve çok çalışan bir insan. Asla boş durmuyordu. Boş zamanlarını diğer insanlar gibi kahvehaneler yerine spor ve öğrencileriyle dolduruyordu. Şu anda da onun yetiştirdiği öğrencilerden çok iyi meslek dallarına atılmış kişiler olduğunu, hatta oğlu Hür Balım'ın okul arkadaşları, ev arkadaşları en yakın örnekler olabilir diye düşünüyor. Ali Boyacıoğlu onun için

sadece sporcu yetiştirmek isteyen değil, aynı zamanda ahlaki yönden de tamamlanmış bir insan yetiştirmek isteyen bir insan. Görevlerine, planlarına ve programlarına son derece sadık bir insan. Aynı zamanda çok yönlü bir insandı. Okuldaki diğer beden eğitimi öğretmenleriyle çok iyi geçinirdi, asla herhangi bir kavgasına ya da olayına şahit olmadı. Onlarla sürekli işbirliği içindeydi fakat hiç de beden eğitimi derslerine girmede. Bunun nedenlerinden ilkinin coğrafya derslerinin çok olmasından, ikincisininse beden eğitimi öğretmenlerine karşı bir sayęı duyma amacıyla yapıldığını düşünüyor. Ali Boyacıoğlu her şeyi ben bilirim, her şeyi ben yapmalıyım diyen bir insan değildi onun için. Görevlere, insanlara, fikirlere çok sayęılı bir insandı, hala da yle. Onu Burdur'da tanımayan birilerinin olabileceğine inanmıyor. Gençler de yaşlılar da onu muhakkak tanır diyor.

Burdur'da judoyu ilk defa Ali hoca başlatmış olduğu için kazanılan her başarının mimarının Ali hoca olduğunu düşünüyor. Onun iyi işler yapmış olduğunu, eğitimci kimliğinin de kattığı avantajlardan dolayı da öğrencilere nasıl yaklaşılması gerektiğini bildiğini söylüyor. Eşi Müjgan hanım da, Ayten hanımla aynı liseden iş arkadaşıydı. Gerçi bir zamanlar iş arkadaşıymış, şimdi de gün arkadaşı olmuşlar. Artık evde torun bytyorlar diyerek sözlerine son veriyor.

4.1.17. Veli Yağız(ğretmen Arkadaşı)

Ali Boyacıoğlu ile uzun yıllar Burdur Lisesi'nde çalıştılar. Yıllarca aynı görev yerini paylaşmışlar ve uzun yıllar süren bir dostlukları var. Ali Boyacıoğlu'nu iyi ve çok samimi bir dost olarak görüyor.

Onunla ilk olarak 1977-1978 yıllarında tanıştı. Burdur Lisesi'nde görev yapıyordu o zamanlar. Ali Boyacıoğlu coğrafya ğretmeniydi. İdareci-ğretmen, ğretmen-ğretmen, idareci-idareci konumlarında görev yaptılar. Ali Boyacıoğlu iş-teknik derslerine de giriyordu. El becerileri çok iyiydi çünkü kendisinin. Birçok alanda kendisini iyi yetiştirmiş ve bu yaşında hala da yetiştirmek için uğraşan bir insan. Birçok konuda marifeti olan bir insan olarak görüyor Ali Boyacıoğlu'nu. Disiplinden asla taviz vermeyen çok disiplinli bir insan. Aynı zamanda çok yardımsever, herkesin iyiliğini düşünen ve elinden hemen hemen bütün işlerin geldiğini düşünüyor Ali hocanın. Mesela coğrafyacısı olduğu için okullarındaki haritaları bile kendi elleriyle bezlemiş. Fakat otomobil konusunda biraz tedirgin bir insan olarak görüyor. Bu

yüzden hiç araba kullanırken görmemiş. İşe, okula, çalışmaya giderken sürekli yolda yürürken görmüş onu. Pazara bile gitse elinde bir Pazar çantası, yürüyerek gidip gelirken görmüş. Yürümeyi, spor yapmayı bu yaşta bile hala sevdiğini biliyor. Sevmede toplu taşıma araçlarını kullanırdı diye tahmin ediyor. Ama kendisinin, Ali bey gibi yaşayamadığını belirtiyor, çünkü Ali bey onun gözünde hala judo salonuna gidip antrenmanlara çıkan, koşan bir judo sporcusu.

Ali Boyacıoğlu'nu çok yardımsever bir insan olarak görmesinin nedeni, okulda kimsenin sevmediği haylaz öğrencilerin elinden tutmasıydı. Her öğrenci bir şeyleri muhakkak başarır diyordu Ali Boyacıoğlu. Böyle başladığı işleri de yarım bırakmazdı, sonuna kadar uğraşır. Ailesiyle, arkadaşlarıyla birlikteyken de hiç boş durmazdı diyor, sürekli bir şeylerle meşguldü. Öğrencileriyle geçirdiği zamanları görürdü, hep dolu dolu geçirirdi bu zamanları. Parayla pulla alakası yoktu diye düşünüyor. O herkesin elinden tutmak isterdi çünkü. İster fakir olsun, ister yetim. Kendi cebinden bile para verdiğini biliyor. Eğitimci, çok disiplinli ve prensipli bir insan olduğunun defalarca altını çiziyor.

Ali Boyacıoğlu'nun antrenmanlarına örneğin otuz kişi gelirdi, çok disiplinli olduğu için bunların beş tanesi spora devam etmezdi, ama spora devam eden o yirmi beş çocuğun yirmi beşi de iyi bir insan olarak, iyi bir karakterde yetişirdi diyor. Buna bizzat şahit olmuş. Herkes katılmazdı antrenmanlarına ama katılanların hepsinin de iyi çocuklar olduklarını belirtiyor. Ali Boyacıoğlu'nun çocuklara böylesi güzel bir dokunuş yaptığını söylüyor. Sabahları saat yedide kahvaltı edilecekse o saat kesinlikle bir dakika erken ya da geç olmazmış Ali hoca için. Tam saat yedide o sofraya otururdu diyor. Sınav Perşembe günü yapılacaksa, o sınav muhakkak Perşembe yapılırdı. Ertelemezdi, oyalamazdı ve bunları sevmezdi diyerek sözlerini noktıyor.

4.1.18. Yılmaz Anarat(Öğretmen Arkadaşı)

Üniversite yıllarını Ali Boyacıoğlu gibi İstanbul'da yaşamış. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Felsefe bölümünü tamamlayıp lisans mezunu olmuştur. Kırk yılı aşkın bir süredir çeşitli okul, kolej ve dershanelerde çalıştı. Öğretmenlik yıllarında öğrencilerini; folklor, tiyatro ve spor alanlarına teşvik etti, onlara bu konularda

yardımcı olmaya çalıştı. Bir süre Burdur Lisesi'nde Ali Boyacıoğlu ile birlikte görev yaptılar. Şu an Tekirdağ'da ikamet etmekte.

Ali Boyacıoğlu ile 1975 yılında tanıştı. Burdur Lisesi'nde uzun yıllar birlikte çalıştılar. Ali Boyacıoğlu'nu; coğrafya öğretmenliğinde gösterdiği ilkeli duruşu, disiplini, özveriyi judo antrenörü olarak da sergilediğini söylüyor. Öğrencilerinin pek çoğunun sosyal hizmetler çocuk esirgeme kurumunda kalan çocuklar olduğunu belirtiyor ve Ali Boyacıoğlu'nu yoksul öğrencilerin babası olarak niteliyor. Kişilik olarak bir bütünlük halinde olduğunu, bu nedenle hem sınıfta hem de judo minderi üzerinde aynı davranışları sergilediğini söylüyor. Ali hocanın sıkı bir Atatürkçü, özgürlükçü, laik ve bilime dayanan eğitimi savunduğunu, eğitsel etkinliklere önem verdiğini, öğrencilerinin sosyal ve ekonomik sorunlarına çözüm yolları üretmeye çalıştığını, öğrencilerinin ülke sorunlarına kafa yormaları için çabaladığını belirtiyor.

Aynı zamanda, Ali hocanın sıkı bir Burdurlu, pek çok dostu emekli olduktan sonra Burdur'u terk ederken, onun kendi şehrinde kaldığını ve gerçek bir Burdur aşığı olduğunu belirtiyor. Son olarak da, sadece judo alanında değil, her alanda kendisinin rol model alınabilecek bir insan olduğunun altını çiziyor.

4.1.19. İbrahim Öztekin(Antrenörü)

Bugün için tıp doktoru, Patoloji Profesörü olarak özel tıbbi çalışmalarını sürdürmekte. Kamu yararına bir dernek olan Türkiye Olimpiyat Derneği Başkanı, Dünya Aba Güreş ve Geleneksel Sporlar Federasyonu Eş Başkanı, Dünya Uyuşturucu İle Mücadele Eden Sporcular Federasyonu Onursal Başkanı, Milli Olimpiyat Komitesi Üyesi ve Anadolu Aydınlar Ocağı Genel Başkanıdır. Daha birçok sportif, bilimsel, kültürel ve strateji konumlu dernek ve kuruluşlarda başkan veya yönetim kurulu üyesi olarak görev yapmakta. Geçmişte de 15 yıl Türkiye Judo, Karate, Kuraş, Aikido, Vuşu-Kungfu Federasyonları ile Avrupa ve Dünyada pek çok federasyonun başkanlıklarını yaptı.

Türkiye'de ilk judo elbisesi giymiş sporculardan biridir. Judoya başlama tarihleri 1962 senesiydi. İlk antrenörlük, hakemlik ve yöneticilik de ister istemez onlara kısmet oldu. Çünkü daha öncesi yoktu. Bu nedenle ilk yetişen ve önemli hizmetler yapmış olan judocuları da yakından tanıma fırsatı buldu. Bu öğrencilerinden, daha

sonra antrenör ve hakemlerinden, hatta yöneticilerinden birisi de Ali Boyacıoğlu idi. Bir spor dalında sporun tekniğini, inceliklerini, felsefesini ve yöneticiliğini birlikte öğrenmek ve bu konuların hepsinde başarılı olmak kolay değildir ve Ali Boyacıoğlu bunu başaran kişilerden birisidir diye düşünüyor.

1971 yılında Gülhane Askeri Tıp Akademisinde staj eğitimi gördüğü sırada, Ankara ilinin başarılı judo sporcularını Selim Sırrı Tarcan Spor Salonunda eğitiyordu. Çalışma; Randori denilen orta derecede kuvvet kullanılarak yapılan müsabaka çalışmasına gelmişti ve bu çalışma yaklaşık yarım saat sürüyordu. Ali Boyacıoğlu ile bir şubat akşamı yapılan bu çalışmada, talihsiz bir konumda tanıştı. Ali Boyacıoğlu, kendisi gibi sonradan başarılı bir sporcu olacak olan Rafet Güngör ile Randori yapıyordu. Ali, Yoko Ootshi tekniği uygulamış rakibi de yerde kalan kolunun üzerine abanınca, Ali'nin kolu dirsekten çıkmıştı. İbrahim Öztekin de, Ali'nin kolunun boşlukta sallandığını gördü ve hemen müdahale etti. Bir iki manevra ile ve de kas ve eklem yerlerinin sıcak oluşunun avantajını da kullanarak çıkmış olan kolu yerine oturttu. Ali Boyacıoğlu ile ilk tanışmaları böyle oldu. Bir süre sonra kol tamamen iyileşince de çalışmalarını sürdürdüler. Sonra, kendisinin şark hizmeti için Tatvan 10. Tümen Baştabipliğine tayin olarak Ankara'dan ayrıldı. Bundan sonra da sürekli mektuplaşarak birbirlerinden haberdar oldular. Ali Boyacıoğlu'na çeşitli tablolar ve dokümanlar göndererek, öğrencilerine yardımcı olabileceği konularda katkı yapmaya çalıştı.

1974 yılından sonra tekrar Ankara'ya döndü. Gülhane'de ihtisas sırasında Federasyondan aldığı teknik görevler süresince de Ali Boyacıoğlu ile zaman zaman beraber oldular. Ali Boyacıoğlu, 1979 yılında İbrahim Öztekin komisyon başkanlığını yaptığı Dan sınavlarında başarılı bir sınav verdi. Dan sınavı için bir hafta önce İstanbul'a gelmişti. Bir hafta İbrahim Öztekin ile ve teknik sporculardan Ahmet Köseoğlu ile birlikte güzel bir hazırlık dönemi geçirdi. Eksiklerini tamamladı ve son derece başarılı oldu. Buradaki başarı, sınavda iyi not almak değildi. Öğrendiklerini bundan sonraki öğrencilerine en iyi bir şekilde aktaracak bilgi ve öngörüü edinmiş olmasıydı.

İbrahim Öztekin, 1984 yılında Judo Federasyonu başkanı oldu ve eğitime çok büyük önem veren bir başkan veya spor adamı olarak, hem illerde açtıkları teknik eğitim seminerlerinde, hem merkezi eğitim uygulamalarında hem de tüm yarışma zamanlarında Ali Hoca ile birlikte oldu. Antrenörlüğü ve hakemliği yanı sıra uzun yıllar Burdur Judo İl Temsilciliği görevi sırasında da hep birlikte oldular.

Günler, aylar, yıllar ilerledi. Coğrafya öğretmeni ve Judo Antrenörü Ali Hoca, artık Atatürk'ün öğretmenler için söylediği o güzel sözlerindeki öğretmenlerden biriydi. Çünkü O, büyükün Ata'nın "Cumhuriyet fikren, ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek seciyeli muhafızlar ister. Yeni nesli bu nitelik ve kabiliyette yetiştirmek sizin elinizdedir." Dediği örnek bir öğretmendi. Ağırbaşlı, efendi, sakın, sevecen yapısını ayrıca judo sporunun kazandırdığı kendine güven ve felsefesindeki bilgeliğe giden yol doğrultusundaki prensipler ile donatmıştı. Öğrencilerine yaklaşımı, onları eğitimi ve müsabakalardaki motivasyonu her zaman judo prensip ve esasları çerçevesinde oldu. Sporcularına karşı ailesi ve evlatlarına olduğu gibi sevecen ve hoşgörülü idi. Yetiştirdiği sporcuları her yarışmada kendilerine verilen disiplin, terbiye ve teknik özellikleri ile Burdur ilini en iyi şekilde kusursuz temsil ediyorlardı. Bu da doğrudan Burdur iline yansiyordu.

Ali Hoca hem lise öğretmeni, hem de judo antrenörü olarak, her iki daldaki eğitimciliğinin birçok özelliğini birleştirmiş, ikisinin de güzel yönlerini kullanmıştır. Donanımlı yapısı her yönü ile öğrencileri ve sporcuları üzerinde olumlu etkilerini göstermiştir. Anadolu'nun orta yerinde bir lise öğretmenin, özel sportif merak, ilgi ve bu konudaki üst düzeye ulaşan eğitimi ve eğitimciliği ile Judonun ilk yıllarında Türk sporuna büyükün hizmet bahşetmiştir. Her şeyden önce spor, ehil ellerde sporcuya sunulmuştur.

Tüm spor dallarında, böyle donanımlı öğretmen veya antrenör bulmak mümkün değildir. Bu nedenle Ali hoca Burdur ili ve Türk judosu için bir şanstır, değerlidir. Bugün halen ülkemizde spor yüksek okulu veya spor akademilerinden yetişmiş, büyük şampiyonluklar elde etmiş, yurt içi ve yurt dışında akademik kariyerler yapmış, sonra Türk sporunun veya spor dallarından birinin başına geçmiş kaç spor adamı gösterilebilir? Ya da anaokulundan itibaren bir spor dalında yarışmacı olarak yetiştirilmiş, Türkiye, Avrupa, Dünya ve sonra Olimpiyat şampiyonu olmuş bir sporcu gösterilebilir mi?

İbrahim Öztekin'e göre, başarılar tamamen bireysel, tesadüfi ve kendi uğraş alanı dışındaki özel meraklar ile sağlanmaktadır. Gelişmiş ülkeler hiçbir başarıyı tesadüflere bırakmamaktadır. Başarıyı iyi eğitim ve çok çalışmakla elde etmektedirler. Bizim yapmamız gereken de budur. İbrahim Öztekin; son olarak, şimdi bu başarıları Ali Hoca'nın öğrencilerinden bekliyor.

4.2. Ali Boyacıoğlu'nun Katıldığı Antrenörlük Kursları ve Seminerler

1 Şubat 1974, İstanbul

20 Ocak 1975, Spor dallarında genel güçlendirme Yaşar Doğu Spor Salonu, Ankara

14 Nisan 1984, İstanbul

2 Haziran 1986, İstanbul

4 Ekim 1986, İstanbul

15 Aralık 1993, Manisa

Michel Novovitch, İstanbul

Mr. Ra, Ankara

Mr. Ciba, Ankara

Ali Boyacıoğlu;

1973 yılında hakem,

1974 yılında antrenör,

1976 yılında 1. Dan(Sho Dan)-İstanbul,

1986 yılında 2. Dan(Ni Dan)-Ankara,

1990 yılında 3. Dan(San Dan)-Manisa,

2011 yılında 4. Dan(Yo Dan)-Federasyon

Unvanlarına erişti ve 5. Dan'a da 2015 yılı içerisinde alacak.

4.3. Ali Boyacıoğlu'nun Kendi Aldığı Notlar

Ali Boyacıoğlu'nun not defterinden alınmış ve aynen aktarılmış notlardır.

1. 1. Kamp 12-22 Nisan 1993 tarihleri arasında Eskişehir
2. Kamp 15-30 Haziran 1993 tarihleri arasında Kütahya
2. 15.12.1993 Manisa Antrenör Semineri Takazava Masaki

Ali Boyacıoğlu 3. Dan.

Hüseyin İşler 1. Dan.

3. Hasan Gazi Çoymak ve Özlem Özer Cumhuriyet Lisesi Belediyespor bünyesinde Burdur gençliğini temsilen 14-21 Mayıs 1993 günlerinde Gençlik Haftası'na katıldılar.

Kahverengi Kuşak Öğrenci Listesi

1. Ahmet Ermengi 05.04.1975
2. Nogay Üner
3. Ramazan Kaya 11.04.1976
4. Memduh Akın
5. Alaattin Uzunerdem
6. Mustafa Küçükkandemir
7. Recai Çınar
8. Hakkı Sivaslı 11.12.1976
9. Onur Dalkılıç
10. Özcan Nalbant 30.10.1977
11. Salih Çağırkan 15.04.1978
12. Serdar Ayer
13. Hüseyin Peker 19.01.1980
14. Hüseyin İşler
15. Hulusi Gencer 25.10.1980
16. Mustafa Çokşen
17. Tuncer Ayer

18. Hakan Çağırkan 23.04.1981
19. Alev Bulgur 30.04.1982
20. Hüseyin Doğan 30.04.1984
21. Yaşar Şükrü Sipahi
22. Mustafa Anık 08.04.1985
23. Şeyhmus Avan
24. Selçuk Bulgur
25. Mehmet Ağa 26.10.1986
26. İbrahim Daş 11.14.1987
27. Mehmet Şerbetçi
28. Bahadır Dinç 03.10.1987
29. Salih Demir
30. Ali Tarkan Büyükyörük
31. Mehmet Öztaş 02.04.1988
32. Murat Özceylan 27.02.1989
33. Gülfer Çavga
34. Ziyet Çalışkan 02.06.1989
35. Mehmet İyigün 28.10.1989
36. Halil Çinkaya
37. Hakan Öztekin
38. Berna Yalçın 6.1990
39. Soner Elbirlik
40. Hasan Gazi Çoymak
41. Bahri Kılıçarslan 10.1990
42. Serkan Yörük
43. Yavuz Yarığan
44. Fethi Öz 12.1991
45. Hülya Çağırkan
46. Gökhan Çelik 2.1992
47. Alpay Ayaz 6.1992
48. Orhan Kibar
49. Fatih Mehmet Türkel
50. Özlem Özer 2.1993
51. Gülandam Girginer
52. Şevket Kurtcebe 6.1993
53. Sebahat Çelik 10.1993

54. Saynur Okumuş
55. Fahrettin Çakır 2.1994
56. Raziye İnarlıoğlu
57. Gülderen Taç
58. Ömür Kundakçı
59. Özlem Öziç
60. Fahrettin Çakır 2.1994
61. Raziye İnarlıoğlu
62. Canan Kılıçarslan
63. Nurettin Çelik 10.1994
64. Ali Tekel 10.1995
65. Gökhan Durusan 2.1996
66. Ömer Kırçık
67. Hakan Çelik

199'dan sonrası federasyona bildirildi.

Mavi Kuşak Öğrenci Listesi

1. Uğur Baştaş 30.10.1979
2. Ümit Yiğit
3. Alaattin Altay 19.01.1981
4. Saffet Topuz 25.10.1980
5. Alev Bulgur
6. Hüseyin Doğan 23.04.1981
7. Nadir Yavuzkaç 30.10.1982
8. Yaşar Şükrü Sipahi 22.10.1983
9. Mehmet Ağa 30.10.1984
10. Namık Kemal Ağa
11. Selçuk Bulgur
12. Şeyhmus Anık
13. Mustafa Anık
14. Kemal Turan 08.04.1985
15. Ali Büyükalın
16. Mehmet Ali Çal 26.10.1985

17. Arslan Sezer 19.04.1986
18. Mehmet Şerbetçi 02.10.1986
19. İbrahim Daş
20. Ali Tarkan Büyükyörük 11.04.1987
21. Bahadır Dinç
22. Gürdal Özkeş
23. Ahmet Alper Deşik
24. Salih Demir
25. Mehmet Öztaş 03.10.1987
26. Musa Evirgen 02.04.1988
27. Gülşen Evirgen
28. Murat Özceylan 22.10.1988
29. Halil Çinkaya 27.02.1989
30. Hakan Öztekin
31. Mehmet İyigün
32. Ziyet Çalışkan
33. Cavit Demir(Yeşil-Antalya)
34. Gökhan Yörük 03.06.1989
35. Sevgi Öz çoban
36. Tahir Parlak
37. Nazım Yalçın
38. Engin Atalay 20.10.1989
39. Hüseyin Arslan
40. Cenk Hakan Büyükyörük
41. Hakan Dağdelen
42. Berna Yatan
43. Hasan Gazi Çoymak
44. Ali Çivil
45. Yusuf Aydın

Sarı Kuşak Öğrenci Listesi

1. İbrahim Güzel 09.04.1974
2. Önder Coşkun 05.04.1975
3. Fikret Kılıçaslan 30.10.1975
4. Yaşar Kuyucu 11.12.1976
5. Atila Yılmaz

6. Nihat Gündüzalp
7. Yılmaz Hamamcı
8. Hasan Pınarbaşı 15.04.1989
9. Baki Arslan
10. Birol Durmazer
11. Ayhan Serttaş
12. Şevket Arık
13. Yılmaz Patlar
14. Tamer Özdemir
15. Uğur Nalbant
16. Muhammet Vural
17. Muzaffer Akpınar
18. Hakan Taşlıoğlu 07.04.1979
19. Mehmet Başat
20. Mehmet Ağa
21. Namık Kemal Ağa
22. Seçkin Özerdoğan 19.01.1980
23. Mehmet Altındaş
24. Tefik Kalay
25. Ali Özer 26.04.1980
26. İsmail Demircan
27. Vedat Hoşafçı
28. İbrahim İnarlıoğlu
29. Orhan Yıldırım
30. Sevtap Demir
31. Orhan Elmas
32. Alaattin Köklü 25.10.1980
33. Faruk Nafiz Balıatlı
34. Mehmet Yorgancı
35. Alaattin Kalkan 25.10.1980
36. Murat Kızıkalı
37. Adil Selici
38. Süleyman Erol
39. Bahadır Yavuz
40. Gürcihan Ünal
41. Volkan Aydar

42. Atila Şahin
43. Mesut Kurt 23.04.1981
44. Nuri Büyüktaşlı
45. Bülent Onar
46. Osman Tunç
47. Ali Tok
48. Alaattin Seven
49. Selim Çelik
50. Rıdvan Çiriğ
51. Muzaffer Danış
52. Yılmaz Aksu
53. Nadir Güleç
54. Yaşar Başol
55. Hüseyin Karadaş
56. Kemal Akşit
57. Şahin Kaya
58. İbrahim Eraslan
59. Yaşar Sipahi 30.04.1982
60. Hasan Kaya
61. Muzaffer Sarı
62. Selçuk Bulgur
63. Fatih Çelik
64. Korhan Sezgin
65. Asiye Solum
66. Murat Özceylan
67. Fatih Bülbül
68. Fırat Yürekli

26-27 Şubat 1993, Liselerarası Türkiye Şampiyonası, Sakarya

50 kg. Şevket Kurtcebe, Cumhuriyet Lisesi, Belediyespor,	8.
55 kg. Hasan Gazi Çoyamak, Cumhuriyet Lisesi, Belediyespor,	3.
60 kg. Gökhan Çelik, Cumhuriyet Lisesi, Belediyespor,	4.
65 kg. Hasan Öztekin, Burdur Lisesi, Belediyespor,	-

78 kg. Fatih Mehmet Türkel, Cumhuriyet Lisesi, Belediyespor, -

56 kg. Özlem Özer, Cumhuriyet Lisesi, Belediyespor, 8.

12-14 Mart 1993, Büyükler Yarı Final Müsabakası, Bursa

60 kg. Hasan Gazi Çoymak

65 kg. Gökhan Çelik

71 kg. Bahadır Dinç

78 kg. Yavuz Yarlığan

78 kg. Serkan Yörük

78 kg. Fatih Mehmet Türkel

86 kg. Engin Atalay

95 kg. Murat Özceylan

95 kg. Gökhan Yörük

10-11 Nisan 1993, Ümitler Türkiye Şampiyonası, Kayseri

55 kg. Şevket Kurtcebe -

66 kg. Hasan Gazi Çoymak 2.(Final karşılaşmasını hakem kararıyla kaybetti.)

65 kg. Bahri Kılıçarslan -

78 kg. Serkan Yörük 1.

16-17 Nisan 1993, Ortaokullar arası Türkiye Şampiyonası, Adana

35 kg. Ömer Çevik

45 kg. Fahrettin akır

55 kg. Egemen Şahin

60 kg. Bahri Kılıçarslan

12-13 Haziran 1993, Gençler Yarı Final Müsabakası, Eskişehir

60 kg. Hasan Gazi oymak

60 kg. Şevket Kurtcebe

86 kg. Engin Atalay

95 kg. Gökhan Yrk

61 kg. Özlem zer

25-27 Haziran 1993, Yıldızlar Türkiye Şampiyonası, Kütahya

38 kg. Gökhan elik

46 kg. Evren ztekin

46 kg. nal ner

46 kg. Fahrettin akır

46 kg. Serdar Sarı

50 kg. Barış Büyükyörük

55 kg. Şevket Kurtcebe

65 kg. Hasan ztekin

10-11 Temmuz 1993, Büyükler Final Karşılaşması, Samsun

95 kg. Gökhan Yörük, 4.

7-8 Ağustos 1993, Gençler Final Karşılaşması, Erzurum

86 kg. Engin Atalay, 1.

95 kg. Gökhan Yörük, 3.

25-26 Aralık 1993, Büyükler Takım Şampiyonası, Antalya

60 kg. Hasan Gazi Çoymak

65 kg. Gökhan Çelik

71 kg. Bahadır Dinç

71 kg. Yunus Aslan

78 kg. Serkan Yörük

86 kg. Fatih Mehmet Türker

95 kg. Şeref Şenol

95 kg. Gökhan Yörük

Ocak 1995-Büyükler Takım Judo Şampiyonası Manisa

60 kg. Halil Çinkaya

65 kg. Şevket Kurtcebe

65 kg. Mustafa Yıldırım

71 kg. Gökhan Çelik

71 kg. Bahri Kılıçarslan

71 kg. Niyazi K z

78 kg. Serkan Yörük

78 kg. Mehmet Şerbetçi

86 kg. Fatih Mehmet Türkel

Mayıs 1995-Gençler Judo Şampiyonası Bursa

(Burdur'da yapılacaktı, kalabalık olduğu için yapılamadı.)

Erkekler:37 kişi, İl geneli:226 kişi, Bayan:27 kişi, İl geneli:132 kişi

60 kg.(83 kişi)

H. Gazi  oymak B. Sp. (Saunada 1.100 gr. Kilo verdi. Dizi ŐiŐ iddi. 5. KarŐılaŐmada kafasını çarptı.)

Halil  inkaya B. Sp.

Serdar Sarı B. Sp.

71 kg.(47 kişi)

Gökhan  elik B. Sp. (Grup finalini BektaŐ Demirel ile yaptı.)

Bahri Kılıçarslan B. Sp.

Niyazi K z B. Sp.

78 kg.(20 kişi)

Serkan Yörük B.Sp.

86 kg.(18 kişi)

Fatih Mehmet Türkel B. Sp.

52 kg.(29 kişi)

Hamide Karakaş

56 kg.(33 kişi)

Canan Kılınçarslan B. Sp.

Gülşen Öztürk

61 kg.(18 kişi)

Özlem Özer

4.4. Ali Boyacıoğlu'nun Kendi Çizdiği Çalışma Tablosu

	"N A G E - W A Z A ,, ATIŞ TEKNİKLERİ	OSAE - WAZA TUTUŞ TEKNİKLERİ	SHIME - WAZA BOĞUŞ TEKNİKLERİ	KANSETSU - WAZA KIRIŞ TEKNİKLERİ
5 KYU GRAD - 黒 帯 - San Kuşak	De-Ashi-Barai Sasae-Tsurii-Komi-Ashi O-Soto-Gari O-Uchi-Gari Hiza-Guruma Uki-Goshi O-Goshi Seoi-Nage	Kesa-Gateme Kata-Gateme Kami-Shiho-Gateme Kuzure-Kami-Shiho-Gateme		
4 KYU GRAD - 黒 帯 - Türuncü Kuşak	Ko-Soto-Gari Koshi-Guruma Okuri-Ashi-Barai Harai-Goshi Ko-Uchi-Gari Tsurii-Komi-Goshi Tai-Otoshi Uchi-Mata	Guyaku-Kesa-Gateme Yoko-Shiho-Gateme Mune-Gateme	Kata-Juji-Jime Nami-Juji-Jime Gyaku-Juji-Jime	Ude-Hishigi-Jime-Gatama Ude-Garami Ude-Hishigi
3 KYU GRAD - 黒 帯 - Yeşil Kuşak	Kovato-Gake Yoko-Otoshi Hane-Goshi Tomoe-Nage Tsurii-Goshi Ashi-Guruma Harai-Tsurii-Komi-Ashi Kata-Guruma	Tate-Shiho-Gateme Kuzure-Kesa-Gateme Kata-Osae-Gateme	Yoko-Juji-Jime Utsuri-Jime Ukuri-Eri-Jime Kata-Ha-Jime Hada-Jime Tomoe-Jime Eri-Jime Kensai-Jime	Kami-Ude-Hishigi-Juji-Gatame Yoko-Hiza-Gatame Yoko-Ude-Hishigi Kami-Hiza-Gatame Ude-Hishigi-Henkawaza Gyaku-Juji
2 KYU GRAD - 黒 帯 - Mavi Kuşak	Sumi-Goshi Hane-Maki-Komi Utsuri-Goshi Soto-Maki-Komi Tani-Otoshi Sakai-Nage O-Guruma Uki-Otoshi	Kashi-Gateme Ura-Shiho-Gateme Kami-Sankaku-Gateme	Kata-Jime Tsumomi-Jime Ebi-Jime Hassami-Jime Othen-jime Kate-Te-jime Sode-Guruma	Shime-Garami Hiza-Gatame Hara-Gatame Ashi-Gatame Ude-Garami-Henkawaza Othen-Gateme Kuzure-Kami-Shiho-Garami Kesa-Garami
1 KYU GRAD - 黒 帯 - Kahverengi Kuşak	O-Soto-Guruma Yoko-Wakare Ushiri-Goshi Sumi-Otoshi Uki-Waza Yoko-Guruma Ura-Nage Yoko-Gake	Kuzure-Yoko-Shiho Tate-Sankaku-Gateme Uki-Gatame	Hidar-Ashi-jime Kagato-jime Kami-Shiho-jime Kami-Shiho-Ashi-jime Gyaku-Okuri-Eri Kaeshi-jime Gyaku-Goshi-jime	Gyaku-Kesa-Garami Mune-Garami Mune-Gyaku Hizi-Maki-Komi Kanuku-Gatame Kuzure-Hizi-Maki-Komi Ude-Hishigi-Hiza-Gatame

Tablo 1. Ali Boyacıoğlu'nun Kendi Çizdiği Çalışma Tablosu

4.5.Şekiller

Şekil 1. Judocular ile birlikte ödül töreninden önce

Şekil 2. Judocuları antrenmana hazırlarken

Şekil 3. Judocuların kuşak bağlamalarına yardımcı olurken

Şekil 4. Judocular antrenmana hazırlanırken

Şekil 5. Judocular antrenmana hazırlanırken

Şekil 6. Judocular hocalarını dinlerken

Şekil 7. Ali Boyacıoğlu minderde egzersiz yaparken

Şekil 8. Judocular teknik öğrenirken

Şekil 9. Judocular hocalarını dinlerken

Şekil10. Judocular büyükler antrenmanı

Şekil 11. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya

Şekil 12. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya

Şekil 13. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya

Şekil 14. Judocular ödül töreninde

Şekil 15. Judocular ile birlikte Eski Burdur Belediye Başkanı Sebahattin Akkaya

Şekil 16. Judocular ile birlikte müsabakalar

Şekil 17. Judocular müsabakalardan önce

Şekil 18. Judocular ile birlikte müsabakaları izlerken

Şekil 19. Judocular ile birlikte

Şekil 20. Ali Boyacıoğlu müsabakaları izlerken

Şekil 21. Judocular ile birlikte müsabakalar sırasında bir gezi

Şekil 22. Minik judocular ile birlikte

Şekil 23. Judocular ile birlikte bir gezi

Şekil 24. Ali Boyacıoğlu dinlenmede

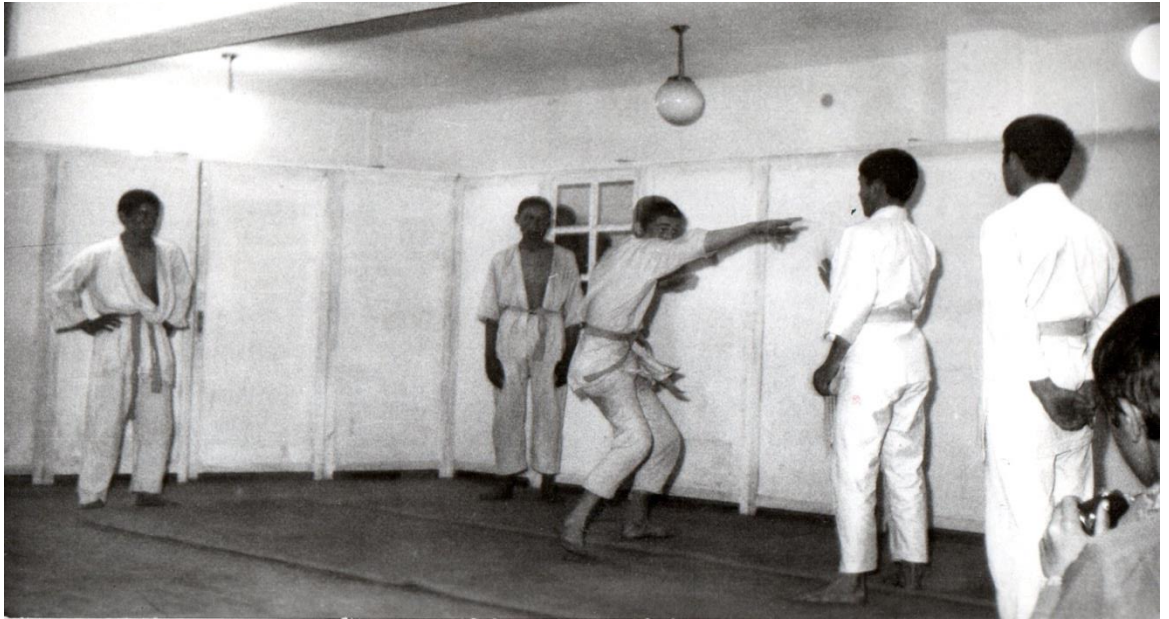
Şekil 25. Müسابakalar sırasında bir akşam yemeği

Şekil 26. Judocular ile birlikte bir gezi sırasında

Şekil 27. Judocular ile birlikte hatıra fotoğrafı

Şekil 28. Judocular teknik antrenman yaparken

Şekil 29. Ali Boyacıoğlu judocularara teknik öğretilirken

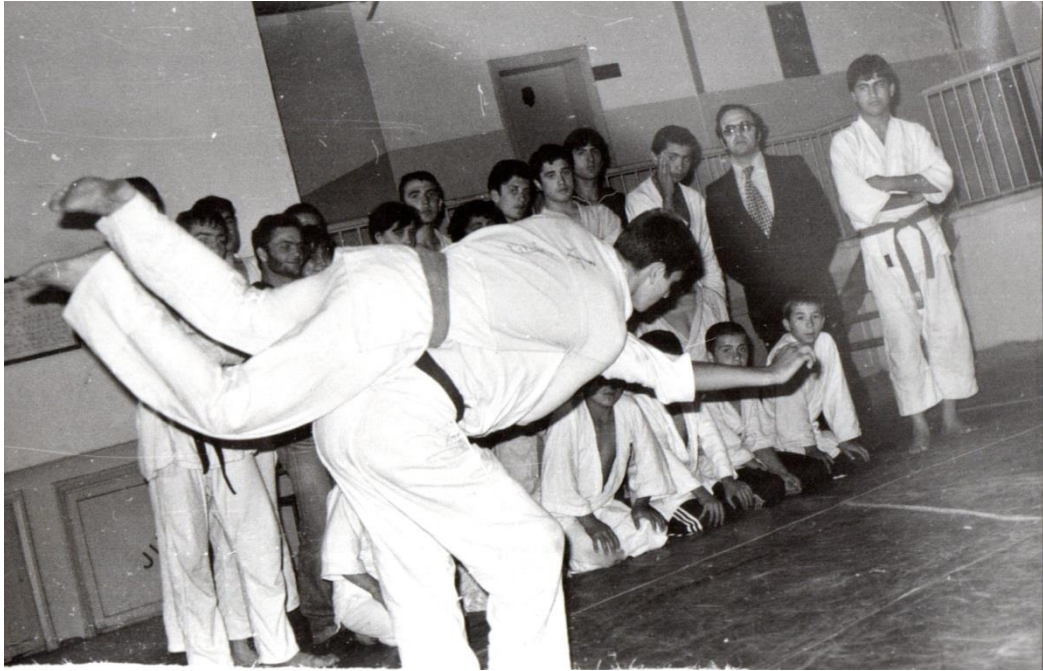
Şekil 30. Judocular ile birlikte hatıra fotoğrafı

Şekil 31. Judocular ile birlikte spor salonunda

Şekil 32. Judocular teknik antrenman yaparken

Şekil 33. Judocular teknik antrenman yaparken

Şekil 34. Bayan judocular teknik öğrenirken

Şekil 35. Judocular ile birlikte hatıra fotoğrafı

Şekil 36. Bay-Bayan Türkiye Judo Şampiyonası sırasında

Şekil 37. Judocular ile birlikte hatıra fotoğrafı

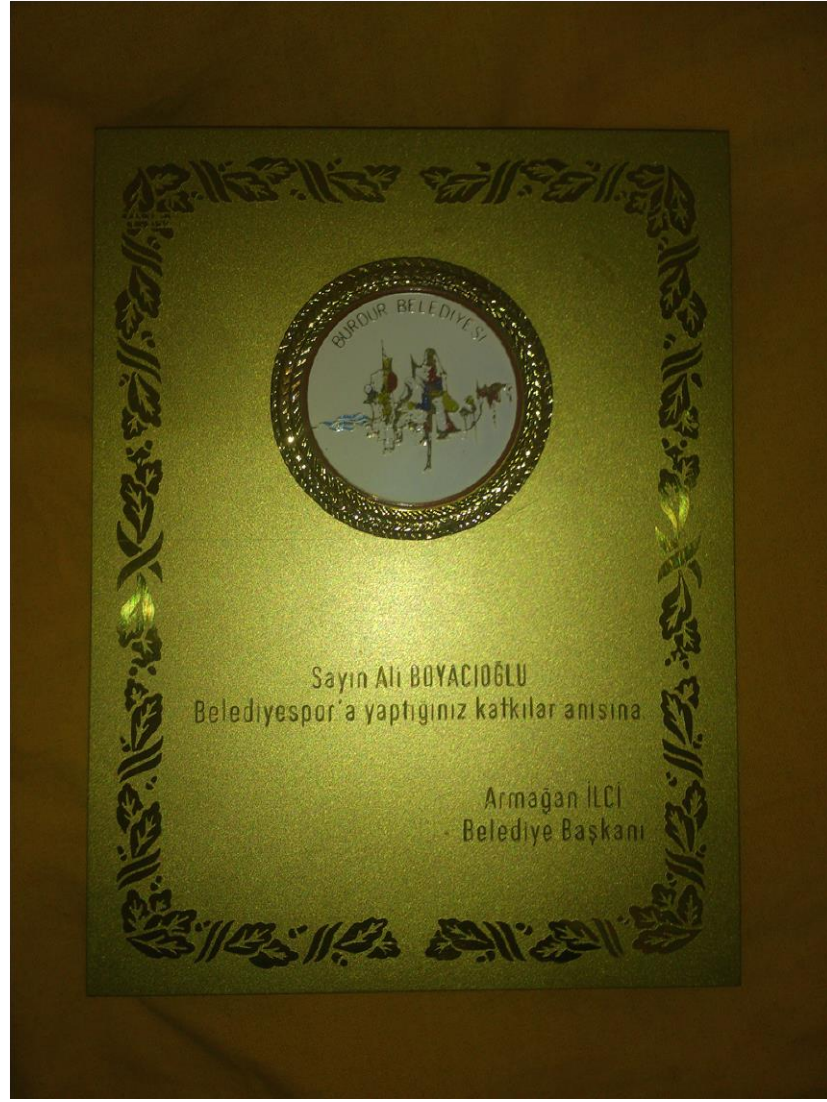
Şekil 38. Spor Genel Müdürü Mehmet Baykan, ASKF Burdur Şube Başkanı Nuri Yıldırım, Burdur Gençlik ve Spor İl Müdürü Ahmet Sancar ve Ali Boyacıoğlu

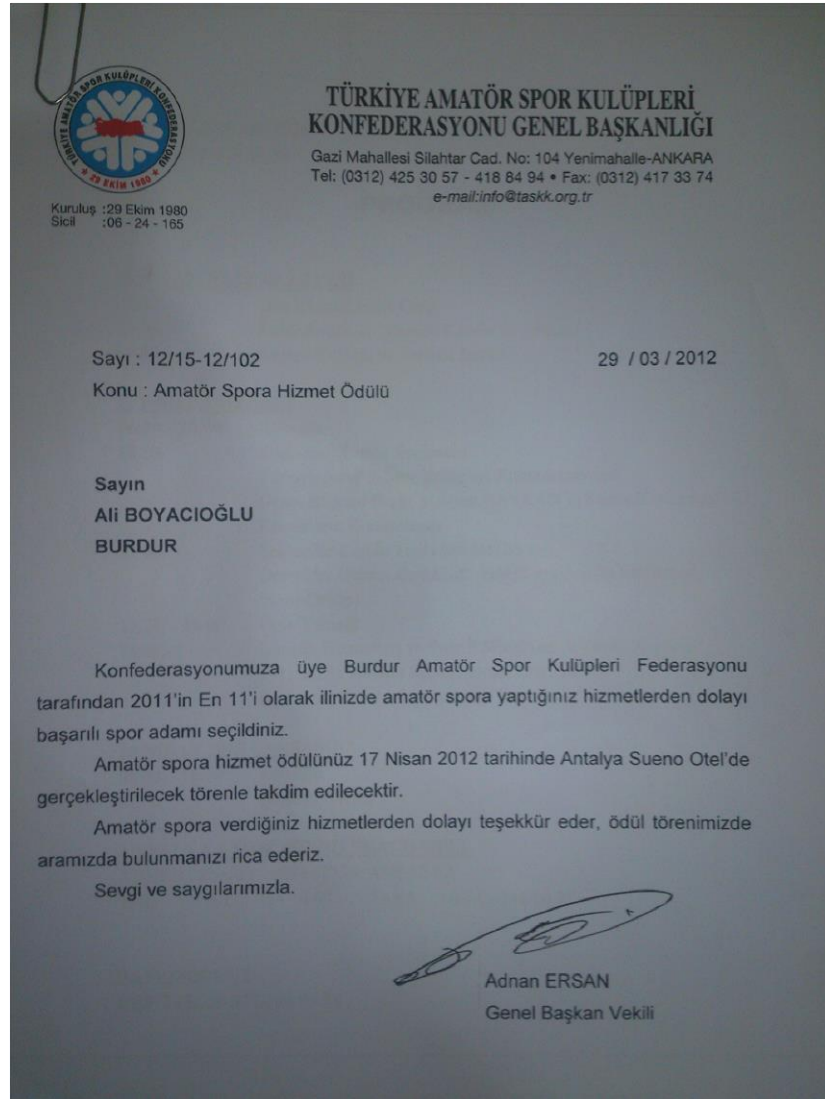
Şekil 39. Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu tarafından Ali Boyacıoğlu için düzenlenen yılın en başarılı spor adamı ödülü töreni

Şekil 40. Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu tarafından Ali Boyacıoğlu için düzenlenen yılın en başarılı spor adamı ödülü

Şekil 41. Eski Burdur Belediye Başkanlarından Armağan İlci'nin Ali Boyacıoğlu'nun Burdur Belediyespor'a yaptığı katkılar dolayısıyla takdimi

Şekil 42. Türkiye Amatör Spor Kulüpleri Konfederasyonu'nun Ali Boyacıoğlu'na ödül daveti

BÖLÜM V

Sonuç ve Öneriler

5.1. Sonuç

“Ali Boyacıoğlu’nun Burdur Sporuna Etkileri” başlıklı çalışmada, Ali Boyacıoğlu’nun ailesi, arkadaşları, antrenörleri, sporcuları ve mesai arkadaşları ile görüşme tekniği uygulanarak görüşülmüş ve Ali Boyacıoğlu’nun Burdur sporuna ve spor kültürüne katkıları değerlendirilmiştir. Böylece, Burdur’da judo sporunun dünü ve bugünü hakkında bir değerlendirilme yapılarak gelişimi de göz önünde bulundurulmuştur. Bu gibi çalışmalar, Burdur’un ve dolayısıyla Türkiye’nin spor tarihi ve kültürünü ortaya çıkarmada ve spora emek vermiş insanların hak ettiği değeri bulması açısından da önem arz etmektedir.

Bu çalışma bize göstermiştir ki Burdur gibi küçük bir kentte, spor sevdalısı bir insan spor alanında pek çok olumlu gelişmeye önderlik yapabiliyor. Spora gönül veren bir kişi lider olarak o kentteki çocukların, ailelerin yaşam beklentilerini zenginleştiriyor, süslüyor. Burdur’a ilk kez judo sporunu getiren Ali Boyacıoğlu, imkanların kısıtlı olduğu zamanlarda kendi çabalarıyla imkanlara yaratmış, -ki bu özveriler bugünün şartlarında bile çok büyük bir emek gerektirmektedir- bahanelerin ardına saklanmamış ve bu çabaların karşılığını da spora ve hayata kazandırdığı gençler sayesinde almıştır. Judoya gönüllü olarak katkı sağlamış, hiçbir beklentisi olmaksızın sporun 7’den 70’e yaygınlaşması için çalışmıştır. Bugünün iyi maddi şartlarında bile sağlanamayan başarılar, gönüllü bir judo eğitici, hakemi ve yöneticisi tarafından sağlanabilmiştir.

Çocukları, sporla yaşamın içerisinde olumlu değerlerle donatmanın örneklerini tüm katılımcılarda görüyoruz. Siyasi çekişmelerin sürdüğu yıllarda bile siyasetin ayrıştırıcı yönünü değil, sporun birleştirici ve bütünleştirici yönünü kullanarak onları doğru bir şekilde hayata kazandırmayı bilmiştir. Dolayısıyla, sporu doğru yaşam biçimi haline getirince öğrencilerin modeli olup, ileriki yaşamlarında pek çoğunun sporun içinde kalmasının kanalları doğru döşenirse 40 yılı aşan sürede pek çok öğrenci hem kendisine hem yaşadığı bölgeye spor insanı olarak katkı yapmaktadır. Bazı katılımcıların, Beden eğitimi ve spor öğretmeni bazılarının ise başka mesleklerde de olsa spor disiplini, sporseverlik bir yaşam biçimine dönüşüyor. Judo minderi üzerinde kazanılmış madalya veya kupalardan ziyade, sporcularının ve toplum arasındaki birlik ve beraberlik duyguları, topluma faydalı birer birey olabilme

gayretleri, kötü alışkanlıklardan kaçınma ve eğitim-öğretim hayatlarındaki mücadele azmi, kazanılmış esas başarılar olmuştur. Öyle ki, Ali Boyacıoğlu'nun yetiştirdiği birçok sporcu ve öğrenci birer meslek sahibi olup hayata atılmışlardır. Kimileri öğretmen, kimileri polis, kimileri iş adamı unvanlarıyla, Ali Boyacıoğlu'ndan aldıkları bu bayrağı taşımaya devam etmektedirler. Ayrıca, Ali Boyacıoğlu tüm bunları yaparken hiçbir karşılık beklememiş, aksine, kendi cebinden vermeye devam etmiştir. Çünkü emek, parayla satın alınamayacak bir değerdir. Belki de onun için en büyük mutluluk, hayata kazandırdığı gençlerin gözlerindeki gülümseyiş olmuştur. Coğrafya öğretmeni olmasına rağmen bir spor öğretmeninden daha çok sporcu öğrencilerin dersleri, ders dışı zamanları ve her türlü problemlerini dinleyerek çözme çabası öğretmen niteliklerinin ne kadar sağlam olduğunun göstergesidir. Sporcu yaşamını eğitim hayatına, eğitim hayatını da sporcu yaşamına aktararak bütünlüğü kurabilmiştir. Hala da spor salonlarında katıldığı antrenmanlarla, hayatını eğitime, spora ve sporun gelişimine adanmış olduğunu göstermiştir.

Tüm bu değerlendirmeler sonucunda, Burdur gibi küçük kentlerde validen belediye başkanına, emniyet müdüründen okul müdürüne, küçük esnaftan, fabrika sahibi kişilere ve değişik okulların öğrencilerine kadar geniş bir yelpazede sporu yaygınlaştırmak, toplumda sportmenliğin adımlarını atmak çok önemli bir değerdir. Her türlü emeğin, çabanın, faydanın maddi değerle ölçüldüğü günümüzde, Ali Boyacıoğlu mütevazî kişiliği, örnek aile yapısıyla sporcularının rol modeli olmuştur. Yalnızca judoda değil, bütün branşlarda Ali Boyacıoğlu gibi eğitimciler lazımdır. Burdur'un ve dolayısıyla ülkemizin geleceği, bu gibi değerli spor insanlarına bağlıdır.

5.2. Öneriler

- Devlet ve özel kuruluşlar, kulüpler ve antrenörler açısından desteklerini artırmalı, spora emek vermiş ve vermeye devam eden değerli spor insanlarının çabaları birer örnek teşkil etmesi açısından bilimsel alanlarda tartışılmalıdır.
- İllerde spor veri bankaları oluşturulmalıdır.
- Gönüllü antrenörlük/eğitcilik sistemleri ve faaliyetleri yaygınlaştırılmalıdır.
- Okullarda spor ahlakı, spor felsefesi, spor etiği gibi dersler müfredatta yer almalıdır.

- Okullarda ders içi ve ders dışı faaliyetler artırılmalı, toplum genelinde ise yediden yetmişe sporun yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.
- Devlet ve federasyonlar müsabaka veya harici zamanlarda antrenör ve sporcuların bilgilerini güncellemek amacıyla seminer, konferans vs. tarzı bilgilendirme toplantıları düzenlemeli ve bu toplantıları artırmalıdır.
- Başarılı spor insanları ve sporcular eğitim ve spor hayatlarında ikiliğe düşmeden desteklenmelidir.
- Üniversitelerin ilgili bölümlerinde öncelikle araştırmacılar yetiştirilmeli ve bunlardan oluşan genç, dinamik kadrolara toplumsal yapı içinde görevler verilmelidir.

KAYNAKÇA

- Alptman, C. (1982). Eğitimin bütünlüğü içinde Beden Eğitimi ve Çağlar Boyunca Gelişimi. AÜSBF Yayını. GSB Yayını
- Amman, T.M. (2000). Sporda Sosyal Bilimler. İstanbul: Alfa Yayınevi
- Amman, T.M. (1999). Türkiye’de Tanınmayan Bir Sosyolog: Norbert Elias ve Spor Sosyolojisine Katkıları. Marmara Üniversitesi Spor Araştırmaları Dergisi. Sayı 2
- Arslantürk, Z. ve Amman, T. M. (2001). Sosyoloji Kavramlar Kurumlar Süreçler Teoriler. İstanbul: Çamlıca Yayınları
- Bütün, Ş. (2001). Temettuât Defterlerine Göre (H.1260 – M.1844)Burdur’un Sosyal ve Ekonomik Yapısı. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Isparta: Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
- Carter, T. (2002). On The Need for an Antropological Aproach to Sport. Identities
- Çankaya, C. (2001). Spor Tesisleri İşletmeciliği ve planlamacılık Ders Notları. Bursa
- Çupi, İ. (2009). Mağlubu Anlatmak. (Birinci Basım). İstanbul: İletişim Yayınları
- Dominy, E. (1966). Judo Basic Principles. New York: Sterling Publishing
- Fişek, K. (1980). Devlet Politikası ve Toplumsal Yapıyla İlişkileri Açısından Spor Yönetimi. Ankara: S.B.F. Yayınları
- Fişek, K. (1985). 100 Soruda Türkiye Spor Tarihi. İstanbul: Gerçek Matbaası
- Gençlik ve Spor Bakanlığı. (1974). Atatürk Diyor ki. Ankara: Gençlik ve Spor Bakanlığı yayını
- Gençlik ve Spor Bakanlığı. (1986). Judo Federasyonu, Antrenör El Kitabı. Ankara: Gençlik ve Spor Bakanlığı yayını
- Huizinga, J. (2006). Homo Ludens Oyunun Toplumsal İşlevi Üzerine Bir Deneme. İstanbul: Ayrıntı Yayınları
- Karahüseyinoğlu, M.F. (2012). Küresel Eksende Türk Sporları. İstanbul: Kum Saati Yayınları
- Kılıcıgil, E. (1985). Sosyal Çevre-Spor İlişkileri. Ankara: Bağırğan Yayınevi
- Meydan Larousse Ansiklopedisi. Cilt 5
- Özata, M. (2009). İlkçağlardan Kurtuluş Savaşına Burdur Tarihi. İzmir: Umay Yayınları
- Özbaydar, S. (1983). İnsan Davranışının Sınırları ve Spor Psikolojisi. (1. Basım). Altın Kitaplar Yayınevi

- Sert, M. (2002). Spor Dünyasında Beden İktidar İlişkisi. Toplum Bilim Dergisi. Sayı 16
- Sökmen, M. (1987). Eski Türk Toplumlarında Beden Eğitimi-Spor ve Geleneksel Türk Sporları. Yüksek Lisans Tezi, Ankara, G.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü
- Tegner, B. (1974). Complete Book of Judo. London
- Terekli, M.S., Katırcı, H., Heper, E., Erkan, E. (2000). Sporda Yönetim Anlayışı ve Çağdaş Spor Yönetimi. H.Ü. Spor Bilimleri Derneği Bildiri Özetleri
- Tolan, B. (1983). Toplum Bilimlerine Giriş. Ankara: Savaş Yayınları
- Türk Japon Vakfı Kültür Dergisi. Web:
(<http://www.tjv.org.tr/Default.aspx? Args= SysD,71,TJV>) adresinden 11 Şubat 2015 tarihinde alınmıştır.
- Türkiye Judo Federasyonu. (2013). Türkiye Judo Federasyonunun Aylık Bülteni. Sayı 8
- Uysal, M.A. (2001). Burdur Adının Menşei. Burdur Valiliği Burdur Araştırmaları. Burdur: Burdur Valiliği Yayınları
- Vakit Gazetesi. (1926). Sayı 3143., s.1.

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı Soyadı : Engin Efek

Doğum Yeri ve Tarihi : Burdur – 01.01.1988

İletişim Bilgileri

engin_efek_15@hotmail.com

Eğitim Durumu

Lisans Öğrenimi : Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Ana Bilim Dalı Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü

Yüksek Lisans Öğrenimi : Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Anabilim Dalı Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Tezli Yüksek Lisans Programı'na devam ediyor.

Yabancı Diller : İngilizce